தமிழரசு
1-4-1991 ரூ.1
காவிரி நீர்ப் பங்கீடு
சிறப்பிதழ்

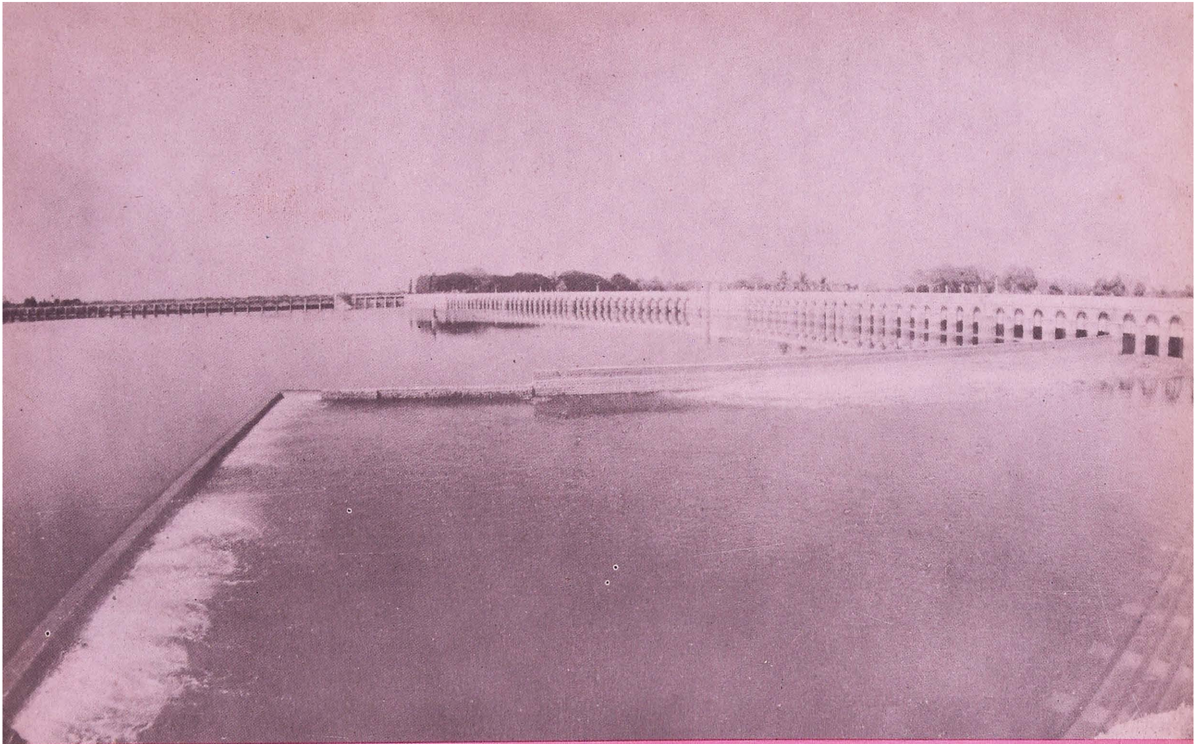

காவிரியாற்றின் குறுக்கே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்
கரிகாற்சோழன் அமைத்த கல்லணை!

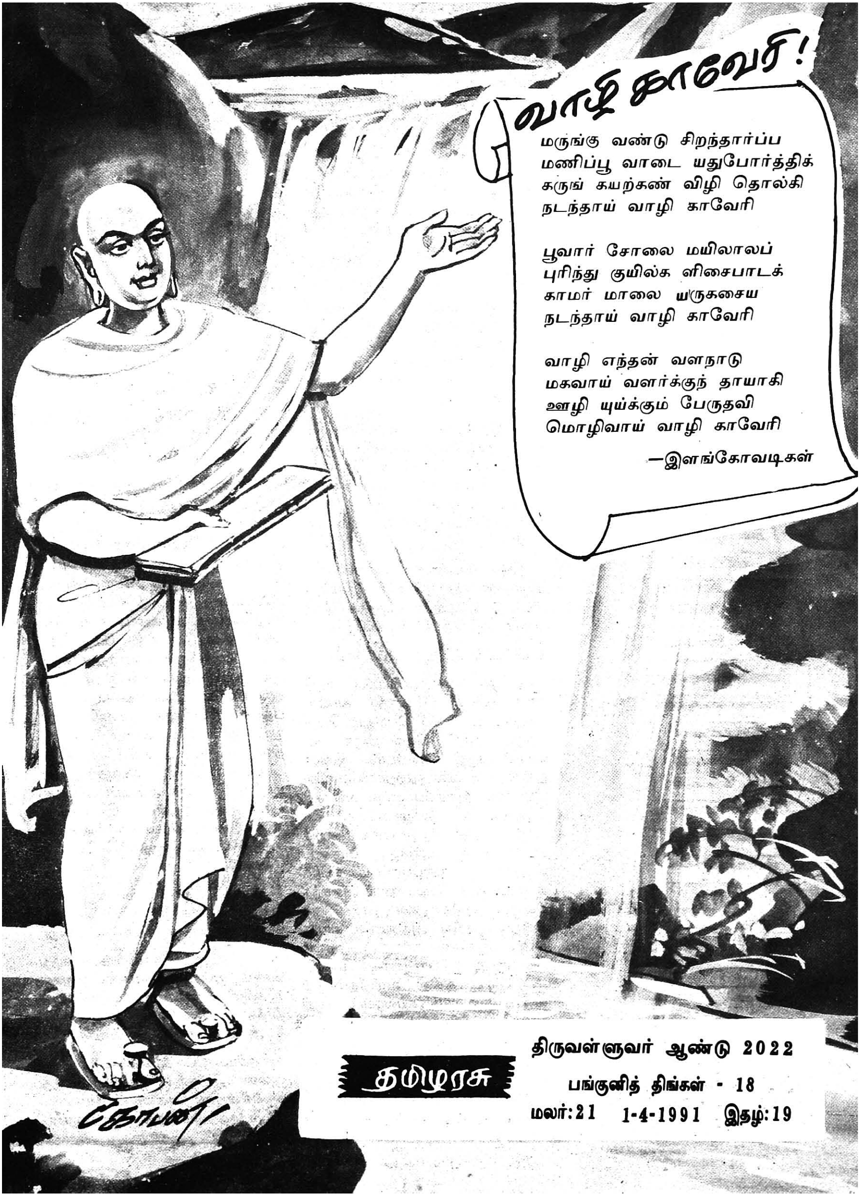

தமிழரசு
திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2022
பங்குனித் திங்கள் - 18
மலர்:21 1-4-1991 இதழ்:19

புகழ் மணக்கும் பொன்னி

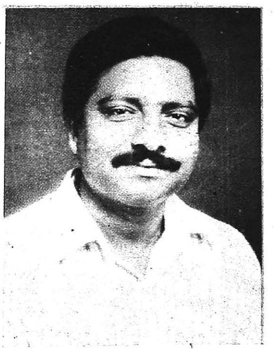

க. கணேசன் இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர்
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை

*'தண்ணீருங் காவிரியே!
தார்வேந்தன் சோழனே!
மண்ணாவதும் சோழ மண்டலமே!''*

- என்று நம் முன்னோர்கள் பாடினார்கள்.

காவிரி நீரால் ஈரமாவதால் சோழ வளநாடு வளமிகுந்து இருப்பதைச் 'சோழ வளநாடு சோறுடைத்து' என்று புகழ்ந்துரைத்தார்கள்.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலை என்ன?

காவிரி ஆற்றில் போதிய நீர் வரத்து இல்லாததால் அந்த ஆறு பாய்ந்து பாசனவசதி தந்த திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களின் வளமும் வாழ்வும் ஒரு கேள்விக்குறியாகி விட்டன.

தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்ற திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களுக்குத் தொன்றுதொட்டுப் பயன்பட்டு வருகிற வழக்கப்படியான பாசன நலன்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையைக் காண்கிறோம்.

இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். மாறுவதற்காகக் காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீட்டு நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பினை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம்.

காவிரியின் கீழ் பாசனப் பாங்கு:

தமிழ்நாட்டில் கயவாய்ப் பகுதிதான் (டெல்டா பகுதி) காவிரி பாசனப் பயனைப் பெரிதும் பெறுகிறது. பயிர் விளைவுக்குக் கயவாய்ப் பகுதி வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளதால், பல நூற்றாண்டுகளில் இப்பாசன அமைப்பு முறை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கயவாய்ப் பகுதி மேடு பள்ளமின்றிச் சமநிலையாக உள்ளது; பாசனம் பெறக்கூடிய நிலப்பரப்பும் அதிகமாக உள்ளது; இயற்கையாய் அமைந்த கிளைக் கால்வாய்கள் பல இருக்கின்றன. சரிவு அதிகமாக இராததால், இக்கால்வாய்களின் மூலம் பயனடையும் பரப்பளவு மிகுதி. ஆற்றோட்டத்தில் வழிந்துவரும் வண்டலெல்லாம் கயவாய்ப் பகுதியிலேயே படிகிறது. உலகிலே ஆற்றுப் பாசன அமைப்பு எதிலும் இயல்பாக உள்ள நிலையே இது. நைல் நதியானாலும், மிஸிஸிபியானாலும், கோதாவரியானாலும், சிந்து நதியானாலும், கங்கையானாலும் நிலைமை இதுதான். ஆற்றின் தொடக்கப் பகுதிகளில் அல்லாமல், கயவாய்ப் பகுதிகளில் பாசன வசதி பெருகும் இயல்புக்கு இதுவே காரணம். இம்மாநிலத்திலே சோழர்களின் மகோன்னத காலத்தில் தமிழர்கள் மேற்கொண்ட ஆர்வம் மிக்க முயற்சி, அவர்களின் மேதகு மேதைமை, கடும் வெயிலிலும் அயராது உழைக்கும் ஆற்றல் ஆகியவை இம்மாநிலத்தின் பாசன ஏற்பாட்டினை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் காரணமென்றாலும், இவ்வாறே மைசூர் மாநிலத்தில் பெரிய அளவில் பாசனப் பரப்பளவைப் பெருக்குவதற்கு அம்மாநில இயற்கை அமைப்பும் இயல்பாய் அமைந்துள்ள இடர்ப்பாடுகளும் முட்டுக்கட்டையாக விளங்கி வந்துள்ளதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

காவிரி தரும் வளம் அதன் துணை ஆற்றுகளின் உதவியினாலும் பெருகின. அதன் விவரம் வருமாறு:

கருநாடகத்தில் காவிரியுடன் வந்து சேரும் முக்கியத் துணை ஆறுகள் 1. கபினி, 2. ஏமாவதி, 3. இலட்சுமண தீர்த்தா 4. லோக பவானி, 5. சிம்சா, 6. அரக்காவதி முதலியனவாகும்.

தமிழகத்தில் கீழ்க்கண்ட முக்கியத் துணை ஆறுகள் காவிரியுடன் வந்து கலக்கின்றன; அவை- 1. பாலாறு, 2. சந்நத் குமாரநதி, 3. பவானி.

4 அமராவதி, 5. நொய்யல் ஆகியவை களாகும்.

ஆக, 11 முக்கியத் துணை ஆறுகள் காவிரியுடன் வந்து சேருகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வந்ததும் காவிரி பிரிந்து, 36 கிளை ஆறு களாக மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்லுவதால், வளங் கொஞ்சும் நஞ்சைக்குப் பஞ்சமில்லாத தாகத் தஞ்சைத் தரணி விளங்கு கிறது.

காவிரியில் பிரியும் கிளை நதிகள்:

1. அரசலாறு, 2. குடமுருட்டி, 3. நாட்டாறு, 4. கீர்த்தி மன்னி யாறு, 5. நூலாறு, 6. வஞ்சியாறு, 7. நந்தலாறு, 8. வீரசோழன், 9. மஞ்சலாறு, 10. மகிழலையாறு, 11. மன்னியாறு, 12. புதுமன்னி யாறு, 13. பழவாறு, 14. பெத்தரச னாறு, 15. முடிகொண்டானாறு, 16. புத்தாறு, 17. வளம்பாறு, 18, திருமலைராசன், 19. குமுக்கி மன்னியாறு.

வெண்ணாற்றின் கிளைகள்:

1. வெண்ணாறு, 2. வெட்டாறு, 3. கோரையாறு, 4. வடவாறு, 5. பாமணியாறு, 6. முல்லையாறு, 7. அடப்பாறு, 8. அய்யனாறு, 9. அரிச்சந்திர நதி, 10. வெள்ளை யாறு, 11. பாண்டவயாறு, 12. சுள்ளா னாறு, 13. ஓடம்போக்கியாறு, 14. காட்டாறு, 15. கடுவையாறு.

இதில் காவிரியின் கிளைகள் மூலம் 4,93,837 ஏக்கர் நிலமும், வெண்ணாற்றின் கிளைகள் மூலம் 4,65,307 ஏக்கர் நிலமும் பாசன மடைகின்றன.

காவிரி ஆற்றின் முன் கட்டப் பட்டவை இரண்டு நீர்த்தேக்கங்கள் ஆகும். முதலாவது நீர்த்தேக்கமான கிருஷ்ணராஜ சாகர் அணை கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ளது. அதன் நீர் கொள்ளளவு 43,934 மில்லியன் கன அடி. அதிகபட்ச நீர்மட்டம் 124 அடி. அதிகபட்ச நீர் தேங்கக் கூடிய பரப்பளவு 49.90 சதுர மைல். அதிக அளவு தண்ணீர் இருக்கும் போது நீர்ப்பகுதியின் நீளம் மட்டும் 25 மைல்!

இரண்டாவது, மேட்டூர் அணை. 1925-1934-இல் கட்டப்பட்டது. நீர் கொள்ளளவு 9,347 கோடி கன அடி. பரப்பளவு 59.25 சதுர மைல். அதிக அளவு தண்ணீர் தேங்கி யிருக்கும்பொழுது நீர்ப் பகுதியின் நீளம் 33 மைல்.

மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு அணைகள் தவிர, காவிரி ஆற்றில் 5 அணைக்கட்டுகளும் உள்ளன. அணையில் அல்லது நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்படுகிறது. இந்த அணைக்கட்டுகள் வரும் தண் ணீரை நிறுத்திப் பல்வேறு பகுதி களுக்குக் கால்வாய் மூலமாக நீரைப் பிரித்து வழங்கிடப் பயன்படுத்தப் படுவனவாகும். அந்த 5 அணைக் கட்டுகளின் விவரம் பின்வருமாறு:

1. சேடர்பாளையம் அணைக்கட்டு
2. கட்டளை அணைக்கட்டு
3. மேல் அணை
4. கல்லணை
5. கீழ் அணைக்கட்டு

கரிகாலன் கட்டிய கல்லணை இதில் வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்தது. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசனாக விளங்கிய கரிகாலனால் கட்டப்பட்டது இந்த அணை. இலங்கை யிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கைதிகள் மூலம் - கரிகாலனால் இவ்வணை கட்டப்பட்டதாக வர லாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடு கின்றனர். கல், களிமண் இரண்டும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டதால்தான் 'கல்லணை' என்று பெயர் பெற்றது. பிற்காலத்தில் இந்த அணையின் மீது பாலமும் புதிய வகை மதகுகளும் ஆங்கில அரசு இருந்தபோது அமைக் கப்பட்டன.

1800-இல் இந்த அணையைத் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களிடமிருந்து ஆங்கில ஆட்சி யினர் பெற்றனர். 1804-இல் அணை யின்மீது தண்ணீரை ஏற்றிப் பாசன வசதி கொடுப்பதற்காகக் குத்துக் கற்கலைப் பாவினார்கள். 1804-இல் இப்போது காணப்படுகிற பாலம் அமைக்கப்பட்டது.

1886-இல், தானே வெள்ளக் காலத்தில் கீழே விழும் இரும்புப் பலகைகள் பொருத்தப்பட்டன.

1899-இல், 5 அடி உயரமுள்ள திருகுப் பலகைகள் அதில் பொருத்தப் பட்டன.

1910-இல் மணற் போக்கிகள் கட்டப்பட்டுக் கல்லணைக்கு மேலே வரும் மணலைக் கொள்ளிடத்தில் தள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

1924-இல் அதிக தண்ணீர் வரத் தைக் கட்டுப்படுத்தி கல்லணைக்குச் சேதம் வராமலிருக்கக் கல்லணைக்கு மேலே - இடது கரையில் சுமார் ஒரு மைல் நீளமுள்ள படுக்கை அணை ஒன்றும் கட்டப்பட்டது.

1925-34-இல் கல்லணைக் கால் வாய் வெட்டப்பட்டது.

பாசன வசதிக்காக ஏறத்தாழ 30,000 கால்வாய்கள் உள்ளன. கால்வாய்களின் நீளம் மட்டும் ஏறத் தாழ 25,000 மைல்கள். இந்தக் கால்வாய்களின் மொத்த தூரம் உலகத்தை ஒரு சுற்று சுற்றி வரு வதற்குச் சமமாகும்!

இந்தச் செய்திகளை எல்லாம் குறிப்பிடுவது - வளமான வாழ்வுக்கு அடித்தளமாக விளங்கிடும் பொன்னி, நம் வாழ்வில் புகழ்மணக்கப் பேருத வியாக இருந்தநாள் உண்டு என் பதைத் தெளிவுபடுத்தவே

அந்த நாளை மீண்டும் எதிர் பார்ப்போம்.

நீர் வேண்டும்! நீதி வேண்டும்!

என்று

திரண்டெழுந்தது தஞ்சைத் தரணி

மாமல்லன்

மார்ச்சுத் திங்கள் 24-ஆம் நாள் காவிரி நீர்ப் பங்கீடு நடுவர் மன்றத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள் சேலம் மேட்டூர் அணையையும் வறண்டு கிடக்கும் காவிரியையும் பார்வையிட்டனர்.

இந்த நடுவர் குழுவின் தலைவரான நீதிபதி சிட்டோஷ் முகர்ஜி, நீதிபதி எஸ்.டி.அகர்வால், நீதிபதி என்.எஸ்.ராவ் ஆகியோரும் மதிப்பீட்டாளராகத் திரு ஜே.ஆர். மல்ஹோத்ராவும், திரு குல்ஷான் ராய், திரு கோவிந்த்சிங் ஆகியோரும் நடுவர் மன்றச் சார்பில் பார்வையிட வந்திருந்தனர்.

கருநாடக மாநிலத்தின் சார்பில் பொறியாளர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், அதிகாரிகள் பத்திரிகையாளர்கள் உட்படப் பத்தொன்பது பேர்களும் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த எட்டுப்பேரும் புதுவை மாநிலச் சார்பில் ஒருவரும் தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் காவிரி நீர்ப் பங்கீட்டுக்கான நடுவர் மன்றத்தில் வழக்காடும் வழக்கறிஞர்கள் திரு எம்.எஸ்.கணேஷ், திரு வி.கிருஷ்ண மூர்த்தி ஆகியோரும் தமிழ்நாட்டின் சார்பில், பொதுப்பணித்துறைச் செயலாளர் காவிரி நீர்ப்பங்கீடு நடுவர் மன்றத் தனிக்குழுவினர், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், பொதுப் பணித்துறை அலுவலர்கள், செய்தியாளர்கள் ஆகியவர்களும் இச் சுற்றுப்பயணத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

கடந்த பிப்ரவரித் 'திங்கள் 18-ஆம் தேதி முதல் 25-ஆம் தேதி வரை நடுவர் மன்றத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள், கருநாடக மாநிலத்தில் காவிரியால் பாசனம் பெறும் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டனர்.

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் காவிரியாறும் அதன் பாசனப் பகுதிகளையும்- தமிழ்நாட்டுக்குக் காவிரி யாற்றிலிருந்த உரிமை எப்படித் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தப் பயணத்தின் மூலம் நடுவர் மன்றம் அறிந்து கொள்ளும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது.

தமிழ்நாட்டுக்கும் மைசூர் அரசுக்கும் 1924-ஆம் ஆண்டு காவிரி ஆற்றுநீர் தொடர்பான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு, கட்டத் தொடங்கி 1936-இல் உருவான மேட்டூர் அணையிலிருந்து இந்தப் பயணம் தொடங்கியது.

காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீடு நடுவர் மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தமிழ்நாட்டில் காவிரி யாற்றால் பாசனம் பெறும் பகுதிகளை மார்ச்சு 24-ஆம் நாள் முதல் 28-ஆம் நாள் வரை சுற்றிப் பார்த்தனர். வற்றிக் கிடக்கும் மேட்டூர் அணையிலிருந்து மேல் அணைக்கட்டு, கல்லணைப் பகுதி, திருக்காட்டுப் பள்ளி சுந்தர பெருமாள் கோவில், ஆடுதுறை, சீர்காழி, நாகப்பட்டினம், திருவாரூர், திருத்துறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய ஊர்களில் விவசாயிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் கோரிக்கைகளைக் கேட்டறிந்தனர். அணைக்கரை, சீர்காழி, பூம்புகார், காரைக்கால் பகுதிகளையும் பார்வையிட்டனர் இந்தக் குழுவினர். தஞ்சை மக்கள், நடுவர் மன்றக் குழுவினர் சென்ற வழி நெடுகிலும்- ஏறத்தாழ 520 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்கு தங்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்த- மனிதச் சங்கிலியாக அல்ல; மனிதச் சுவராக அமைத்து- இளஞ்சிறார்கள்- பெண்கள், ஆடவர், முதியோர் என்று அரசியல் கடந்து, சமயம் கடந்து இலட்சோபலட்சம் பேர் பங்கேற்று காவிரியில் நீர் வேண்டும் என்ற மனிதாபிமான பிரச்சினையை வலியுறுத்திய காட்சிகள், நெஞ்சை நெக்குருக வைத்த நிகழ்ச்சிகளாகும் அந்த விவரங்களை விளக்குகிறது- இக் கட்டுரை.

வற்றிய நிலையில், சிறிதளவு நீர் தேங்கிக் காணப்படும் மேட்டூர் அணையின் பகுதிகள் பாறை பாறையாக இருந்தன!

1936-லிருந்து பாசன வசதிகளில் அமைந்திருந்த முறை அனைத்தும் இன்று சீர்குலைந்து போய் இருந்தன.

1974-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஓராண்டில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கால் மட்டும் அந்த ஆண்டில் மின்விசை உற்பத்தி பெருகியது. மேட்டூர் புனல்மின் நிலையத்தின் உற்பத்தியும் பெருமளவு குறைந்தது என்பதும், நடுவர்மன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

கருநாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் குறுக்கிட்டுப் பல கேள்விகள் எழுப்பினர். ''தாங்கள் இந்த அளவு மின்சார உற்பத்தி செய்யவில்லை'' என்றும் தங்கள் இயலாமையைச் சொன்னார்களே தவிர, தமிழ்நாட்டுக்குத் தண்ணீர் தர வேண்டும் என்ற உண்மையில் உள்ள நியாயத்தின் பக்கம் கேளாக் காதினராய் இருந்தனர். பல இடங்களில் அவர்கள் எழுப்பிய ஐயப்பாடுகள், வெறுப்பின் வெளிப்பாடாகவே இருந்தன.

மேட்டூரில் விவசாயிகள் நடுவர் குழு சந்திப்பு நடைபெற்றது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. சுர்ஜித் சவுத்திரி, விவசாயிகள் சங்கத் தலைவர்கள் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் காவிரியில் 1974 முதல் தண்ணீர் வராததினால் பாசன வசதி பெறாமல் சாகுபடி நடைபெறவில்லை என்பதை விளக்கினார்கள்.

மேட்டூர் அணை, புனல் மின் நிலையம் ஆகியவற்றைப் பார்த்த பின்னர் பள்ளிப்பாளையம் வழியாக மேல் அணைக்கட்டுப் பகுதிக்கு நடுவர் குழு சென்றது.

வழிநெடுகிலும் வெறும் மணல் வெளியாக வறண்டு கிடக்கும் காவிரியைக் கண்டனர்!

காவிரி டெல்டா தொடங்குமிடம் என்று சொல்லப்படும் மேல் அணைக்கட்டுப் பகுதிக்கு நடுவர் குழு சென்றது. இந்தப் பகுதி, காவிரிக்கு மேற்கே 16 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. காவிரியிலிருந்து இங்கே வடக்கே பிரியும் கிளை ஆறு 'கொள்ளிடம்' ஆகும்.

மேல் அணைக்கட்டு 1834-ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டது. கொள்ளிடம் பிரியுமிடத்தில் இந்த அணைக் கட்டு அமைக்கப்பட்டது.

காவிரியாற்றில் வெள்ளம் மிகுதல் காரணமாகக் கரைகளில் உடைப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கக் காவிரி மீது 1845-ஆம் ஆண்டில் அணை கட்டப்பட்டது. 1902-ஆம் ஆண்டில் மேலேதூக்கி இறக்கும் மதகுகள் (Lift Shutters) அமைக்கப் பட்டன.

மேட்டூர் அணைக்கு வரும் தண்ணீர், கருநாடக அரசால் தடுக்கப்பட்டு முறையான தண்ணீர் வரத்து மேட்டூரில் இல்லாததினால் இப்பகுதிக்கும் முழுமையான தண்ணீர் வரத்து இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

காவிரிப் படுகைப் பகுதி காய்ந்த பூமியாக மாறியதால், முறையான விவசாயமில்லை. முழுமையான வாழ்வுமில்லை என்ற மனக்குமுறல் இங்கு நடைபெற்ற விவசாயிகள் கூட்டத்தில் வெளிப்பட்டது- எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

மேட்டூர் அணையில் நடைபெற்ற விவசாயிகள் சந்திப்பின் போது- ''1974-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தண்ணீருமில்லை, சாகுபடியுமில்லை'' என்று விவசாயிகள் சார்பில் வலியுறுத்தப்பட்டது போல இங்கும் விவசாயிகள் எடுத்துரைத்தனர். தங்கள் கோரிக்கைகளை விண்ணப்பங்களாக நடுவர் மன்றத்திடம் அளித்தனர்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் திரு. விஜயகுமார் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார்.

முக்கொம்பில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசிய முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் குறிப்பிட்டார்:

''காவிரி பிறப்பது குடகு நாடு, கன்னட நாடு வழியாக, காவிரி புகுந்த வீடு தமிழ்நாடு. கன்னட நாட்டினர் தங்களுக்குத் தான் காவிரி சொந்தம் என்று சொல்வது முறையற்றது. இடையில் கன்னட நாட்டினர் காவிரியை வழிமறித்து அடிமைப்படுத்தித் தண்ணீரை தடுப்பது எவ்வகையில் நியாயம்?

''சோழ மன்னர்கள் தங்கள் குலதெய்வமாக காவிரியைக் கொண்டாடினார்கள். பொன்னி வளவன் என்று பெயர் சூட்டிக் கொண்டார்கள். காவிரிக் காவலர் என்று அழைக்கப் பட்டனர்.

''ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே கரிகாற் பெருவளத்தான் கல்லணையைக் கட்டியிருக்கிறான். மைசூரில் இருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினம் வரையில் 492 மைல் தூரத்துக்குக் காவிரியின் இருமருங்கும் கரைகட்டியவன் சோழன்; எனவே எங்களுக்கு முழு உரிமை உண்டு. மத்திய அரசு அனுமதியின்றிக் கர்நாடக அரசு கட்டிய நான்கு அணைகளுக்கும் தடை

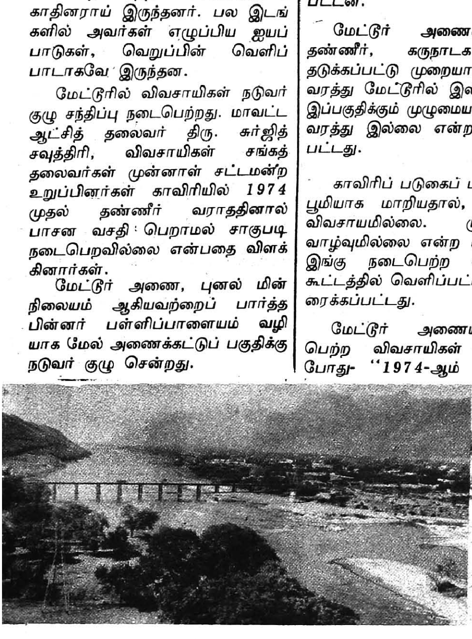

கல்லணையில் நடுவர் மன்றக் குழுவினரை ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி.இராமச்சந்திரன் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. விவேக் ஹரிநாராயண் வரவேற்றனர்.

விதிக்க வேண்டும்; ஆறுகளைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும்''.

முன்னாள் அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம், பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள், விவசாயிகள் சங்கத் தலைவர்கள் பலரும் கோரிக்கை மனுக்களைப் பார்வையிட வந்திருந்த குழுவினரிடம் அளித்தனர்.

இந்தக் கூட்டத்தில் லால்குடியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளி ஒருவர் தண்ணீர் வராமல் பிழைப்புத் தேடி கருநாடகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாகி இருப்பதை உணர்ச்சி பொங்க எடுத்துரைத்தார். அவருடைய பேச்சு அந்தப் பகுதி விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டியது மட்டுமல்ல; கேட்டவர்களின் வழிகளிலே கண்ணீர்க் கசிவை ஏற்படுத்தியது.

வழிநெடுகிலும் எங்கு நோக்கினும் நடுவர் மன்றத்தினர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு-

GIVE CAUVERY WATER
SAVE TAMIL NADU
CAUVERY OUR LIFE LINE
WE REQUEST JUSTICE
GIVE WATER — SAVE FARMERS

— என்று எழுதப்பட்ட பதாகைகள் காணப்பட்டன. வழியில் கூடியிருந்த தாய்மார்கள் காலிப் பானைகளை ஏந்தி, கவலைமிகு தோற்றத்தோடு காவிரியில் நீரில்லை என்பதை உணர்த்தியிருந்தனர். பல இடங்களில் சாலையின் இருமருங்கிலும் காலிக் குடங்களும் மண்பானைகளும் கவிழ்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மறுநாள். மார்ச்சு 25.

நடுவர் குழுவினர் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து வழக்கம் போலக் காலையில் புறப்பட்டனர்.

திருச்சி மாவட்ட எல்லை முடிவதற்கு முன்பே மனிதச் சங்கிலி தொடங்கிவிட்டது. வழியெல்லாம், ஆண்களும், பெண்களும், சிறார்களும், பெரியோரும், முகத்திரையிட்டுக் கொள்ளும் முஸ்லிம் பெண்களும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும், மாணவரும், மாணவியரும், பல்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டிருப்போரும் என்று எல்லோரும் எப்பக்கம் நோக்கினும் மனிதச் சங்கிலிதான்!

கல்லணைக்குச் சென்ற நடுவர் குழுவை ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி.இராமச்சந்திரன் அவர்களும் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. விவேக் ஹரிநாராயண் அவர்களும் வரவேற்றனர்.

கல்லணைப் பகுதிக்கு நடுவர் குழு வந்தது, காவிரியிலிருந்து 'உள்ளாறு' என்று ஓர் ஆறு பிரியும். அதன் தலைக்கட்டில்தான் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கரிகாற் பெருவளத்தான் கல்லணையைக் கட்டினான். உள்ளாறு கொள்ளிடத்தில் சேரும் ஆறு ஆகும்.

கல்லணை, திருச்சி நகரத்திலிருந்து 16 கி.மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரியும் வெண்ணாறும் 36 பிரிவுகளாக பிரிந்து செல்வதை விளக்கும் வரைப்படத்தை நடுவர் குழுவினர் பார்வையிட்டனர்.

காவிரி இல்லையேல் தஞ்சை இல்லை;
தஞ்சை இல்லையேல் தமிழகம் இல்லை!

இந்த அணைக்கட்டில் 1804, 1830, 1840, 1886 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேம்பாட்டுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1889-இல் மதகுகள் அமைக்கப்பட்டன.

1925-34 ஆண்டுகளில் மேட்டூர் அணை கட்டப்பட்டபொழுதும், கல்லணைக் கால்வாய் அமைக்கப்பட்டபொழுதும் தனியாக 'ரெகுலேட்டர்கள்' அமைக்கப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, அங்கிருந்து, நடுவர் குழுவினர் புறப்பட்டனர்; கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை வழிநெடுகிலும் இருபுறமும் மனிதச் சங்கிலிகள்தான்! சாலை நெடுகிலும் திரண்டிருந்த மக்கள் முகத்தில் தங்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஒளி வீசியது.

''நீர் வேண்டும்! நீதி வேண்டும்''...
''காவிரி இல்லையேல்
தஞ்சை இல்லை!
தஞ்சை இல்லையேல்
தமிழகம் இல்லை''...
''No Cauvery
No Delta''

- என்று எழுதப்பட்ட தட்டிகளைக் கைகளில் தாங்கிய வண்ணம் இளம் பிள்ளைகள் எல்லாம்கூட நின்றிருந்தனர்!

திருக்காட்டுப் பள்ளியில் விவசாயிகள் நடுவர் குழுவினரைச் சந்தித்தனர்; திருக்காட்டுப்பள்ளி ஊர் முழுவதுமே மக்கள் கூட்டத்தில் நிரம்பி வழிந்தது!

காவிரியாற்றிலும், பிரிவான வெண்ணாற்றிலும் பிரியும் ஆறுகளைச் சேர்த்து - மொத்தம் 36 ஆறுகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓடுகின்றன. இந்த ஆறுகளில் பெரும்பாலானவை பல நூறு ஆண்டுகளாகப் பாசனத்துக்குப் பயன் பட்டவைகளாகும்.

இந்த ஆறுகள் என்று தோன்றின என்று எவராலும் உறுதியாகக் கூற முடியாது. பல ஆயிரமாண்டுகளாகப் பாசனத்துக்குப் பயன்பட்டவை வறண்டு கிடப்பதால், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இருண்ட வாழ்வை எண்ணிக் கண்ணீர் வடிக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் - தங்களுக்கு நீதி வேண்டும் - காவிரியில் நீர்வர வேண்டும் என்பதைத் திருக்காட்டுப்பள்ளியில் உருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைத்தனர்.

விவசாயிகள் சந்திப்பின்போதெல்லாம் அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு விவேக் ஹரிநாராயண் தலைமை வகித்தார்.

ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும், திரு. விவேக் ஹரிநாராயண் அவர்களின் பேச்சு உள்ளத்தைத் தொடுவதாக அமைந்திருந்தது. விவசாய மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழிலும் - நடுவர்

புனல் பொங்கி ஓடிவந்த பொன்னி மணற் காடாய்க் கிடக்கும் கொடுமை!

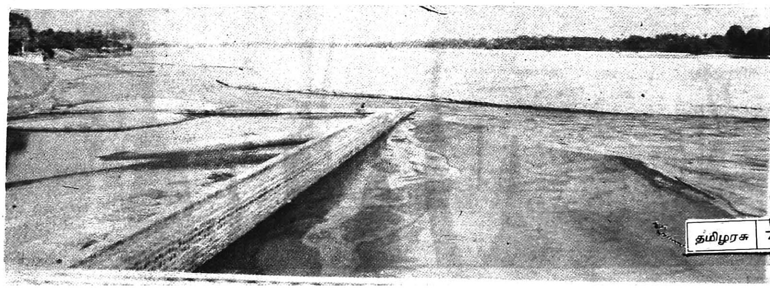

சென்ற இடம் எங்கும் காவிரியைப் பற்றிய விவரங்களையும் தஞ்சை டெல்டா பற்றிய விவரங்களையும் கூர்ந்து கவனித்தனர் நடுவர் குழுவினர்.

மன்றத்தினருக்குப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காக ஆங்கிலத்திலும் அவர் தஞ்சைத் தரணியின் நிலையை மிகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டினார்.

திருக்காட்டுப்பள்ளியில், ஊரே மனிதச் சுவர் எழுப்பியதுபோல வீதிகள் காட்சி தந்தன. தொடர்ந்து திருவையாறு கண்டியூர் என்று சுந்தர பெருமாள் கோவில் புறச் சாலை வழியாக நடுவர் குழுவினர் செல்லும் பாதை எங்குமே மனிதச் சங்கிலி. இந்தச் சங்கிலித் தொடர் தொடர்ந்து நீண்டு கொண்டே இருந்தது!

சுந்தரபெருமாள் கோவிலில் விவசாயிகள் சந்திப்பு. இந்தக் கூட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொன்னார்:

"தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் மக்கள்தொகை 45 இலட்சம் ஆகும். அதில் பத்து இலட்சம் பேர் ஆதி திராவிடர்கள், விவசாயக் கூலியாக இருப்பவர்கள். நிலமில்லாத அந்தத் தொழிலாளர்கள் காவிரியில் தண்ணீர் இல்லாததினால் வேலையில்லாமல் படும்வேதனைகளைச் சொல்லி முடியாது.!"

இக்கூட்டத்தில் திரு ஜி.ரங்கசாமி மூப்பனார் நடுவர்மன்றத்தில் ஒரு கோரிக்கை மனுவைக்கொடுத்தார். முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சிங்கார வேலுவும் காவிரி நீர் வழங்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி பேசினார்.

அங்கிருந்து நடுவர் குழு சென்ற வழி எல்லாம் மனிதச் சங்கிலித் தொடர்-தொடர்ந்தது.

வழிநெடுகிலும் கொளுத்தும் வெயில்.காலணி அணியாத சிறார்கள் பெரியோர்கள் கால் சுடுவதால் தரையில் தழைகளைப் போட்டு அதன் மீது நின்றனர். அதுவும் சுட்டதால் அந்தத் தழைகளின் மீது நீரை

(தொடர்ச்சி 41-ஆம் பக்கம்)

சென்னைக்கு 23.3.91 அன்று வந்த நடுவர் குழுவினரை ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி.இராமச்சந்திரன் தலைமைச் செயலாளர் திரு. டி.வி.அந்தோணி,' பொதுப்பணித்துறைச் செயலாளர் திரு. முருகராஜ் ஆகியோர் வரவேற்றனர்.

காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீடு: அனைத்துக் கட்சிகள் கூட்டம்

காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீடு நடுவர் மன்றம் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தருவதையொட்டி, மேதகு ஆளுநர் திரு. பீஷ்ம நாராயண் சிங் அவர்கள் அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டமொன்றை, 22.3.91 அன்று தலைமைச் செயலகத்தில் கூட்டினார். அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் வருமாறு:

மேதகு ஆளுநர் திரு. பீஷ்ம நாராயண் சிங்

ஆளுநர் அவர்களின் ஆலோசகர்கள்
திரு. வி. கார்த்திகேயன்
திரு. வி. இராமச்சந்திரன்

தலைமைச் செயலாளர்
திரு. டி.வி. அந்தோணி, இ.ஆ.ப.,

பொதுப்பணித்துறைச் செயலர்
திரு. டி. முருகராஜ், இ.ஆ.ப.,

தொழில் நுட்பக் குழுத் தலைவர்
திரு. ஏ. மோகனக்கிருஷ்ணன்

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தேசிய கட்சிகள்:

திரு. விஜயராகவலு
(பாரதிய ஜனதா)

திரு. பி. மாணிக்கம்
(இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்)

திரு. என். சங்கரய்யா
(மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்)

திரு. வாழப்பாடி கே. இராமமூர்த்தி
(இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்)

திரு. தஞ்சை ஏ. ராமமூர்த்தி
(ஜனதா தளம்)

திரு. ஏ. வரதராஜன்
திரு. இ. வேலுசாமி
(ஜனதா கட்சி)

திரு. பி.சி. பழனியாண்டி
(லோக்தளம்)

திரு. பி. சாரதி
காங்கிரஸ் (எஸ்)

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட மாநிலக் கட்சிகள்:

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்
(அ.இ.அ.தி.மு.க.)

திரு. துரைமுருகன்
(தி.மு.க.)

திரு. ஏ. தீரன்
(பாட்டாளி மக்கள் கட்சி)

காவிரி ஆறும்

கன்னடத் தமிழ்நாடும்

தமிழ்நாட்டு மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து தெய்வம் என வணங்கும் காவிரி ஆறு கருநாடக மாநிலத்தின், குடகு மாவட்டத்திலுள்ள, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடரைச் சேர்ந்த பிரம்மகிரி மலையில் 'தலைக்காவிரி' என்னும் இடத்தில் தோன்றுகிறது. மலைப்பகுதிகளையும், கருநாடக மாநிலத்தின் தக்காணப்பீடபூமி பகுதியையும், கடந்து மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்திற்கு மேல் தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்குள் நுழைகிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் உற்பத்தியாகும் ஹேமாவதி, ஹேரங்கி, லக்ஷ்மணதீர்த்தம், கபினி, சுவர்ணவதி போன்ற முக்கியமான சில துணை நதிகள் கருநாடகத்தில் காவிரியில் கலக்கின்றன. பீடபூமியின் உட்பரப்பில் தோன்றும் சிம்ஷா, அர்க்காவதி ஆகிய ஏனைய துணை நதிகள் காவிரியாற்றின் இடப்பக்கத்தில் சேருகின்றன.

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியைக் கடக்கும்போது இந்த ஆறு மேட்டூருக்குக்கீழே தெற்கு நோக்கித் திரும்புகிறது. பவானி, நொய்யல், அமராவதி போன்ற துணை நதிகள் ஆற்றின் வலப்புறமாகக் கலக்கின்றன. அமராவதி ஆறு காவிரியுடன் சேர்ந்த பின்னர் காவிரி கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து வங்கக் கடலில் கலக்கிறது. கருநாடக மாநிலத்தின் குடகு மாவட்டத்தில் மலைச்சரிவுகளையும், பீடபூமியின் செங்குத்தான சரிவுகளையும் கடந்த பின்னர், கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியை ஆழ்ந்து குறுகி ஒடுங்கிப் பாய்ந்து கடக்கிறது. பவானி காவிரியுடன் சேர்ந்த பின்னர் காவிரியின் அடிமட்ட வாட்டமும் ஆழமும் வரவரக் குறைந்து ஆறு விரிவடையத் தொடங்குகிறது. திருச்சி மாவட்டத்தில் மேல் அணைக்கு மேல்புறத்தில் அது 2 கி.மீ. அளவிற்கும் அகன்று காணப்படுவதால் அது ''அகண்ட காவிரி'' என அழைக்கப்படுகிறது. ஆற்றின் வேகம் குறைகின்ற காரணத்தால் வெள்ளத்தில் கலந்துவரும் வண்டல்மண் படிய ஆரம்பிக்கிறது. ஆற்றுப்படுகை மணல் மேடிட்டு, வண்டல் படிந்து ஆறு பிரிவுபட ஆரம்பிக்கிறது. மேல் அணையில் இருபெரும்பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வட பிரிவு கொள்ளிடம் என அழைக்கப்படுகிறது. கல்லணைப் பகுதியில் காவிரியாறு மீண்டும் காவிரி, வெண்ணாறு என இரண்டாகப் பிரிகிறது. கல்லணையைக் கடந்து செல்லும் காவிரி, வெண்ணாறு ஒவ்வொன்றும் மேலும் பல கிளைகளாகவும், அக்கிளைகள் மேலும் பல சிறு கிளைகளாகவும் உட்கிளைகளாகவும் பிரிவதால் இவை 36 கிளை நதிகளாக காவிரி டெல்டா பகுதியில் பரவிப் பாய்ந்து சுமார் 125 கி.மீ. விரிவுக்குள் கடலில் கலக்கின்றன. காவிரி யாறு இறுதியில் ஒரு குறுகிய ஓடையாக பூம்புகாருக்கு அருகில் வங்கக் கடலில் கலக்கிறது.

காவிரியின் மொத்த நீளம் 800 கி.மீ. ஆகும். இதில் 320 கி.மீ. கருநாடக மாநிலத்திலும், 64 கி.மீ. கருநாடக, தமிழ்நாடு மாநிலங்களிடை எல்லையாகவும் 416 கி.மீ. தமிழ்நாட்டிலும் அமைந்துள்ளது.

பருவமழைகள் - மழையளவு - காவிரியில் கிடைக்கும் மொத்த நீரளவு

ஜூன் மாதம் முதல் வாரத்தில் நாட்டின் மேற்குப் பகுதியை அடையும் தென் மேற்குப் பருவக்காற்று ஜூன் மாதம் இரண்டாம் வாரத்திற்குள் கருநாடகத்திலுள்ள காவிரிப்படுகைப் பகுதி

தமிழ்நாட்டிலும், மைசூரிலும் காவிரியின் பாசன ஏற்பாடுகள் குறித்த பின்னணி விவரங்கள் மைசூருக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே 1892, 1924-ஆம் ஆண்டுகளில் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள். அந்த ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாவதற்கு வழி கோலிய நிலைமைகள், மைசூரில் காவிரியின் துணை ஆறுகளில் மைசூர் அரசு எவரையும் கலந்தாலோசித்து அனுமதி பெறாமல் தன் போக்கிலேயே பாசனத் திட்டப் பணிகள் சிலவற்றை நிறைவேற்றியதால் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள் இப்பாசனப் பணிகளால் காவிரியின் கீழ்ப் பகுதியிலுள்ள தமிழ்நாட்டின் முக்கியப் பாசன நலன்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பேராபத்தினால் தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியங்களாகத் திகழ்கிற திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களுக்குத் தொன்றுதொட்டுப் பயன்பட்டு வருகிற, வழக்கப்படியான பாசன நலன்கள் மிகுதியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு விரிவாக இக்கட்டுரையில் விளக்கப்படுகின்றது.

முழுவதும் பரவுகின்றது. தமிழ் நாட்டில் காவிரிப்படுகைப் பகுதியின் பெரும்பகுதி மழைமறைவுப் பகுதியில் அமைந்துள்ளதால், இப்பகுதி தென்மேற்குப் பருவக்காற்றினால் சொற்ப மழையே பெறுகின்றது. பொதுவாக இப்பருவக்காற்று செப்டம்பர் மாதம் வரையில் தொடர்கிறது.

அக்டோபர் மாத நடுப்பகுதியில் இப்பருவமழையின் பின்னடைவு வடகிழக்குப் பருவமழையாக தமிழ்நாட்டில் உருவெடுக்கிறது. இது டிசம்பர் மாத இறுதி வரையில் நீடிக்கிறது. இப்பருவமழை பெரும்பாலும் காவிரிப்படுகைப் பகுதியின் கடலோரப்பகுதிகளுக்கு மட்டுமே பயனளிக்கிறது. கருநாடக மாநிலத்திலுள்ள காவிரிப்படுகையின் மேற்பகுதி இதன்மூலம் அடையும் பயன் மிகவும் சொற்பமே.

காவிரிப்படுகை தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இதன் மேற்பகுதி ஒரு மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. அப்பகுதி தென்மேற்குப் பருவமழையினால் பயன் பெறுகிறது. கீழ்ப்பகுதி மற்றொரு மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதி வடகிழக்குப் பருவ மழையினால் பயன்பெறுகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக வடகிழக்குப் பருவக்காற்றின் தன்மைகள் தென்மேற்கு பருவக்காற்றின் தன்மைகளுக்கு வேறுபட்டதாகும். தென்மேற்குப் பருவக்காற்று நம்பத்தக்கது; தவறாது வருவதுடன் கனத்த மழை மூலம் வெள்ளம் பெருகும் வாய்ப்பளிக்கக் கூடியதாகும். ஆனால், வடகிழக்குப் பருவமழை வங்கக் கடலில் உண்டாகும் காற்ற ழுத்த மண்டலம் மற்றும் புயல்களால் உருவாகி அடைமழை பெய்விக்கும்; ஒரு மழைக்கும் அடுத்த மழைக்கும் இடையே நீண்ட நாட்கள் மழையே வராது; இப்பருவமழை நிச்சயமற்றது; அடிக்கடி பொய்க்கக்கூடியது.

காவிரி ஆற்றுப்படுகைப் பகுதியில், அதன் உற்பத்தி நிலையிலிருந்து டெல்டாப்பகுதி வரையில் வழிநெடுகிலும் பெய்யும் ஆண்டு மழையளவு விவரங்கள் இந்நதியின் பலபகுதிகளில் கிடைக்கும் நீரளவு பற்றி அறிய உதவக்கூடும்.

தலைக்காவிரி	6000 முதல் 8000 மி.மீ.
பாக மண்டலா (9 கி.மீ. கீழே)	6000 மி.மீ.
மெர்க்காரா	3265 மி.மீ.
குடகு (மாவட்ட சராசரி அளவு)	2725 மி.மீ.
கிருஷ்ணராஜசாகரம் (மைசூர்)	810 மி.மீ.
மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம்	762 மி.மீ.
மேலணை	969 மி.மீ.
கல்லணை	859 மி.மீ.
தஞ்சாவூர்	970 மி.மீ.
காவிரி டெல்டா (தெரிந்தெடுத்த ஒன்பது இடங்களின் சராசரி மழையளவு)	1,122 மி.மீ.
நாகப்பட்டினம் (கடற்கரை நகரம்)	1,367 மி.மீ.

படுகையின் இருவேறு மாநிலங்களில் அமைந்துள்ள இரு வடிநிலப் பகுதியில் பெய்யும் மழை அளவுகளின் வேறுபாடு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஆண்டொன்றுக்கு எத்தனை நாட்களுக்கு மழை பெய்கின்றது என்ற விவரத்திலிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இது கருநாடகத்திலுள்ள காவிரிப்படுகைப் பகுதியில் 76 நாட்களும், தமிழ்நாடு படுகைப் பகுதியில் 55 நாட்களும் மட்டுமேயாகும். மேலும், கருநாடகத்திலுள்ள நில அமைப்பு தென்மேற்குப் பருவமழையினால் கிடைக்கும் பெரு மழையின் நீரைச் சேமித்து வைக்கத்தக்க நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கத்தக்கதாக உள்ளது. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் கடலோரப் பகுதியில் மிகுதியாகப் பெய்யும் புயல் மழை அந்தப்பகுதிகளில் விளைவிக்கப்படும் பயிரின் அந்த நேரத்தேவைக்கு மட்டுமே பயனளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது; எஞ்சிய நீர் பயன்படுத்த வாய்ப்பின்றி கடலில் கலந்து விடுகிறது. சமமட்ட நிலப் பரப்பைக் கொண்ட டெல்டாப்பகுதியில் நீர்த் தேக்கங்கள் அமைப்பது சாத்தியமில்லை. இது புயல்மழை ஏற்படக்கூடிய டெல்டா அனைத்துக்குமே பொருந்தும்.

காவிரிப்படுகையின் மொத்த நீர்ப்பிடிப்புப் பரப்பு 81,155 சதுர கிலோ மீட்டர் ஆகும். இதில் 34,273 சதுர கிலோ மீட்டர் கருநாடக மாநிலத்திலும், 44,016 சதுர கிலோ மீட்டர் தமிழ்நாட்டிலும் அமைந்துள்ளது. மேலும், கபினி, பவானி, அமராவதி ஆகிய மூன்று பெரும் துணை நதிகளின் தலைப் பகுதிகளும் கேரள மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளன. இவற்றின் மொத்த் பரப்பு 2866 சதுர கிலோ மீட்டர் ஆகும். மழை மிகுந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் காவிரியும், அதன் பெரும்பாலான கிளை ஆறுகளும் உற்பத்தியாவதால், கேரள மற்றும் கருநாடக மாநிலங்களில் அமைந்துள்ள பகுதிகள் பெருமளவில் பயன்பெறுகின்றன. கருநாடகத்திலும், கேரளத்திலும் ஒரு சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் கிடைக்கும் நீரளவு தமிழ்நாட்டில் ஒரு சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் கிடைக்கும் நீரளவைவிட மிக அதிகமாகும்.

காவிரி நீர்ப்பங்கீடு: சிக்கலின் பின்னணி என்ன?

காவிரியின் பண்டைய பாசனம்

உலகின் பெரும்பான்மையான நதிகளில் போன்று, காவிரியிலும் டெல்டாப் பகுதியிலேயே முதன்முதல் பாசனம் ஆரம்பித்தது. எனவே, காவிரி டெல்டாப் பாசனம் தொன்மை வாய்ந்ததாகும். இது சிந்து நதிப்பள்ளத்தாக்குப் பாசனத்தைப் போன்றே அவ்வளவு பழமையானதெனக் கூறப்படுகிறது. கிருஷ்ணா, கோதாவரி, போன்று கிழக்கு நோக்கிப்பாயும் ஆறுகளில் பாசனம் வெகு காலத்திற்குப் பின்னர் தோன்றியவையே. வண்டல் தன்மை வாய்ந்த மண், சமமட்ட நிலப்பரப்பு, ஜூன் மாதத்திலிருந்து ஜனவரி மாதம் வரை போதிய நீர் கொண்டுவரும் ஆறும் அதன்கிளைகளும் ஆகிய அனைத்தும் காவிரி டெல்டாப் பகுதியில் பாசன வளர்ச்சிக்கும், நெல்சாகுபடிக்கும் உகந்த வகையில் அமைந்துள்ளன. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே பின்னிப்பரவும் ஆற்றுக் கிளைகளும் வெட்டியமைக்கப்பட்ட கால்வாய்களும் வெள்ள நீரைப் பாசனத்திற்காக நிலங்களுக்கு அளித்து வந்தன என்று தெரிய வருகிறது. ஆற்றில் வரும் வண்டல் மண் படியப்படிய ஆற்றுப் போக்கு அடைபட்டும் பக்கத்தில் அரிப்புகள் ஏற்பட்டும் வந்ததால் ஆற்றுப்படுகையிலும் வண்டல் சேருகிறது. இதன் விளைவாக கி.பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டில், காவிரியின் இடது கரையில் உடைப்பு ஏற்பட்டு, காவிரியின்நீர் இப்போது உள்ளாறு எனப்படும் ஓடைவழியே கொள்ளிடத்தில் சேர்ந்ததாகவும், இதனால் டெல்டாவில் பாசனப்பரப்பு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. இந்த உடைப்பை மூடுவதற்காகத்தான் அப்போது அங்கு ஆட்சிபுரிந்த கரிகாற்சோழன் உடைப்பின் குறுக்கே ஓர் அணை கட்டி காவிரி பகுதிக்கு காவிரி நீர் மீண்டும் பாயு வழி செய்தான். இந்த அணையே தற்போது ''கல்லணை'' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வணை மணல் மிகுந்த ஆற்றில் அமைக்கப்பட்டு இன்னும் உபயோகத்தில் இருந்துவரும் அணைகளில் உலகிலேயே மிகப்பழமையான அணையாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கல்லணை இன்றளவும் செம்மையாக இயங்கிவருவதுடன், காவிரி டெல்டா பகுதியில் விவசாயத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. இவ்வணையில் நாளடைவில் கதவுகள் பொருத்தப்பட்டும், பாலம் அமைக்கப்பட்டும் பல மேம்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலேயர் காலத்தில், கடந்த நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சர் ஆர்தர் காட்டன் என்பவரால் கல்லணையில் வெண்ணாறு கிளைக்கும், காவிரி கிளைக்கும் தலை மதகுகள் அமைக்கப்பட்டதுடன் காவிரியிலிருந்து கொள்ளிடம் பிரியும் இடத்தில் கொள்ளிடத்திற்குக் குறுக்கே மேல் அணை என்றழைக்கப்படும் அணையும் காவிரி ஆற்றுக்குறுக்கே ஒரு படுகை அணையும் கட்டப்பட்டு மேலும் சில மேம்பாட்டுப்பணிகளும் நிறைவேற்றப்பட்டன. இப்பணிகளின் வாயிலாக, கொள்ளிடத்தில் செல்லும் நீரளவைக் கட்டுப்படுத்தி, டெல்டாப்பாசனத்திற்கு தேவையான நீரைத் திருப்பிவிடவும் காவிரியில் அதிக வெள்ளம் நுழைவதைக் கட்டுப்படுத்தவும் முடிந்தது 1836-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் கொள்ளிடத்தின் குறுக்கே இப்போது கீழணை என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் ஒரு அணைகட்டப்பட்டு டெல்டாவின் வடபுறத்தில் கொள்ளிடப் பாசனம் பாதுகாக்கப்பட வழிசெய்யப்பட்டது. அண்மையில் மேல் அணையில் காவிரி பிரிவில் அமைந்துள்ள படுகை அணைக்குக் கீழ்பகுதியில் கதவுகள் பொருத்தப்பட்ட நீரொழுங்கி (Barrage) ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. தற்போது, மேல் அணைப்பகுதியில் காவிரி, கொள்ளிடம் நீரொழுங்கி (Barrages)களிலும் கல்லணையிலும், அதிலிருந்து பிரியும் காவிரி, வெண்ணாறு கிளைகளில் தலைமதகுகளிலும் கீழே கொள்ளிடத்தின் குறுக்கே கீழணையிலும் கதவுகள் பொருத்தப்பட்டிருப்பதால் மேல் அணையில் அகண்ட காவிரியிலிருந்தும் கல்லணையில் காவிரியிலிருந்தும் சாதாரண காலங்களிலும் மற்றும் வெள்ள காலங்களிலும் கொள்ளிடத்தில் நுழையும் நீரைக் கட்டுப்படுத்திப் பாசனத்திற்குப் பேரளவு பயன்படுத்தவும் எப்போதாவது பெரும் வெள்ளம் ஏற்படும் போது மட்டும், வெள்ள நீரைக் கீழ் அணை மூலம் கடலுக்குச் செலுத்தவும் தேவையான அமைப்புத்திறன் பெற்றுள்ளோம்.

டெல்டாப்பகுதிப் பாசனம் வளர்ச்சி பெற்றுவந்த நிலையில், காவிரி கரையோரங்களிலும் நெடுக பாசனம் தோன்றியது. இதற்கான பாசன நீர், ஆற்றின் குறுக்கே தற்காலிகமாக ''கொரம்புகள்'' அமைக்கப்பட்டுத் திருப்பப்பட்டது. நாளடைவில் இந்தக் கொரம்புகளுக்குப்பதில் சில இடங்களில் அணைக் கட்டுகள் கட்டப்பட்டன. இவ்வாறு காவிரியிலிருந்தும் அதன் உபநதிகளிலிருந்தும் தொன்மையில் தோன்றிய ஆற்றுக் கால்வாய் பாசனம் கர்நாடக மாநிலத்திலும், தமிழ்நாடு மாநிலத்திலும் இன்றும் தொடர்வதை நாம் காணலாம்.

காவிரிப் படுகையில் நிலவிய பழைய பாசனப் பரப்புகள் அனைத்தும் ஆற்று நீரோட்டத்தின் மூலமே பாசனம் பெற்று வந்தன என்பதை 1990-ஆம் ஆண்டினைச் சேர்ந்த ஆவணங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன நிலவியல் அமைப்பு மற்றும் மண்ணின் தன்மை காரணமாக அப்பகுதிமக்கள் நன்செய் சாகுபடிக்கு நீண்ட காலமாக இந்நீரைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். அவர்கள் நூற்றாண்டுகள் காலமாகப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதால் அத்தகைய நீருக்கு உபயோக உரிமை (Prescriptive Rights) பெற்றுள்ளனர். ஆற்று வடிநிலத்தின் வேறு பகுதிகளில் புதிய பாசன வசதிகள் அமைப்பதென்றால், இந்த பழைய பாசனத்திற்குப் பாதுகாப்பு கோர உரிமையுண்டு.

காவிரி ஆறு என்று ஏன் சொன்னார்கள்?

பூவிரிந்து வானெங்குந் தேன்வி ரிந்து
பொன்விரிந்தாற் போலுநறும் பொடிவிரிந்த
காவிரிதல் போலெங்கும் விரித லாலே
காவிரி ஆ றென்றார்கள் ...

—புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்
(கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம்)

1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம்

1890-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் மைசூர் அரசு காவிரியிலும், மற்றும் தங்கள் எல்லைக்குள் உள்ள ஏனைய படுகைகளிலும் புதிய பாசனம் பேரளவில் விரிவாக்க முனைந்தது. அவ்வாறு மைசூர் அரசு தன்னிச்சையாகவும் கட்டுப்பாடு ஏதுமின்றியும் தங்கள் எல்லைக்குள் பாசன வசதியைப் பெருக்குவது சென்னை மாகாணத்தில் ஏற்கனவே வளர்ச்சி பெற்றுள்ள பாசனத்தைப் பாதிக்கும் என்ற அச்சம் எழுந்தது. இதுகுறித்த அப்போதைய சென்னை அரசு மைசூர் தர்பாருடன் தொடர்பு கொண்டது.

1890 முதல் 1892 ஆண்டு வரை இதுகுறித்து இரு மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்து மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகள் விளைவாக, ''மைசூர் மாநிலம் சென்னை அரசின் முன்னனுமதியின்றி எந்தெந்த நதிகளில் எந்த எல்லை வரை புதிய பாசன அல்லது பாசன விரிவாக்கப்பணிகள்

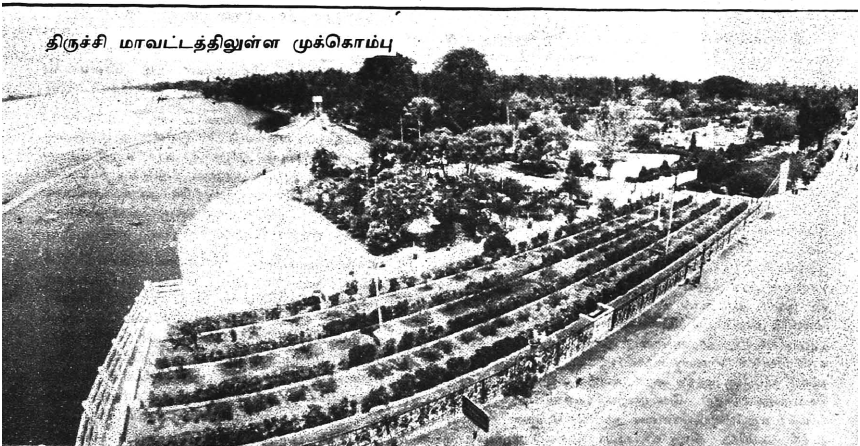

திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள முக்கொம்பு

மேற்கொள்ளக்கூடாது என்பது பற்றிய விதிகள்'' தீட்டப்பட்டு இவ்விதிகள் இரு அரசுகளாலும் 1892-இல் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டன. இவ்விதிகளின் தொகுப்பே 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் எனப்படுகிறது. இவ்விதிகள், காவிரிக்கு மட்டுமன்றி மைசூர் மாநிலத்தில் தோன்றி அல்லது மைசூர் மாநிலம் வழியாக சென்னை மாகாணத்திற்குள் பாயும் ஏனைய ஆறுகளுக்கும் பொருந்தும். இவ்வாறு சென்னை மாகாணத்தின் முன்னனுமதி விதிக்குட்படுத்தப்பட்ட நதிகளின் பட்டியல் ஒன்றும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, மைசூர் அரசு காவிரியிலோ ஐந்து துணை நதிகளிலோ, அதாவது, ஹேமவதி, இலட்சுமணதீர்த்தம், கபினி, சுவர்ண்வதி, யகாச்சி (பேலூர் பாலம் வரை) (யகாச்சி ஹேமவதியின் துணையாறு ஆகும்) ஆகியவற்றிலோ புதிய பாசன நீர்த்தேக்கம் கட்ட விரும்பி னாலோ, அல்லது சுவர்ணவதி, யகாச்சி (பேலூர் பாலம் வரை), காவிரியில் இராமசாமி அணைக்கட்டுக்குக் கீழோ, அல்லது கபினியில் ராம்பூர் அணைக்கட்டுக்குக் கீழோ அணைக் கட்டு ஏதேனும் கட்ட விரும்பினால் பணி தொடங்கப்படும் முன்னரே உத்தேசப்பணி தொடர்பான முழு விபரங்களும் சென்னை மாகாண அரசுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய முன் னிசைவு பெற வேண்டும்.

சென்னை அரசு, ஏற்கெனவே பெறப்பட்டு அனுபவத்தில் இருந்துவரும் உரிமைகளின் பாதுகாப்புக்காக அன்றி, வேறு எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் கருநாடகத்திற்கு இசைவு தர மறுக்கக்கூடாது. இந்த உரிமையின் தன்மையும், அதைப்பயன் படுத்தும் முறையும், நீர்உபயோக உரிமைகள் பற்றிய சட்டங் களுக்கு இணங்கவும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எது நியாயமும், நடுநிலை வாய்ந்ததாகவும் அமையும் என்பதற்கிணங்கவும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு முன்னிசைவு தருவது பற்றி இரு அரசுகளிடையேயும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், அப்பிரச்சினையில் இரு அரசுகளாலும் நியமிக்கப்படும் நடுவர்கள் அல்லது மத்திய அரசின் தீர்வுக்கு உட்பட வேண்டும்.

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் உருவான விவரம்

20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் வரையில், காவிரி யாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஏதும் அமைக்கப்படவில்லை. சென்னை அரசு, தென் மேற்குப் பருவமழை காலத்தில் கிடைக்கும் உபரி நீரைத் தேக்கி வைத்து, அதனைப் பாசனக் காலம் முழுவதும் சமஅளவில் வழங்கச் செய்யும் வகையில் காவிரியில் ஒரு நீர்த் தேக்கம் அமைப்பதற்கான திட்டம் பற்றி கவனம் செலுத்தி வந்தது. அதே நேரத்தில் மைசூர் அரசு, காவிரியின் குறுக்கே கண்ணம்பாடியில் நீர்த்தேக்கம் கட்டுவதற் கான திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து அத்திட்டத்திற்கு 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த விதிமுறைகளின்படி சென்னை அரசின் முன் னிசைவைக் கோரியது. இதைச் சென்னை அரசு ஆய்வு செய்த தில் மைசூர் அரசின் திட்டம், சென்னை அரசின் நலனைப் பாதிக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. எனவே, சென்னை அரசு அத்திட்டத்திற்கு இசைவளிக்க மறுத்தது. கோலார் தங்கச் சுரங்கப் பணிகளுக்கு மின்சக்தி வழங்குவதற்கு அமைக்கப்பட்ட சிவசமுத்திரத்திற்குத் தடையின்றி நீர்வழங்க வேண்டிய நிர் பந்தத்தில் மைசூர் அரசு இருந்ததால், முதலில் 11 டி.எம்.சி. கொள்ளளவுக்கான உயரமும் பிற்காலத்தில் அனுமதி கிடைக்கும் போது 41 டி.எம்.சி. நீரைத் தேக்குவதற்கான உயரத்திற்கேற்ற அகலமான அடித்தளமும் கொண்ட அணை கட்டிக் கொள்ள அனுமதி கோரியது. இவ்வாறு அகலம் அதிகமான அடித்தளம் அமைப்பது பிற்காலத்தில் பெரிய நீர்த்தேக்கக் கோரிக்கைக்குக் காரணமாக வலியுறுத்தப்படாது என்றும், அணையில் நீர்த் தேக்குவதற்கான விதிமுறைகள், சென்னை அரசின் கருத்துக் களை ஒட்டி முடிவு செய்யப்படும் என்றும் மைசூர் அரசு உறுதி அளித்ததின் பேரில், மைசூர் அரசு சிறிய நீர்த்தேக்கம் கட்டிக் கொள்வதற்குச் சென்னை அரசு இசைவு அளித்தது. மைசூர் அரசு 1911- செப்டம்பரில் பணியைத் தொடங்கியது; ஆனால், கொடுத்த உறுதிமொழிகைக் காப்பாற்றத் தவறியது.

சென்னை அரசின் நீர் உபயோக உரிமைகளுக்குப் பாது காப்பளிப்பதற்கு காவிரியில் மேல் அணையில் தேவைப்படும் நீர் அளவு குறித்தும் அத்தகைய நீர்வரத்தை உறுதி செய்வதற் கான வழிமுறைகள் குறித்தும் இரு அரசுகளுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. இப்பிரச்சினை 1913-ஆம் ஆண்டில் அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. ஹென்றி கிரிஃபின் அவர்களுடைய மத்தியஸ்தத்திற்கு (Arbitration) விடப்பட்டது. அப்போதைய பாசன இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் திரு. எம். நெதர்ஸோல் என்பவர் மதிப்பீட்டாளராக செயல்பட்டார். இந்த மத்தியஸ்தத்தில் 1914-ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்பை எதிர்த்து, சென்னை அரசு மத்திய அரசுக்கு முறையீடு செய்தது. ஆனால், மத்திய அரசு, 1916 ஏப்ரலில் இத்தீர்ப்பிற்கு ஏற்பளிப்பு வழங்கியது. அதனை அடுத்து சென்னை அரசு மத்திய அரசின் முடிவை எதிர்த்து இங்கிலாந் தில் இந்திய அரசுக்கான செயலருக்கு (Secretary of State) மேல் முறையீடு அனுப்பியது. சென்னை அரசின் மேல் முறையீட்டை அனுமதிக்க ஏற்ற காரணங்கள் உள்ளன என இந்திய அரசுக் கான செயலர் (Secretary of State) முடிவு செய்தார். மேலும், நடுவர் தீர்ப்புக்கு மத்திய அரசு அளித்த பின்னிசைவை ரத்து செய்வதை எதிர்த்து, மேல்முறையீடு செய்யவோ, அல்லது நீதிமன்ற உதவியின்றி சென்னை அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி ஒருமித்த தீர்வு காணவோ அல்லது புதியதொரு மத்தியஸ்தம் கோரவோ மைசூர் அரசுக்கு உரிமை அளித்தார். சென்னை அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சுமுகமான முடிவுக்கு வர மைசூர் அரசு விரும்பியது. 1924 வரையில் நடந்த நீண்டகால பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பின்னர், இவ்விரு அரசுகளுக்குமிடையே 1924 பிப்ரவரி 18-ஆம் நாளன்று ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதுவே, 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் எனப்படுகிறது.

மைசூர் அரசு கிருஷ்ணராஜசாகர் அணையைக் கட்டுவதற் காக 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த விதிகளின்படி சென்னை அரசின் இசைவைக் கோரியதன் தொடர்பாகவே 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. எனினும், அதேசமயத்தில் காவிரிப்படுகையில் மேற்கொண்டும் பாசன வளர்ச்சிக்கு நீர்ப் பங்கீடு செய்து கொள்வது பற்றி இரு அரசுகளிடையே ஏற்பட்ட உடன்பாடுகளும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. மைசூர் அரசு அணையில் நீர்த்தேக்குவதில் ஒப்பந்தின் இணைப்பு 1- இல் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகள் கண்டிப் பாகப் பின்பற்றப்படும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டே 44.827 டி.எம்.சி. கொள்ளளவுக்கு கிருஷ்ணராஜசாகரம் நீர்த்தேக்கம் கட்டப்படுவதற்கும் 1.25 இலட்சம் ஏக்கர் புதிய பாசனம் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கும் சென்னை அரசு இசைவளித்தது. மேற்கொண்டு பாசன வளர்ச்சிக்கு நீர்ப்பங்கீடு பற்றி இவ்விரு அரசுகளும், கீழ்க்கண்டவாறு ஒப்புக் கொண்டன.

அ) சென்னை அரசு 93.50 டி.எம்.சி. கொள்ளளவிற்கு மேட்டூர் அணையை கட்டி புதிதாக 3,01 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசனம் அளிக்கலாம்.

ஆ) மைசூர் அரசு 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் விவர அட்டவணை 'A'-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காவிரி மற்றும் அதன் கிளை நதிகளிலும் மொத்தத்தில் 45 டி.எம்.சி. கொள்ளளவிற்கு பின்வரும் நிபந்தனைக்குட் பட்டு புதிய நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டி 1.10 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசனம் அளிக்கலாம்.

(1) இந்நீர்த் தேக்கங்களில் நீர்த்தேக்குவது 1924 ஒப்பந்தத் துடன் இணைக்கப்பட்ட கிருஷ்ணராஜசாகரில் நீர்த் தேக்குவதற்கான விதிமுறைகள் படி சென்னைக்கு சேரவேண்டிய நீரின் அளவு குறைந்துவிடாதபடி அமையவேண்டும்.

(2) ஒப்பந்தத்தின் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் பின்பற்றப்படுவதை தமிழ்நாடு அரசு உறுதி செய்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக அத்தகைய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள், அவற்றில் தேக்கி வைக்கும் நீரின் அளவு, ஆகியவை குறித்த முழு விவரங்களையும் மைசூர் அரசு சென்னை அரசுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

இ. சென்னை அரசு தனது மாநில எல்லைக்குள் காவிரியின் துணை நதிகளில் புதிய பாசன நீர்த்தேக்கங்கள் அமைத்துக் கொள்ளலாம். சென்னை அரசு பவானி, அமராவதி, நொய்யில் நதிகளில் நீர்த்தேக்கம் அமைத்தால் அதற்கு ஈடாக அதன் கொள்ளளவில் 60 சதவீதத் திற்கும் மேற்படாத்வாறு ஒரு நீர்த்தேக்கம் தனது எல்லைக்குள் காவிரியின் துணைநதிகளில் ஒன்றில் அமைத்துக் கொள்ள மைசூர் அரசுக்கு உரிமை உண்டு; ஆனால், அத்தகைய புதிய நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்த் தேக்கு வது இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி சென்னை அரசுக்கும், மைசூர் அரசுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய அளவையோ அல்லது இந்த ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட 50 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு ஒப்பந்தத்தின் சில பகுதிகள் மறு பரிசீலனைக்கு வரும்பொழுது மேலும் பகிர்ந்து கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படும் உபரிநீரின் பங்கீட்டையோ எந்த வகையிலும் குறைக்கவோ, அல்லது பாதிக்கவோ கூடாது.

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஏற் பாடுகள் போக இதர ஏற்பாடுகள் தொடர்பாக 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளே தொடர்ந்து நடைமுறை யில் இருக்கும் என்றும் இந்த ஒப்பந்தம் வலியுறுத்துகிறது.

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் 10(xi) பகுதியில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய நிபந்தனை ஒன்று என்னவென்றால் இந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகி 50 ஆண்டுகள் முடிவடைந்த பின்னர் ஒப்பந்தத்தில் 10(iv) முதல் 10(vii) வரையான விதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள வரம்புகளும், ஏற்பாடுகளும் அதுவரை கிடைக் கப்பெற்ற அனுபவ அடிப்படையிலும் அந்தந்த மாநில எல்லைக் குள் பாசன வசதியை மேலும விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பு களின் ஆய்வின் அடிப்படையிலும் மறுபரிசீலனைக்கும், மறு பரிசீலனையின்போது இருதரப்பாலும ஒப்புக் கொள்ளப்படும் சேர்க்கைகளுக்கும் மாறுதல்களுக்கும் உட்பட்டவையாகும். இந்த மறுபரிசீலனைக்கான பிரிவில் ஒப்பந்தத்தின் 10(i) முதல் 10(iii) வரையான விதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த விதிகள் கிருஷ்ணராஜசாகர் அணைக்கட்டுமானம் பற்றியும், அவ் வணையில் நீர்த்தேக்குவதில் ஒப்பந்தத்தின் இணைப்பு 1-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிகள் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், என்பதையும் பற்றியவையாகும். எனவே, 1924 ஒப்பந்தத்தின் 10(i) முதல் (iii) வரையிலான விதிகள் நிரந்தர மானவையாகும். அவை எக்காலத்திலும் மறு ஆய்வுக்கோ மாறு தலுக்கோ உட்பட்டவையல்ல.

நீர்ப்பங்கீட்டுப் பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண மைசூர் அரசு தெரிவித்த தெளிவான விருப்பத்தின் பேரில் பல ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பரஸ்பர விவாதங்கள், பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகவே 1924-ஆம்

ஆண்டு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த பேச்சுவார்த்தைகள் இரு அரசுகளின் பொறியாளர்களுக்கிடையிலும், ஆட்சியாளர்களுக்கிடையிலும் மற்றும் மைசூர் மன்னர், சென்னை ஆளுநர் ஆகியோர் மட்டத்திலும் நடைபெற்றுள்ளன என்று தெரிகிறது. ஆற்றின் பல்வேறு இடங்களில் நீர்வரத்து அளவிகளையும் அவற்றிடையேயான தொடர்பையும் நிர்ணயிக்க இருமாநில அலுவலர்களும் இணைந்து நீரளவு மதிப்பீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், இருதரப்பினர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின்போது இருதரப்பினாலும் எடுத்துரைக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ள தத்துவமும் இந்த ஒப்பந்தம் உருவாவதற்கு அடிப்படையாய் அமைந்துள்ளதுமான தத்துவமும் என்னவென்றால்:

அ) இந்த ஆற்றுப்படுகையில் வேறு எந்த ஒரு பகுதியிலும் புதிய திட்டம் எதையும் மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் இப்படுகையின் பலபகுதிகளிலும் உள்ள தற்போதைய பாசனத்தின் தேவை முழுமையாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆ) இந்தப்படுகையில் மேற்கொண்டு பாசன விரிவாக்கத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய நீர் பாரபட்சமின்றி நியாயமான முறையில் பங்கீடு செய்து கொள்ளப்படும்.

தற்போது பாசன வசதி பெறுகின்ற நிலங்களில் பெரும்பகுதி, மேல் அணைக்குக் கீழே, காவிரி டெல்டா பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இப்பாசனத்தின் பாதுகாப்புக்கு உறுதி செய்யும் வகையிலேயே கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்க விதிமுறைகள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்கத்திற்கு நாள்தோறும் வரும் நீரை இவ்விரு மாநிலங்கள் அன்றன்றைக்கு எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும், சென்னை மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு நீர் விடப்பட வேண்டும், மைசூர் அரசு கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்கத்தில் எந்த அளவுக்கு நீரைத் தேக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதற்கான முறைகள் இவ்விதிகளில் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த நீர்ப்பங்கீடு ஒரு பொறியியல் சூத்திர வாயிலாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனை பின்வருமாறு எளிய முறையிலும் விளக்கலாம்.

சென்னை மாநிலம், தனது வழக்கமான நீர்உபயோகத்திற்கென மேல் அணையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நீரைப்பெற உரிமை உடையதாகும். ஆனால், இந்த நீரளவு, நிலங்களின் தேவைக்கேற்ப மாதத்திற்கு மாதம் வேறுபடும். மேல் அணையில் காவிரிப்படுகை அணையின் வடக்குப்பகுதியில் அமைந்துள்ள அளவை (Gauge) படி ஒவ்வொரு மாதமும் கிடைக்க வேண்டிய நீரளவு கீழ்க் கண்டவாறு:

மாதம்	மேல் அணையில்		கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்கத்தில் இதற்கொத்த நீர்வரத்து கனஅடி அளவு)
	அளவையில் நீர் உயரம் (அடிகள்)	இதற்கொத்த நீரளவு (வினாடிக்கு	
ஜூன்	6½	29,800	18,625
ஜூலை	7½	40,100	25,063
ஆகஸ்ட்	7½	40,100	25,247
செப்டம்பர்	7½	35,000	21,875
அக்டோபர்	6½	29,800	8,940
நவம்பர்	6	25,033	8,894
டிசம்பர்	3½	8,913	2,674
ஜனவரி	3	6,170	1,851

ரிக் வேதத்தில் காவிரி

தொன்று தொட்டு, அழியாப் பெருமையுடன் விளங்குவது காவிரி. அதன் பெருமையை ரிக் வேதம் 1-179-1; 1-179-3; 1-179-4 ஆகிய ரிக்குகளில் விளக்குகிறது.

லோபா முத்ரை உலக நன்மையின் பொருட்டு ஸஹ்ய மலையில் கவேரர் என்னும் ரிஷியின் மகளாகப் பிரம்மாவினால் கொடுக்கப்பட்டாள் என்றும், பின்னர் காவிரி என்னும் நதியாகப் பொங்கிப் புறப்பட்டாள் என்றும் ரிக் வேத ரிக்குகள் புலப்படுத்துகின்றன. அகத்திய முனிவர், லோபா முத்ரையை நோக்கிக் கீழ்க் கண்டவாறு கூறுகிறாள்:- ''ஏ தேவி! நீ எனது காரணம் கருதாத கருணையால் எந்த ஜீவர்களுக்கும் அறிந்தோ அறியாமலோ ஏற்பட்ட முற்பிறப்புக் குற்றங்களை எளிதில் நிவர்த்தி செய்வாயாக: மேலும் தாய், பசியினால் வருந்தும் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்து, அக்குழந்தையின் துன்பத்தைப் போக்கி உற்சாகப்படுத்துவது போல், நீ நதி வடிவில் தக்கண பாரத பூமியில் விளங்குவாயாக!''

மேலும் ஸ்காந்த, ஆக்னேய, பிரும்மகைவர்த்த புராணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் காவிரியின் பெருமை விளக்கப்பட்டுள்ளது. பாகவதம் 11-ஆம் ஸ்கந்தம் 5-ஆவது அத்தியாயத்தில் 'காவிரியின் நீரை எவர் எவர் குடிக்கிறார்களோ அவர்கள் தூய சித்தமுள்ளவராய் வாசுதேவனிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாய் விடுகிறார்கள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆதாரம்: திரு.பி.மகாதேவன் அய்யர் எழுதிய 'ஸ்ரீ காவிரி ரஹஸ்யம்' என்னும் நூலிலிருந்து.

காவிரி பற்றிக் கன்னடக் கவிதை!

காவிரியின் சீற்றத்தையும், குழைவையும், நெளிவையும் அழகாக வர்ணிக்கிறார் கன்னடக் கவிஞர் திரு.டி.வி.குண்டப்பா. அந்தக் கவிதை இதோ:

மலைச்சாரலில் வனத்திடையே ஓடையாகச்
சுழித்து வரும்:
அடியில் உள்ள கற்களை இடித்துச் செதுக்கி,
கரையின் நிலத்தை அரைத்து முறிக்கும்;
தெள்ளிய நீரின் பரந்த ஊற்று
அமுத அலையாய்த் தோன்றிக் கவரும்;
சோர்ந்தவனுக்கு நட்புக்காற்றைப் பரப்பித்
தேற்றி
மென்மை ஒலியுடன் முன்னே சென்று
அங்கு சுழித்துச் சுற்றி
இங்கு மெதுவாய் ஒற்றி
அங்கு நடுங்கி
இங்கு சுற்றி
அங்கு வளைந்து இங்கு வந்து
நுரைகளின் குப்பலை வீசி எறிந்து
திரையெனும் விசிறியை ஆர வீசி
சிறுமியைப் போல் தெளிந்து ஆடி
காளியைப் போல் கனலாய்க் கத்தி.....,

—'நடந்தாய் வாழி காவேரி' என்னும்
நூலிலிருந்து.

கிருஷ்ணராஜசாகரில் கிடைக்கும் நீர் வரத்தில், மேல் அணையின் காவிரிப்படுகை அணை அளவையில் குறிப்பிட்ட உயரத்திற்கு நீர்கிடைப்பதற்குத் தேவையான அளவிற்குத் திறந்துவிட்டு, எஞ்சிய நீரையே மைசூர் அரசு தேக்கி வைத்துப் பயன்படுத்தலாம். அதாவது காவிரியின் கீழ்ப்பகுதிகளில் அமைந்துள்ள பழைய பாசனத்தின் தேவைகளுக்கு கிருஷ்ண ராஜசாகரில் இருந்து விடவேண்டியதை விட அதிகமான நீர் கிருஷ்ணராஜசாகரில் கிடைக்கும் பொழுதுதான் அந்த அணையிலிருந்து கீழே விட்டதுபோக எஞ்சிய நீரைத் தேக்கலாம். மேலணையில் ஒப்பந்தப்படி அளிக்கப்படவேண்டிய நீரளவு ''வரம்பு நீரளவு'' (Limit flows) எனப் பெயர் பெறுகிறது.

இதற்காக வகுக்கப்பட்டு உபயோகத்திலுள்ள சூத்திரத்தின் படி கிருஷ்ணராஜசாகரில் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட அளவுவரை வரும் நீர் வரத்து முழுவதுமே கீழே விடப்படவேண்டும். வேறொரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் நீர்வரத்து இருந்தால், நீர் வரத்து முழுவதுமே கிருஷ்ணராஜசாகரில் தேக்கப்படலாம். இந்த இரு அளவுகளுக்கு இடையே வரும் நீர்வரத்தின் ஒரு பகுதி கீழே விடப்பட்டு மற்ற பகுதி தேக்கிக் கொள்ளப்படலாம். இணைப்பு 'B'-இல் உள்ள வரைபடத்தில் ஜூலை மற்றும் நவம்பர் மாதங்களுக்கான இந்த அளவுகள் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வொப்பந்தம் மைசூர் மற்றும் சென்னை அரசுகளின் பிரதிநிதிகளால் கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளது. காவிரிப்படுகையின் அப்போதைய இதர மாநிலங்களான குடகு, திருவிதாங்கூர் ஆகியவை ஒப்பந்தத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஏனெனில், அப்போது அம்மாநிலங்களிடம் காவிரி நீரைப்பயன்படுத்தும் திட்டங்கள் ஏதும் இல்லாததால் காவிரி நீர்ப்பங்கீடு குறித்து இம்மாநிலங்களுடன் பிரச்சினை ஏதும் எழவில்லை. புதுவை அரசும் ஒப்பந்தத்தில் சம்பந்தப்படவில்லை. ஆயினும், பிரெஞ்சு எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள ஆயக்கட்டு காவிரி டெல்டாவின் கடைமுனைப் பகுதியில் அடங்கிய ஒரு பகுதியாக இருப்பதால் அந்த ஆயக்கட்டின் தேவைகள் கவனிக்கப்படும் என்று அப் போதைய ஆங்கில அரசு உறுதியளித்துள்ளது.

படுகைப்பகுதியில் 1956 வரையில் பாசன மேம்பாடு:

மைசூர் மாநிலம்

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் திட்டமிட்டபடி கண்ணம் பாடி அணைகட்டப்பட்டு 44,827 மி.க.அடி கொள்ளளவு கொண்ட கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்கம் அமைக்கப்பட்டது. சிறு அணையாக முதலில் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டம், 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரம்புகளுக்கு இணங்க கட்டப்பட்டு 1929-ஆம் ஆண்டில் செயல்பட தொடங்கியது. அதன்பின்னர், மைசூர் அரசு, கன்வா, பைரமங்களா, மார்க்கோனஹள்ளி, ஷிம்ஸா கால்வாய் போன்ற மேலும் சில திட்டங்களையும் செயல்படுத்தியது. சிறுபாசனத்தின் கீழும் பாசனப்பரப்பை அதிகரித்தது.

எனினும் 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்த 45 டி.எம்.சி. கொள்ளளவுக்கு நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டவோ ஆயக்கட்டுப்பகுதியை மேலும் 1.1 இலட்சம் ஏக்கருக்கு விரிவுபடுத்தவோ மைசூர் மாநிலம் பணிகள் எதனையும் மேற்கொள்ளவில்லை.

சென்னை மாநிலம்

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த விதிகளுக்கிணங்க, மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் அமைக்கும் பணி சென்னை அரசால் 1934-ஆம் ஆண்டு முடிக்கப்பட்டது. இந்த நீர்த்தேக்கமானது அதுவரை அடிக்கடி வெள்ளத்தினாலும், அத்தியாவசியமாக நீர்த்தேவைப் படும் காலங்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறையினாலும், பாதிக்கப்பட்டு வந்த காவிரி ஆற்று கால்வாய்கள் மற்றும் டெல்டா பகுதியின் பாசனத்திற்குத் தேவைக்கேற்ப நீர்வழங்க உதவியது. இதன் பயனாக மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் உள்ள ஆற்று வாய்க்கால்கள் மற்றும் காவிரி டெல்டா பகுதி ஆகியவற்றின் ஆயக்கட்டுப் பகுதிகள் நிலையான பாசனம் பெற்றன. மேலும், பயிர் சாகுபடிப் பரப்பும் அதிகரிக்கப்பட்டது. அதேபோன்று கொள்ளிடம் ஆற்றின் கீழ் அமைந்துள்ள கீழ்க் கொள்ளிட அணைக்கட்டு ஆயக்கட்டுப் பகுதியும் நிலையான பாசன வசதி பெற்று சாகுபடிப் பரப்பு அதிகரித்தது.

1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, காவிரி மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் புதிதாக 3.01 இலட்சம் ஏக்கர் வரை பாசனம் அளிப்பதற்கு சென்னை அரசுக்கு உரிமை கிடைத்தது. இத் திட்டத்தின் அணை மற்றும் கால்வாய் அமைப்புகள் 1934-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டன. இதன் ஆயக்கட்டு பாசனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட சிறிதுகாலம் பிடித்தது. பின்னர் இக்கால்வாய் அமைப்பின் மூலம் பாசனம் பெறக்கூடிய புதிய பாசனப்பரப்பு 2.56 இலட்சம் ஏக்கர்கள் மட்டுமே என்று தெரியவந்தது. எனவே சேலம் மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில் 45,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கும் வகையில் மற்றொரு கால்வாய் மேட்டூர் அணையிலிருந்து வெட்டப் பட்டது. 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளபடி இவ்விரு கால்வாய்களும் சேர்ந்து 3.01 இலட்சம்

ஏக்கர் பரப்புள்ள புதிய ஆயக்கட்டுப்பகுதிக்கு பாசனம் அளிக்கும் வகையில் வெட்டப்பட்டன.

சென்னை அரசு, காவிரியின் கிளை நதியான பவானியின் குறுக்கே கீழ்பவானி நீர்த்தேக்கத்தையும் கட்டியது. 2.07 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பிற்கு பகுதி நஞ்சை சாகுபடிக்கும் பகுதி புஞ்சை தானிய சாகுபடிக்கும் பாசனம் அளிக்கும் பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கம் 1953-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டது. 1901 முதல் 1956 வரையிலான கால அளவில் தமிழ்நாடு, மைசூர், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பாசன விரிவாக்கம் குறித்த விவரங்கள் கீழே இணைக்கப்பட்ட விவர அட்டவணை 'அ' வில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. படுகையில் பாசனம் பெறும் மொத்தப் பரப்பு 18.376 இலட்சம் ஏக்கரிலிருந்து 27.721 இலட்சம் ஏக்கராக அதிகரித்தது என தெரிய வருகிறது. இந்த அதிகரிப்பில் பெரும் பகுதி 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின்படி கிருஷ்ணராஜசாகர் மேட்டூர் ' ஆகிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை செயற்படுத்தியதால் ஏற்பட்டதாகும்.

1956-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் படுகையில் பாசன மேம்பாடு

1956-இல் மாநிலங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டதின் காரணமாக, கேரளம் காவிரி படுகை மாநிலங்களுள் ஒன்றாக உருவெடுத்தது. முன்னாள் திருவிதாங்கூர் மாநிலம், கேரளத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், முன்னாள் குடகு மாநிலம் கர்நாடக மாநிலத்தின் ஒருபகுதியாகவும் அமைந்தன. முன்னாள் சென்னை மாநிலத்தில் கொள்ளேகால் பகுதியும், மலபார் பகுதியும் முறையே கருநாடகம், கேரளம் மாநிலங்களின் ஒருபகுதியாக சேர்க்கப்பட்டன. 1892 மற்றும் 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தங்கள் படுகையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் என்பதே சட்டரீதியான கருத்தாகும்.

மாநிலங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பின்னர் கருநாடகம் காவிரிப்பகுதியில் புதிய திட்டப் பணிகளை மேற்கொள்ள விரும்பியது. தமிழ்நாட்டின் பவானி நீர்த்தேக்கத்திற்கு ஈடாக கபினி நீர்த்தேக்கத்தையும், 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள 1.10 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்புள்ள புதிய ஆயக்கட்டு பகுதிக்கு பாசனம் அளிப்பதற்கான 45 டி.எம்.சி. கொள்ளளவுள்ள நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டிக் கொள்ள கருநாடகத்திற்கு இருக்கும் உரிமைக்கிணங்க ஹேமவதி நீர்த்தேக்கத்தையும் கட்ட விரும்பியது. மேலும், தமிழ்நாட்டின் அமராவதி நீர்த்தேக்கத்திற்கு ஈடாக சுவர்ணவதி நீர்த்தேக்கத்தையும் கட்ட விரும்பியது. ஹேரங்கி நதி 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் விவர அட்டவணை 'அ'வில் குறிப்பிடப்படாத நதி, என்ற வாதத்தின் அடிப்படையிலும், 1892-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த விதிமுறைகளுக்கிணங்க தமிழ்நாட்டைக் கலந்தாலோசிக்காமல் விவர அட்டவணை 'A'-இல் குறிப்பிடப்படாத ஆற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் கட்டுவதற்கு கருநாடகத்திற்கு உரிமை உண்டு என்ற வாதத்தின் அடிப்படையிலும் ஹேரங்கி நீர்த்தேக்கப்பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

காவிரி நீர்த்தகராறு - அதனைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகள்

கருநாடக அரசு இத்திட்டங்கள் சம்பந்தமாக, 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றத் தவறியது. இத்திட்டங்கள் குறித்த முழுவிவரங்களும் தமிழ்நாட்டிற்கு அளிக்கப்படவில்லை. 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு தமிழ்நாட்டிற்கு விடப்படும் நீரின் அளவு குறைக்கப்படமாட்டாது என்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் இப்புதிய நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்த்தேக்குவதற்கான விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. எனவேதான் இத்திட்டங்களுக்குத் தமிழ்நாடு உடன்படவில்லை. இந்திய அரசும் இத்திட்டங்களுக்கு இசைவு அளிக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ்நாடு பலமுறை எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தபோதிலும், கருநாடக அரசு இத்திட்டங்களின் கட்டுமானப்பணிகளைத் தொடர்ந்தது. இந்திய அரசின் அனுமதி இல்லாததால் இத்திட்டங்களுக்கான செலவு மாநில நிதியிலிருந்து செலவிடப்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கருநாடக அரசு தன்னிச்சையாகக் காவிரிப்படுகையில் நீர்த்தேக்கங்களையும், கால்வாய்களையும் அமைத்து அவற்றின் கீழ் பாசனப்பரப்பை வரம்புக்கு மிகவும் மீறி அதிகரிக்க முனைந்ததால் ஏற்பட்ட தகராறைத் தீர்க்க 1968-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சரின் தலைமையின்கீழ் காவிரிப்படுகை மாநில முதலமைச்சர்கள் மட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், பேச்சுவார்த்தைகளால் தீர்வு காண இயலவில்லை. 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தைப் பின்பற்ற கருநாடக அரசு உறுதிமொழி எதனையும் அளிக்க மறுத்துவிட்டதுடன் புதிய திட்டங்களுக்கான கட்டுமானப்பணிகளையும் தொடர்ந்து வந்தது. காவிரி நீர்த்தகராறை நடுவர்

அகண்ட காவிரி:

காவிரி திருச்சி மாவட்டத்தில் புகுந்தவுடன் அமராவதி என்ற ஆறு கரூருக்கு அருகில் காவிரியுடன் கூடுகிறது. இங்ஙனம் பற்பல ஆறுகளும் கலக்கப் பெற்றமையால் காவிரி மிகப்பெரிய உருவமுடையதாய் விளங்குகிறது.

திருச்சிக்கு மேற்கே ஒன்பது மைல் தொலைவில் இலமனூர் என்னுமிடத்தில் காவிரியிலிருந்து முதன் முதலாகக் கொள்ளிடம் என்னும் கிளையாறு பிரிகிறது. அது காவிரியினும் பெரிய உருவமுடையதாய் ஓடித் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தை வளப்படுத்தித் தேவிகோட்டை என்னுமிடத்தில் கடலில் கலக்கிறது. கொள்ளிடம் பிரிவதற்கு முன்னுள்ள காவிரிக்கு அகண்ட காவிரி என்று பெயர் வழங்குகிறது. கண்டம்-பிரிவு; அகண்டம்-பிரிவு இல்லாதது. காவிரி இதனை அடுத்துப் பிரிகின்றமையால் இப்பகுதிக்குச் சிறப்பாக அப்பெயர் வழங்குகிறது.

இங்குக் காவிரி அகண்ட காவிரியாய் மட்டுமன்றி, அகன்ற காவிரியாயும், ஏறக்குறைய ஒரு மைல் அகலமுடையதாயும், கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை ஒரே நீர்ப்பரப்பாய்க் காட்சியளிக்கிறது. காவிரி தன் போக்கில் முழு உருப்பெற்று விளங்கும் இடம் இதுவேயாகும். இங்குக் கொள்ளிடத்தின் குறுக்கே மேலணை என்ற சிறந்த அணை கட்டப்பட்டுள்ளது.

—தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்

மன்றத்திற்கு விடும்படி தமிழ்நாடு அரசு 17.2.70-ஆம் நாளிட்ட தனது கடிதத்தில் இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. இப்பிரச்சினைக்குப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண்ப தற்குரிய வாய்ப்பு குறித்து பரிசீலிக்க, இந்திய அரசு, காவிரிப் படுகை மாநில முதலமைச்சர்களின் கூட்டங்களைக் கூட்டியது. இந்தக் கூட்டங்களிலும் ஒப்பந்தம் ஏதும் ஏற்பட வழி ஏற்படாத தாலும் இந்திய அரசு நடுவர்மன்றத்தை அமைப்பதற்கு நட வடிக்கை எடுக்கும் அறிகுறி எதுவும் தென்படாததாலும் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண நடுவர்மன்றம் விரைவில் அமைக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு உத்தரவிடும்படி கோரி, தமிழ்நாடு அரசு 1971-ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்கு ஒன்றை தாக்கல் செய்தது.

உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நிலுவையில் இருக்கையில், பாரதப் பிரதமர் முயற்சியில் மத்திய நீர்ப் பாசன அமைச்சர் தலைமையில் மூன்று முதலமைச்சர்களது கூட்டம் கூட்டப் பெற்றது. 29.05.72 முதல் 31.05.72 வரை நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின் போது காவிரி உண்மைநிலை அறியும் குழு ஒன்றை அமைக்க முதலமைச்சர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர். இக்குழு, காவிரிப் படுகையில் கிடைக்கும் நீரின் அளவு, நீர் உபயோகம் குறித்த அனைத்து விவரங்களையும் சேகரிக்கும் எனவும் இதற்கிடையே காவிரி நீர்த்தகராறு குறித்த பிரச் சினைக்கு இறுதித்தீர்வு காணும் வரையில், எந்தவொரு மாநிலமும் 31.05.72-ஆம் நாள் அன்று இருந்த நிலைக்கு அதிகமாக காவிரி நீரைத் தேக்கி வைத்தல் அல்லது பயன் படுத்துதல் போன்ற பிரச்சினையைச் சிக்கலாக்கும் எந்தவொரு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்வதில்லை எனவும் மாநில முதல மைச்சர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர். பிரதமரின் அறிவுரைக் கிணங்க தமிழ்நாடு, உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றது.

காவிரி உண்மைநிலை அறியும் குழு

இந்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட காவிரி உண்மைநிலை அறியும் குழு நீர்ப்பாசன அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த ஒய்வுபெற்ற இணைச் செயலாளர் ஒருவர், பஞ்சாபைச் சேர்ந்த ஒய்வு பெற்ற தலைமைப் பொறியாளர் ஒருவர், உணவு - வேளாண்மை அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த ஒய்வு பெற்ற வேளாண்மைத்துறை ஆணையாளர் ஒருவர், ஒய்வு பெற்ற நீதிபதி ஒருவர் ஆகி யோரைக் கொண்டதாகும். இக்குழு தன்னுடைய அறிக்கையை 15.12.1972-ஆம் நாளன்றும் கூடுதல் அறிக்கையை 14.08.1973-ஆம் நாளன்றும் அளித்தது.

காவிரி உண்மை நிலை அறியும் குழுவின் அறிக்கையின் முக்கியமான விவரங்கள் வருமாறு

அ) பாசனப் பரப்பு மற்றும் நீர் உபயோகம்

	தமிழ்நாடு	கர்நாடகம்	கேரளம்	மொத்தம்
1972-ஆம் ஆண்டில் இருந்தபடி பாசனப் பரப்பு.				
(ஏக்கர்-இலட்சத்தில்)	28.208*	6.825	0.534	35.567
எக்டேர் இலட்சத்தில்	11.424	2.674	0.216	14.404
நீர் உபயோகம் (டி.எம்.சி)	566.60	176.82	5.00	748.42

* பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் 0.43 இலட்சம் ஏக்கரும் (0.174 இலட்சம் எக்டேர்) இதில் அடங்கும்.

ஆ) நீர்வளம் (டி.எம்.சி.)

காவிரியின் நீர்வளம்	50% நம்பக அடிப்படையில்	75% நம்பக அடிப்படையில்	90% நம்பக அடிப்படையில்
கிருஷ்ணராஜசாகரம்	219.4	187.8	167.6
மேட்டூர் அணை	507.4	451.4	414.2
கீழ்கொள்ளிடம் அணைக்கட்டு	740.0	670.0	623.0

இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணை 'ஆ'வில் தமிழ்நாட்டின் காவிரிப் படுகை பகுதியிலுள்ள திட்டவாரியான பாசனப்பரப்புகள் பற்றிய விவரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பேச்சுவார்த்தைகளும் அவற்றின் தோல்வியும்

காவிரி உண்மை அறியும் குழுவால் தொகுக்கப்பட்டு, அளிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் 29.04.1973 மற்றும் 9.10.73-ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற கூட்டங்களில் முதலமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களிலிருந்து 1971/72-ஆம் ஆண்டில் காவிரி பாயும் மாநிலங்கள் அனைத்தும் பயன்படுத்திய மொத்த நீரின் அளவு மொத்த நீர்வளத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தது என்பது தெரியவரும். எனவே, பங்கிட்டுக் கொள்வதற்கு உபரிநீர் எதுவும் இல்லை.

இருப்பினும், தற்போதைய நீர் உபயோகத்தைச் சிக்கனப் படுத்துவதின் மூலம், மேலும் பாசனப் பரப்பை அதிகரிக்க இயலும் என்ற கருத்தை இந்திய அரசு தெரிவித்தது. இதன் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்தன. இந்திய அரசு, காவிரிப்படுகை மாநில முதலமைச்சர்களின் பரிசீலனைக் காக, 1974-ஆம் ஆண்டில் ஒன்றும், 1976-ஆம் ஆண்டில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு வரைவு ஒப்பந்தங்களை உருவாக் கியது. இவ்விரு வரைவு ஒப்பந்தங்களிலும் 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய சாராம்சமாகிய பழைய பாசனப் பகுதி களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்ற கோட்பாட்டிற்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. எனவே, இந்த வரைவு ஒப்பந்தங்கள் தமிழ்நாடு அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

இதற்கிடையில் 1974-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கர்நாடகம், தன்னிச்சையாக, 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தைக் கடைப் பிடிப்பதைக் கைவிட்டு இம்மாநிலத்திற்குச் சட்டப்படி கிடைக்க வேண்டிய காவிரி நீரை ஆண்டு தோறும் தடுத்து அந்நீரை தங்களுடைய நீர்த்தேக்கங்களில் தேக்கிக் கொண்டு உபரிநீரை மட்டுமே கீழே விட்டு வந்தது. மேலும் ஆட்சேபிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் பணிகளைத் தங்குதடையின்றி தொடர்ந்து நிறை வேற்றி வந்தது. இத்திட்டங்களின் கீழ் பாசனம் பெறும் பகுதிகள் தொடர்ந்து விரிவாக்கப்பட்டன. கருநாடக அரசு, அதன் வரவு செலவு திட்டத்தில் அதிக நிதி ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டப்பணிகளை விரைந்து முடிப்பதற்கான அனைத்து முயற்சி களையும் மேற்கொண்டுள்ளது.

காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையை நடுவர்மன்றத்தின் தீர்வுக்கு விடவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை 29.05.75-ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில் தமிழக அரசு மீண்டும் வலியுறுத்திய போதிலும், காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை தொடர்பாக இணக்கமான முறையில் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதற்கு மத்திய அரசு மேற்கொண்ட

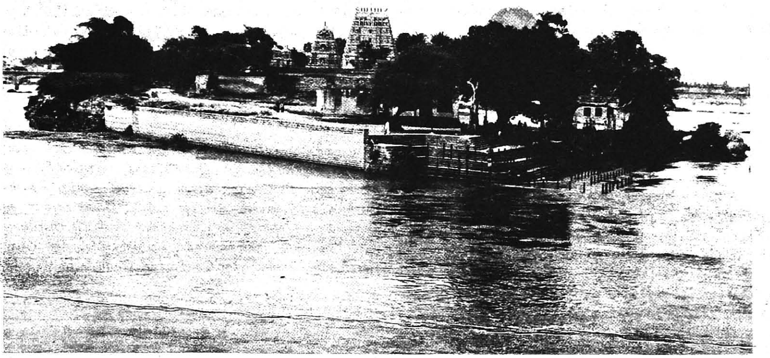

பவானி கூடல்துறை

முயற்சிகள் அனைத்திற்கும், தமிழ்நாடு அரசு தன்னுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் தொடர்ந்து அளித்து வந்தது. மத்திய அமைச்சரின் முன்னிலையில் நடைபெற்ற காவிரிப்படுகை மாநில முதலமைச்சர்களின் எண்ணற்ற கூட்டங்களும், கருநாடகம், தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகளும், இப்பிரச்சினைக்கு எந்தவிதமான தீர்வையும் ஏற்படுத்தவில்லை. காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை குறித்து தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவது பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதை தாமதப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டிற்கு பாதகத்தையும் ஏற்படுத்தி வருவதை அறிந்த அப்போதைய தமிழக முதல்வர் 16.06.86 அன்று பெங்களூரில் மத்திய அமைச்சர் கூட்டிய கூட்டத்தில், பேச்சுவார்த்தை தோல்வி அடைந்ததாக அறிவித்து காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையை உடனடியாக நடுவர்மன்றத் தீர்ப்பிற்கு விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். 1956-ஆம் ஆண்டு பன்மாநில நீர்த்தாவா சட்டத்தின்படி காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையை நடுவர்மன்றத்திற்கு விடுமாறு கோரும் விண்ணப்பம் 06.07.86 அன்று மத்திய அரசிற்கு அனுப்பப்பெற்றது.

காவிரிநீர்ப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக நடுவர் மன்றம்

காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையை நடுவர்மன்றத் தீர்ப்பிற்கு விட மத்திய அரசிற்கு உத்திரவுகள் பிறப்பிக்குமாறு கோரி, 1983-இல் தமிழ்நாடு காவிரி நீர்ப்பாசன விளைபொருள் விவசாயிகள் நல உரிமைப்பாதுகாப்புச் சங்கம் உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடுத்த 'ரிட்' மனுவில் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு தமிழக அரசு ஆதரவு அளித்தது. காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையை நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு உடனடியாக விடவும், காவிரியில் தமிழ்நாட்டிற்கு வரவேண்டிய அளவுநீர் பெறவும், காவிரிப் படுகை மாநில அரசுகள், மற்றும் மத்திய அரசின் இசைவில்லாமல் கருநாடக அரசு மேற்கொண்ட திட்டப்பணிகளை தடுத்து நிறுத்தவும், நேரடியாகத் தலையிடுமாறு கோரித் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அப்போதைய பாரதப் பிரதமருக்கு 4.12.86 அன்று மனு ஒன்றை அளித்தனர்.

நடுவர்மன்றம் அமைக்குமாறு கோரும் தமிழ்நாட்டின் வேண்டுகோளை நீண்டகாலமாக நிலுவையில் வைத்து வந்த மத்திய அரசு, பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் கண்டறியப்பட்டு வருவதாக உச்ச நீதிமன்றத்திடம் அவ்வப்போது தெரிவித்து வந்தது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் உத்திரவுகளைத் தொடர்ந்து 1988 செப்டம்பரில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில், தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள், கருநாடக முதலமைச்சருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். ஆனால், காவிரி நீர்ப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கோ அல்லது கருத்து வேறுபாட்டினை குறைப்பதற்கோ அந்த பேச்சுவார்த்தைகள் பயனளிக்கவில்லை.

மத்திய நீர்வளத்துறை அமைச்சர், புது டெல்லியில் 5.4.90 அன்று, காவிரிப்படுகை மாநில முதலமைச்சர்கள் கூட்டம் ஒன்றை கூட்டினார். இதனைத் தொடர்ந்து இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தையில் உடன்பாடு ஏற்பட்டால் காவிரிப்படுகை மாநில முதலமைச்சர்களின் மற்றொரு கூட்டத்தை நடத்துகின்ற நோக்குடன், சென்னையில் 19.04.90 அன்று தமிழ்நாடு-கர்நாடக முதலமைச்சர்களிடையே இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றது. எனினும், இக்கூட்டத்திலும் உடன்பாடு ஏதும் ஏற்படவில்லை. 'ரிட்' மனு உச்ச நீதிமன்றத்தில் 24.04.90 அன்று இறுதி விசாரணைக்கு வந்தபொழுது காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையில் எந்தவித உடன்பாடும் ஏற்படாதது குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்திடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. மத்திய அரசு இது பற்றி என்ன முடிவு எடுப்பது என்பதை உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்திற்கு விட்டது. மத்திய அரசு அதனுடைய சட்டப்படியான கடமைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் காவிரி நீர்ப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண நடுவர் மன்றம் அமைப்பது பற்றி அறிவிப்பை ஒருமாத காலத்திற்குள் அரசிதழில் வெளியிட வேண்டும் என உச்சநீதிமன்றம் 4.5.90 அன்று உத்தரவிட்டது.

மத்திய அரசு 2.6.90-ஆம் நாளிட்ட தன்னுடைய அறிக்கை எண் 21-1- 90-இல் காவிரி நீர்ப்பிரச்சினைக்கு நடுவர் மன்றம் அமைத்து அதற்கு புதுடெல்லியை தலைமையிடமாக அறிவித்தது. இந்த நடுவர் மன்றத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட நீதிபதிகளை உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி நியமித்தார்.

1) பம்பாய் உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி திரு. சித்ததோஷ் முகர்ஜி ... தலைவர்
2) அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி திரு. எஸ்.டி. அகர்வால் ... உறுப்பினர்
3) பாட்னா உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி திரு. என்.எஸ். ராவ் ... உறுப்பினர்

அன்றே மத்திய அரசு காவிரி ஆறு மற்றும் அதன் படுகை தொடர்பாகத் தமிழ்நாடு அரசு தனது 6.7.86 நாளிட்ட எண் 17527/கே.2/82.110 கடிதத்தின் வாயிலாக எழும் நீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்படி நடுவர் மன்றத்திற்குக் கடிதம் அனுப்பிற்று.

பேச்சுவார்த்தைமூலம் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண விரும்பும் சாக்கிலேயே கருநாடக மாநிலம் நடுவர் மன்றம் அமைப்பதை 20 ஆண்டுகாலமாக தடுத்து வந்தது. தமிழ்நாடு தொடர்ந்து வேண்டுகோள் விடுத்தபோதிலும், கருநாடக மாநிலத்தின் அனுமதியின்றி புதிய கட்டுமானங்களைத் தடுத்து நிறுத்த எந்த நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளாத மத்திய அரசு, காவிரி நீர்ப்பிரச்சிகைக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண இயலாது என்கிற கருத்து அவர்களுக்கு உடன்பாடில்லை, என்று கூறி நடுவர்மன்றம் அமைக்கத் தவறியது. உச்ச நீதிமன்றம், மத்திய அரசுக்கு உத்தரவு இட்டபின்னர்தான், இறுதியாக நடுவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டுப் பாசனத்திற்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு

இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில், யகாச்சித் திட்டம், வருணா கால்வாய்த் திட்டம் மற்றும் சிறு திட்டங்கள் எனப் பல்வேறு திட்டங்களைக் கருநாடக அரசு நிறைவேற்றத் தொடங்கியுள்ளது. 1971-72-இல் 6.83 இலட்சம் ஏக்கராகவும், 177 டி.எம்.சி. யாகவும், இருந்த பாசனப் பரப்பும் நீர் உபயோகமும், 1990-91-இல் 13.78 இலட்சம் ஏக்கராகவும், சுமார் 300 டி.எம்.சி.-யாகவும் உயர்ந்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கருநாடகம் பாசனப் பரப்பையும் நீர் உபயோகத்தையும் மேலும் அதிக அளவில் அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டிற்கு வரவேண்டிய நீர்வரத்தினை அதிகாரமற்ற முறையில் கருநாடக அரசு தடுத்து நிறுத்திவருவதால், மேட்டூருக்கு வர வேண்டிய நீர்வரத்தின் அளவு மிகவும் குறைந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள பாசனப் பரப்புக்கு நீர்வரத்து ஆண்டுக் காண்டு குறைந்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், காலதாமத மாகவும், உறுதியற்ற நிலையிலும் இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக, காவிரி டெல்டா பகுதியில் பாரம்பரியமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற இருபோக சாகுபடி நிலங்களில், ஒருபோகப் பயிர் ஒன்றையே காலதாமதமாகவும் சிரமத்துடனும் நஷ்டத்திற்கும் துணிந்து பயிரிடுகின்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. திறனுயர்த்தப்பட்ட விதைகள், இரசாயன உரம் இடுதல், பூச்சிக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துதல், சிறந்த வேளாண்மை முறைகளைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவற்றால் உற்பத்தித்திறன் அதிகரிக்கும் போக்கு நிலவிய போதிலும், மகசூல் அளவு குறைந்துள்ளது. போதிய அளவு தண்ணீர் வழங்கப்படாததால் பெருமளவு நிலப்பகுதி தரிசாக உள்ளது. டெல்டா பகுதியில் மொத்த உணவு உற்பத்தி மிகவும் குறைந்துள்ளது. மேட்டூர் அணையில் நீர் வரத்து மிகக்குறைவாக இருந்து வந்துள்ளதாலும், அணையில் தாமதமாக நீர்வருவதாலும், டெல்டாப்பகுதியில் பயிரிடப்படும் வகைகளில் அதிக அளவு மகசூல் தரக்கூடிய குறுவைப் பயிரை பல ஆண்டுகளாகப் பயிரிட இயலவில்லை. இது, குறிப் பாகச் சிறு உழவர்களுக்கும் நிலமற்ற இலட்சக்கணக்கான வேளாண் தொழிலாளர்களுக்கும் பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

உழவர்களும், வேளாண் தொழிலாளர்களும் பல ஆண்டு களாக அனுபவித்துவரும் இன்னல்களும், பாசனத்திற்கு நீர் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்று முன்னரே அறிந்து கொள்ள இயலாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் பயிரிட வேண்டியுள்ள சூழ் நிலையும் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆண்டுக்காண்டு குறைந்துவரும் மேட்டூர் நீர்வரத்து பற்றிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவரும்.

(டி.எம்.சி)

	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை	அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரை	ஜனவரி முதல் மே வரை	ஓர் ஆண்டில் மொத்தம்
காவிரி உண்மைநிலை அறியும் குழு (CFFC) தொகுத்தபடி 1934-35 முதல் 1971-72 வரையிலான 38 ஆண்டுகளுக்கான சராசரி	253.50	93.90	29.70	377.10
1974-75 முதல் 1983-84 வரையிலான 10 ஆண்டுகளின் சராசரி	201.10	75.10	29.10	305.30
1984-85	182.20	81.05	21.11	284.36
1985-86	92.47	45.00	20.61	158.28
1986-87	96.84	63.25	27.27	187.36
1987-88	25.87	57.43	20.60	103.90
1988-89	119.62	33.44	28.31	181.37
1989-90	93.19	54.96	27.50	175.65
1990-91	82.54	40.29		

டெல்டாப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் துயரைத்துடைப்ப தற்கும் அப்பகுதியில் வேளாண் பொருளாதாரத்தை சீரமைப்ப தற்கும் 1924-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் விதி முறைகளுக்கு இணங்க காவிரியாற்றில் நீர் தொடர்ந்து கிடைப்ப தற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது இன்றியமையாதது என்பதே நமது கோரிக்கையின் முக்கிய அம்சமாகும்.

காவிரி நீர்த்தாவா நடுவர் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள்

காவிரி நீர்த்தாவா நடுவர் மன்றம் முதன்முதலாக 28.07.90 அன்று கூடியது. அன்றே தமிழ்நாடு அரசு இடைக்கால ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பிக்குமாறு கோரி மனு ஒன்றை தாக்கல் செய்தது. அதில், படுகை மாநிலங்களின் முதல் அமைச்சர்களும், மத்திய அரசின் பாசனம்-மின்சக்தி அமைச்சரும் ஒப்புக் கொண்டபடி,

புனிதமாகிய காவிரி!

திருமால் தேவரிஷிகளைப் பார்த்து, கங்கை என் கால்களை மட்டும் கழுவிப் பவித்திரம் பெற்றாள். காவிரி என் அங்கம் முழுவதையும் தழுவிக் கங்கையைக் காட்டிலும் உத்தமமான நதியானாள்'' என்று தெரிவித்தார்; அதற்குப்பின் கங்கையைப் பார்த்து, ''ஏ, கங்கா! நீ காவிரியிடம் பொறாமை கொள்ளாதே'' என்றும் போதித்தார்.

—ஆதாரம்: ஸ்காந்த புராணம்

—துலாக்காவிரி மகாத்மியம்

31.05.1972 அன்று நீர் உபயோகம் எந்நிலையில் இருந்ததோ அதற்குமேல் காவிரி நீரைத் தேக்கவோ அல்லது உபயோகிக்கவோ கூடாது எனக் கருநாடக அரசிற்கு கட்டளையிடுமாறு கோரியதுடன், தமிழ்நாடு அரசின் இசைவுடனோ அல்லது நடுவர் மன்றத்தின் கட்டளையின் பேரிலோயன்றி மற்றப்படி காவிரியாற்றுப்படுகையில் அல்லது அதன் கிளைநதிகளில் ஏதேனும் புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல், அணைகள் நீர்த்தேக்கங்கள், கால்வாய்கள், முதலியவற்றை அமைத்தல் அல்லது திட்டங்களை நிறைவேற்றுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் ஏதும் எடுக்காவண்ணம் கருநாடக மாநிலத்திற்கு தடைவிதித்து ஆணை பிறப்பிக்குமாறும் தமிழகம் கோரியது. இவ்வாண்டு சம்பாப்பயிர்களுக்கு நீர் திறந்துவிட கருநாடகம் மறுத்த காரணத்தால் (முதற்போக பயிர் சாகுபடி ஏற்கெனவே கைவிடப்பட்ட நிலையில்) தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்பட்டுள்ள பயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கருநாடக மாநில நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து 20 டி.எம்.சி. நீரை திறந்துவிடுமாறு கருநாடக அரசிற்கு உத்தரவிடுமாறு நடுவர் மன்றத்திடம் 17.11.90 அன்று தமிழ்நாடு அரசு அவசர மனு ஒன்றையும் தாக்கல் செய்தது.

இடைக்கால ஆணைகளுக்கான மனுவும், நீர் திறந்து விடுவதற்கான அவசர மனுவும் நடுவர் மன்றத்திடம் விசாரணைக்கு வந்தபோது, இடைக்கால ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கு நடுவர் மன்றத்திற்கு அதிகாரம் ஏதுமில்லை என்று கருநாடகமும், கேரளமும் வாதிட்டன. நடுவர் மன்றம் அதன் தீர்ப்பை ஒத்தி வைத்ததுடன், தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்பட்டுள்ள பயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நீர் விடுவது குறித்து தமிழகம் மற்றும் கருநாடக மாநிலங்களுக்கிடையே ஏதேனும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால் அது குறித்து நடுவர் மன்றத்திடம் தெரிவிக்கப்படலாம் என்று ஆணையிட்டது. மனிதாபிமானத்தின் பேரில் கூட தமிழ்நாட்டிற்கு நீர் திறந்துவிட இயலாது என்று 15.12.90 அன்று நடைபெற்ற கருநாடக அரசின் அமைச்சரவை முடிவு செய்தது.

இடைக்கால ஆணைகள் கோரும் மனுக்கள் மீது நடுவர் மன்றம் 05.01.91-ஆம் நாள் அன்று வழங்கிய தீர்ப்பில் 1956-ஆம் ஆண்டு பன்மாநில நீர்த்தாவா சட்டத்தில் 4-ஆம் பிரிவின்கீழ் இடைக்கால நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி குறிப்பாக, தாக்கீது ஒன்றை மத்திய அரசு நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பினாலன்றி இடைக்கால நிவாரணம் அளிப்பதற்கு நடுவர் மன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை எனவும், இடைக்கால ஆணை/தடை ஆணை பிறப்பிப்பதற்காக தமிழ்நாடு தாக்கீது செய்த மனுக்கள் சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவையல்ல என்றும் கூறியது.

நடுவர் மன்றத்தின் ஆணைகளுக்கு எதிராகத் தமிழ்நாடு அரசு 10.01.91-ஆம் நாளன்று இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் சிறப்பு அனுமதி மனு (Special Leave Petition) ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தது. சிறப்பு அனுமதி மனு அனுமதிக்கப்பட்டு, 19.03.91-ஆம் நாளன்று 3 நீதிபதிகள் கொண்ட ஆயத்தின் விசாரணைக்கு வரும் வகையில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. கருநாடக மாநில நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து உடனடியாக நீர் திறந்துவிடுவதைக் கோரும் இடைக்கால விண்ணப்பத்தின் மீதும், கருநாடகம் திட்டங்கள் மேற்கொள்வதைத் தடை செய்வது குறித்தும், ஆணைகள் எவையும் பிறப்பிக்கப்படமாட்டா என்றும் அறிவித்தது.

மாநிலங்கள், காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை பற்றி தமது நிலையை விளக்கும் மனுக்களை 18.09.90 அன்று நடுவர் மன்றத்தில் தாக்கல் செய்தன. தமிழ்நாடு அரசு தனது மனுவில் 1892 மற்றும் 1924 ஆண்டு ஒப்பந்தங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் விதிமுறைகள் குறித்தும் கருநாடக அரசு இந்த விதிமுறைகளை எவ்வாறு மீறி உள்ளது என்பது பற்றியும், மிக விரிவாக விளக்கி, இந்த ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில்தான் தற்போதைய நீர்த்தாவா தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கோரியுள்ளது. இவ்வொப்பந்தங்களின் விதிமுறைகளுக்கேற்ப கர்நாடக அரசு செயல்பட வேண்டுமென உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பந்தங்களை 1974-ஆம் ஆண்டில் கருநாடக அரசு புறக்கணித்துச் செயல்பட்டதினால், அதன்பிறகு ஆண்டுதோறும் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் குறித்தும் தமிழ்நாடு அரசு அதன் வழக்கில் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளது.

மன்னர் ஆட்சியின் கீழிருந்த மைசூரும், சென்னை மாநிலமும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்களே இல்லை என்றும், அவை கருநாடகத்தை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தா என்றும் கருநாடக அரசு அதன் மனுவில் கூறியுள்ளது. தற்போதுள்ள கருநாடகத்தில் முன்னாள் மைசூர் ஒரு பகுதிதான் எனவும், இப்போதைய நிலையில் அம்மாநிலத்தின் உரிமைகளும் கடமைகளும் சட்ட ரீதியாகத் தற்போது கணிசமான அளவிற்கு விரிவடைந்துள்ளது என்றும், நியாயமான பங்கீட்டின் அடிப்படையில் தன்னுடைய பங்கினைப்பெற கருநாடகம் உரிமை பெற்றுள்ளது என்றும், தமிழகம் சம உரிமை அடிப்படையிலும், நியாயமான பங்கீட்டு அடிப்படையிலும் உரிமை கோரலாமே தவிர ஏனைய வகையில் எவ்வித உரிமையும் தமிழகத்துக்குக் கிடையாது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

'கேரளம், மாநிலங்கள் சீரமைப்பின் விளைவாகப் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மாநிலம் என்றும், எனவே, 1892, 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தங்கள் இம்மாநிலத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் கேரள அரசு அதன் மனுவில் கூறியுள்ளது. கேரளம், காவிரிப்படுகையின் மொத்த நீர்வளத்தில் சுமார் 20 சதவீதம் அதன் பகுதியிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற போதிலும், முன்னாள் மலபார் பகுதி முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு பின்னடைந்த பகுதியாக உள்ளதென்றும், தனக்கு அளிக்கப்படும் பங்கினை மின் உற்பத்திக்காக மற்ற படுகைக்கு நீரைத் திருப்பிவிடுவது உட்பட அதன் தேவைகளுக்கும், விருப்பத்திற்கும் ஏற்ப பயன்படுத்தவும் கேரளத்திற்கு குறைந்த அளவாக 99.8 டி.எம்.சி. நீர் தேவைப்படுகிறது என்றும் அதன் மனுவில் தெரிவித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு, கருநாடகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்கள் தமது எதிர்மனுக்களை மார்ச் 5-ஆம் தேதி தாக்கல் செய்தன. புதுச்சேரி (பாண்டிச்சேரி) மாநிலம் எதிர் மனு தாக்கல் செய்ய கால அவகாசம் கேட்டுள்ளது.

கரிகாற் சோழன் கட்டிய கல்லணை

காவேரி கடலில் கலப்பதற்கு முன் அதனுடைய நீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படச் செய்யும் முயற்சியில் கல்லணை நிறுவப்பட்டது ஒரு அற்புதச் சாதனை, கிருஷ்ணராஜசாகரம், மேட்டூர்த் தேக்கம் போன்ற இன்றைய பொறியியல் சாதனைகள் ஏற்படுவதற்குப் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கட்டப்பட்ட கல்லணை காலத்தை வென்று நிற்கிறது. ஆங்கிலத்தில் மிகவும் பொருத்தமாக Grand Anicut என்று கூறப்படும் கல்லணையின் அமைப்பைக் கண்டு பல மேல் நாட்டுப் பொறியியல் நிபுணர்கள் வியந்திருக்கிறார்கள். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ஈஜிப்ட் நாட்டிலிருந்து டில்லியில் மொகலாய சமஸ்தானத்திற்கு வந்திருந்த ஒரு தூதுக்குழு தென்னிந்தியாவில் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பெரிய அணைக்கட்டைப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பியதாம். மொகலாய மன்னன் அந்த தூதுக் குழுவினரைக் கல்லணைக்கு அனுப்பியதாகவும் ஒரு கதை வழங்கி வருகிறது. ஆற்று நீரைக் கட்டுப்படுத்தி பாசனத்திற்கு உதவும் முயற்சிகளில் கல்லணை ஒரு சீரிய சான்றாக வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருப்பது இது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளாலும் அறியப்படுகிறது.

கங்கைக் கால்வாய்த் திட்டத்தின் அலுவலரான Baird Smith என்பவர் 1853-ஆம் ஆண்டு கல்லணைக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு எழுதிய அறிக்கையில், நவீன பொறி இயல் சாதனங்கள் கிடைக்கப் பெறாத காலத்தில் இத்தகைய அரிய சாதனை புரியப்பட்டதைப் பாராட்டியிருக்கிறார். அந்தக் காலத்திய பாசன அமைப்புகளில் துணிச்சலான கட்டமைப்பும், நீர்ப்பாசனப் பொறியியல் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் காணப்படுவதாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1080

இரண்டாம் அட்டை சொல்லும் செய்தி

அடி நீளத்திற்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்லணையின் அகலம் 40 முதல் 60 அடி வரையிலானது. 15 முதல் 18 அடி ஆழத்திற்கு நிறுவப்பட்ட இந்த அமைப்பு ஒரு பாம்பு போல் நெளிந்து வளைந்து செல்கிறது. 1839-ஆம் ஆண்டில் இந்த அணையின் மீது ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டபோது அந்தப் பாலத்தின் வடிவமும், அணையின் வடிவத்தையொட்டி வினோதமாகவே அமைந்தது. அந்த சமயத்தில் பிரிட்டிஷ் பொறியியல் நிபுணர்கள் கல்லணைக்குச் சீரமைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொண்டபோது, பழமை மிகுந்த அந்த அணைக்கட்டில் குறுக்கே பன்னிரண்டு அடி ஆழம் வெட்ட நேரிட்டது. அணையின் கற்களுக்கிடையே பொருத்தமான சிமெண்ட் போன்ற பொருள் ஒன்றும் உபயோகிக்கப்படவில்லை. வெறும் களி மண்ணே பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற உண்மை அப்பொழுது பெரும் வியப்பை அளித்தது. கல்லும், களிமண்ணும் மட்டுமே சேர்ந்த ஒரு அமைப்பு, 1600 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் காவேரியின் வெள்ளத்தைத் தடுத்து நின்றது என்ற அதிசயம், பின்னர் நவீன சாதனங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட வெள்ளக்கட்டுப்பாடு, பாசன அலுவலல்கள் போன்ற

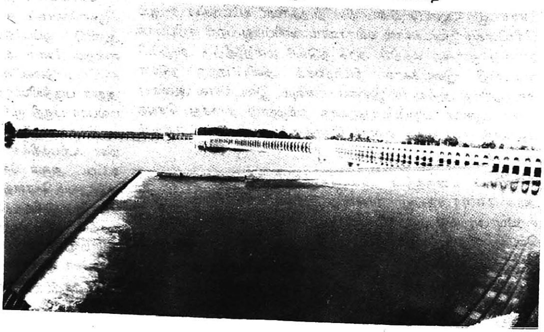

முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் ஊட்டிற்று.

கல்லணை, சோழ மன்னன் கரிகாலனால் கட்டப்பட்டது என்று கொள்வதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் பல உள்ளன. கி.பி.முதல் நூற்றாண்டு இறுதியில் ஆண்ட கரிகாலன் இரு பெரும் போர்களில் பல எதிரிகளை முறியடித்து வெற்றி அடைந்ததையும், காவேரியின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி, கழனிகளில் எல்லாம் தானியம் நிறைந்த கதிர் குலுங்கும் செழிப்பை உண்டாக்கியதையும் பட்டினப்பாலை, பொருநர் ஆற்றுப்படை போன்ற பாடல்களில் காணலாம்.

கல்லணையைக் கரிகாலன்தான் அமைத்தான் என்ற திட்டவட்டமான குறிப்பு இந்த இலக்கியச்சான்றுகளில் இல்லையென்றாலும், கரை புரண்டோடிய காவேரியை அவன் கட்டுப்படுத்தினான் என்று தெலுங்குச் சோழ கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ராஜேந்திர சோழனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளில் கரிகாலன் காவேரிக்குக் கரையமைத்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அகண்ட காவேரியாகப் பாய்ந்து ஸ்ரீரங்கத்தை நெருங்கும்பொழுது தன்னிடமிருந்து பிரிந்த கொள்ளிடத்துடன், ஸ்ரீரங்கத்தைத் தாண்டிய பின் காவேரி மீண்டும் சேருகிறாள். இந்த இடத்தில்தான் கல்லணை நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. கொள்ளிடத்தின் படுகை மட்டம் தாழ்வாக இருப்பதால் காவேரியின் நீர் முழுவதும் உள்ளூர்க் கால்வாயின் வழியாகக் கொள்ளிடத்திற்குள் பாய்ந்து வீணாகி விடாமலிருப்பதற்காகத்தான் கல்லணை கட்டப்பட்டதென்று தெரிகிறது. கல்லணைக்கப்பால் காவேரி பல கிளைகளாகப் பிரிந்து, சுற்றியுள்ள நிலங்களுக்கெல்லாம் வளம் கொடுக்கிறாள்.

- 'நடந்தாய் வாழி காவேரி' என்னும் நூலிலிருந்து.

காவிரி ஆற்றின் பாசன வசதி:

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்கள்

★ தமிழ்நாட்டிற்கு காவிரி ஒன்றே பெரிய ஆறாகும். கருநாடகத்தில் காவிரி மட்டு மன்றி கிருஷ்ணா ஆறும் (துங்கபத்திரா கிளை நதி உட்பட), கோதாவரியாற்றின் கிளை நதிகளும், மற்றும் மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள் பலவும் உள்ளன. கேரளத் தில், மேற்கு நோக்கிப் பாயும் பல ஆறு களின் உபரிநீர் அரபிக் கடலில் கலக்கின்றது.

★ தமிழ்நாட்டின் 34 சதவீத நிலப்பகுதி காவிரிப் படுகையில் அமைந்துள்ளது. கரு நாடகத்தில் காவிரிப் படுகையின் பரப்பு அதன் நிலப் பகுதியில் 17 சதவீதம் மட்டுமே யாகும். கேரளத்தில் இது 7.4 சதவீதம் மட்டுமேயாகும்.

★ தமிழ்நாட்டில் மேற்பரப்பு நீர்வளம் மிகக் குறைவே ஆகும். தமிழ்நாட்டின் நபர்வாரி நீர்வளம் 0.026 மி.க.அடி மட்டுமே. (இது 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்திற்கு இணங்க காவிரி நீர்வரத்து கிடைப்பதாகக் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது). கருநாடகத்தில் நபர் வாரி நீர்வளம் 0.093 மி.க. அடியாகவும் கேரளத்தின் நபர்வாரி நீர்வளம் 0.10 மி.க.அடியாகவும், இந்தியாவின் நபர்வாரி சராசரி நீர்வளம் 0.09 மி.க. அடியாகவும் உள்ளது.

★ தமிழ்நாட்டில், கால்வாய்ப் பாசனத்தில் 85 சதவீதம் காவிரி ஆற்றையே நம்பி யுள்ளது.

★ தமிழ்நாட்டில் மக்கட்தொகைச் செறிவு கருநாடகத்தில் உள்ளதைப்போல இருமடங் காகும்.

★ தமிழ்நாடு, தன் உணவு உற்பத்திக்குக் காவிரியையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது.

காவிரிக்கு ஒரு கடிதம்...

காவேரி நீநலமா! கடிதத்தில் நாங்களெல்லாம்
நலம்என்று உன்னிடம் நவிலத்தான் ஆசையடி!

நீயில்லாத் தமிழகம் நிலவில்லா நீள்வானம்!
தாயில்லா வீடு! தமிழில்லா இசைப்பாடல்!

ஆகையினால் இந்தமடல் அவசரமாய் வருகிறது!
தாகம் எங்களுக்கும், தமிழுக்கும் கூடத்தான்!

என்ன காரணம் ஏன்வரநீ மறுக்கின்றாய்!
உன்னைக் காணாமல் உளமுருக எழுதுகிறோம்!

'வான்பொய்த்த போதும் தான்பொய்யாள்' என்றாரே
ஏன்பொய்த்தாய் காவேரி? இதுசரியா காவேரி?

பச்சைப் பயிர்கருக படீரென்று தரைபிளக்க
உச்சிக்கதிர் உயிரை உறிஞ்சுதடி காவேரி!

குடகுமலைக் கைகாரி கோபமென்ன? அருளையெல்லாம்
அடகுவைத்து விட்டாயா ஆருயிரே காவேரி!

பாலாறு தமிழ்நாட்டில் பாழாறாய்ப் போனதுபோல்
மேலுமொரு பாழாறாய் மெலிவாயோ காவேரி!

ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் என்றாரே,
நீரில்லா ஆற்றுக்கு என்னபெயர் காவேரி?

புனலோடும் தமிழகத்தில் புதிய வரலாறாய்
மணலோடச் செய்தாயே மாதரசி காவேரி!

புனலோட்டம நேற்றைக்கு, மணலோட்டம் இன்றைக்கு,
கனலோட்டம் நாளைஎன்ற கதைசரியா காவேரி!

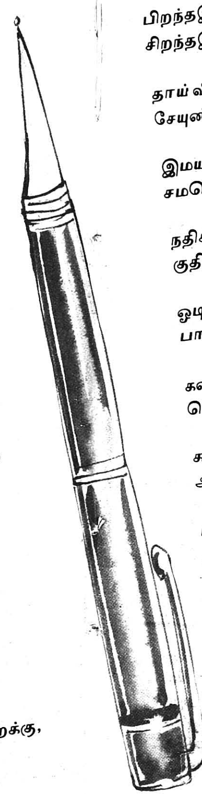

தஞ்சையெலாம் புஞ்சை! தமிழ்நாடு பாலைவனம்!
பஞ்சையர்கள் நாங்கள்! இந்தப் பழி யுனக்கோ காவேரி!

தண்ணீரைப் பாராமல் தவிக்கின்ற தஞ்சைமகள்
கண்ணீரால் கடலுப்பு கூடுதடி காவேரி!

பிறந்தஇடம் போதுமென்னும் பெண்ணாநீ! மங்கையர்க்குச்
சிறந்தஇடம் புகுந்தஇடம்; தெரியாதா காவேரி!

தாய்வீட்டுக் கேபெண்கள் தனியுடைமை எனச்சொன்னால்
சேயுண்டோ; ஆண்களென்ன செய்வார்கள் காவேரி!

இமயமலை, 'என்தண்ணீர் எனக்குத்தான்' எனச்சொன்னால்
சமவெளிகள் நிலைஎன்ன, சஹாராவா காவேரி!

நதிக்கு விலங்கிட்டு நடுவழியில் சிறைவைத்தால்
குதிக்கும் இயல்பு குறைந்திடுமா காவேரி?

ஓடினால் ஓடை! உட்கார்ந்தால் நீகுட்டை!
பாடிவர வேண்டாமா பறந்துவா காவேரி!

கண்ணகிக்குப் பாலூட்டிக் காவியத்தை வளர்த்தவளே
பெண்ணுரிமை நிலைநாட்டப் பெருகிவா காவேரி!

காற்றுக்குக் கைவிலங்கு போட்டவர்கள் கிடையாது
ஆற்றுக்கும் அப்படித்தான்! அடக்குமுறை பலிக்காது!

மண்ணின் தகிப்புக்கும், மக்கள்கொண்ட தவிப்புக்கும்
நீயே பதிலாய் நேரில்வர வேண்டுமடி!

இப்படிக்கு,

உன்னை என்றும் மறந்தறியா
முத்தமிழர்! உலகின் மூத்த குடிமக்கள்!

இளந்தேவன் எழுதுகிறார்

காவிரிக் கரையினிலே...

கர்நாடகத்திலே உற்பத்தியாகி, தமிழ்நாட்டைத் தழுவி ஓடும் வற்றாத காவிரி, மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்ட பள்ளத்தாக்குகளைக் கொண்ட தாகும். கர்நாடகத்தில் காவிரிப் பள்ளத்தாக்கில் 71 இலட்சம் மக்கள் வாழ் கிறார்கள். பழங்காலந்தொட்டே, காவிரிப் பள்ளத்தாக்கில், பாசனம் பயிலப் பட்டு வருகின்றது. அதனை விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வங்கக் கடல் வரை பரவிக் கிடக்கும் காவிரிப்பள்ளத்தாக்கு மூன்று பெரும் பிரிவுகளையுடையது. அவை மலைப்பிரதேசம், நீலகிரியிலிருந்து மேட்டூர் வரையுள்ள இயற்கைக் கோட்டின் வடபுறமுள்ள (கர்நாடகம்) பீடபூமி அந்தக் கோட்டுக்குத் தெற்கேயுள்ள (தமிழ்நாடு) மேட்டு நிலங்களும் கிழக்கே கடற்கரை வரை விரிந்து கிடக்கும் சம வெளியுமாகும்.

பள்ளத்தாக்கின் பரப்பளவு 81,155 சதுரகிலோ மீட்டர்கள் (31,334 சதுரமைல்) இதில் கர்நாடகத்தில் 42,2 சதமும், கேரளத்தில் 3.5 சதமும், தமிழ்நாட்டில் 54.3 சதமும் இருக்கின்றன.

மைசூர், மாண்டியா மாவட்டங்கள் முழுவதும் மைசூர், ஹாசன் மாவட்டங்களில் முக்கால் பங்கும், பெங்களூர் குடகு மாவட்டங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கும் தும்கூர், சிக்மகளூர் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளும் கர்நாடகத்தில் காவிரிப் பள்ளத்தாக்கினுள் அடங்கியிருக்கின்றன. கேரளத்தில் கண்ணனூர், கள்ளிக் கோட்டை, இடிக்கி, பாலக் காடு மாவட்டங்களின் சில பகுதிகள் காவிரிப்பள்ளத்தாக்கில் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உதகை, கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களின் முக்கால் பங்கும், திருச்சி, சேலம் மாவட்டங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கும், தர்மபுரி, மதுரை, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளும், பள்ளத்தாக்கில் அடங்கியுள்ளன.

கர்நாடகத்தில் குடகு மாவட்டத்தில் காவிரி உற்பத்தியாகிறது. மாநிலத்தில் 400 கிலோ மீட்டர்கள் ஓடியபின், கர்நாடக-தமிழ்நாடு மாநிலங்களின் எல்லையில் 60 கிலோ மீட்டர்கள் ஓடி தமிழ்நாட்டிலுள்ள மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தின் எதிர்வாயை அடைகிறது. அதன் பின்னர் ஆறு 230 கிலோ மீட்டர்கள் தமிழ்நாட்டில் பாய்ந்து டெல்டாவின் தலைப்பான கல்லணையை அடைகிறது. அதற்குக் கீழே அது பலப்பல பெரும் கிளைகளாகவும், சிறு கிளைகளாகவும் பிரிந்து விடுகிறது.

காவிரிக்கு 21 உபநதிகள் உள்ளன. அவற்றுள் 9 உபநதிகள் பெரும்பாலுமாகவோ முழுவதுமாகவோ கர்நாடகத்தில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 12 உப நதிகள் இருக்கின்றன. ஹேமாவதி தான் மிக நீளமான உபநதி. 245 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ளது. முழுவதும் கர்நாடகத்திலேயே பாய்கிறது. நீர்வடி பரப்பளவை எடுத்துக் கொண்டால் கர்நாடகத்திலேயே முழுவதும் ஓடும் ஷிம்சாவும் கேரளத்தில் உற்பத்தியாகி பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டிலேயே பாயும் அமராவதி, கேரளத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் உற்பத்தியாகி பெரும்பாலும் கர்நாடகத்திலேயே ஓடும் கபினியும் மிகப் பெரியவையாகும். கேரளத்திலும் கர்நாடகத்திலும் உற்பத்தியாகி, பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டிலேயே ஓடுகிறது பவானியாறு.

கர்நாடகத்தில் காவிரிப் பள்ளத்தாக்கில் 71 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். மாநிலப் பள்ளத்தாக்குகளில் மக்கள் தொகையில் இது இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது. மாநிலத்தின் மொத்த நிலப் பரப்பளவில் காவிரிப் பள்ளத்தாக்கு 18 சதம் ஆகும். குடகு மாவட்டமும் கொள்ளேகால் வட்டமும் நீங்கலாக முன்னாள் மைசூர் என்றிருந்த மாநிலத்தில் 1956

மேக தாது (Goat's Leap) என்ற இடத்துக்கு அருகில் தமிழகத்திற்குள் காவிரி அடியெடுத்து வைக்கிறது. ஒகேனக்கல் அருவியின் அருகில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் வரை கர்நாடகம்-தமிழ்நாடு ஆகிய இரு மாநிலங்களின் எல்லைக் கோடுகளை உருவாக்கியவாறு காவிரி பாய்கிறது.

வரை, கர்நாடகத்திலுள்ள காவிரியும் அதன் உபநதிகளும் இருந்தன. தவிரவும், கபினி, பவானி நீர்வடி பரப்பில் கேரளத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் சில பகுதிகள், 1956 வரை தமிழ்நாட்டில் இருந்தன.

வெப்பதட்ப நிலையும் மழையளவும்

பள்ளத்தாக்கில் பகுதிக்குப் பகுதி வெப்பதட்ப நிலைகள் மிகவும் வேறுபடுகின்றன. மலைப் பகுதிகளைக் கணக்கில் எடுக்காமல் பார்த்தால் மிகக் குறைவான சாதாரணமான குறைந்த அளவு வெப்பம் 14 டிகிரி சென்டிகிரேட்டுக்குக் குறைவதில்லை. சராசரி வெப்பம் 20 டிகிரியிலிருந்து 32 டிகிரி வரை மாறுபடுகிறது. வெப்ப மாறுபாடுகளில் இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வுகள், வடஇந்தியாவைப் போலல்லாது, பலவகைப் பயிர்களைப் பயிரிட உகந்தவையாக இருக்கின்றன எனச் சொல்லலாம்.

ஆற்றின் நீர் வளத்துக்கும் நிலத்தடி நீர்வளத்துக்கும் முதற்காரணமே மழைதான். காவிரிப் பள்ளத்தாக்கின் பெரும் பகுதிகளில், மழையே கணிசமான அளவில் பயிர்களுக்கு நேரிடையாகப் பயனளிக்கிறது. ஆகவே, ஏறக்குறைய 200 மழை அளவு நிலையங்களிலிருந்து 1901-இல் இருந்து 1950 வரையுள்ள மழைக் கணக்குள் ஆழ்ந்து ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

மழையைப்பற்றிக் குறிப்படும் பொழுது, ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், பள்ளத்தாக்கு முழுவதிலும் இல்லையெனினும் மிகப் பெரும் பகுதிகளில் மழை ஏப்ரல் மாதம் முதல் நவம்பர் வரை நீடிக்கிறது என்பது தான், கிழக்குப் பகுதிகளில் அது டிசம்பர், சனவரி வரை கூட நீடிக்கிறது. ஆக, பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் தென்மேற்கு (சூன் முதல் செப்டம்பர் வரை) வடகிழக்கு (அக்டோபரிலிருந்து டிசம்பர் வரை) வடகிழக்கு (அக்டோபரிலிருந்து டிசம்பர், சனவரி வரை) பருவக் காற்றுகள் இரண்டினாலும் பயனடைகின்றது. தவிரவும் ஏப்ரல், மே மாதங்களில் இடியுடன் கூடிய மழையினாலும் பயனடைகிறது.

நீலகிரியும் அதையொட்டிய பகுதிகள் உள்பட மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளில், ஏப்ரல், மே மாதங்களில் தொடங்கி ஆறுக்கும் மேற்பட்ட மாதங்களில் தொடர்ச்சியாக மழை பெய்கிறது. இந்த மழைதான் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள காவிரி , ஹேமாவதி, கரிணி பவானியை எனும் ஆறுகளில் நீர்வரத்தாக மாறுகிறது.

மேற்சொன்ன மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகள் அல்லது, பள்ளத்தாக்கின் மிகப் பெரிய அளவில் மழைபெய்வது கிழக்குத் தஞ்சையில் தான், அங்கே சாதாரணமாக சராசரி 100-லிருந்து 140 சென்டி மீட்டர் வரை மழை பெய்கிறது. கல்லணைக்கருகில் சராசரி 90 செ.மீ. பள்ளத்தாக்கின் நடுப்பகுதிகளில் 80 அல்லது 35 செ.மீ. மழைதான். அதுவும் ஷிம்சா, கபினி, சுவர்ணவதி, அர்ச்சாவதி, அமராவதி, நொய்யலெனும் கிளையாறுகளில் சில பகுதிகளில் மழை 75 செ.மீ.க்கும் குறைவாகவே பெய்கிறது.

மலைகளில் பெய்யும் மழையின் நம்பிக்கைத்தரம் மேன்மையாகவுள்ளது. அங்கே சராசரி அளவிலிருந்து 25 சதவிகித அளவுக்கு மேலாக மழை குன்றுவது 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது அதற்கும் மேலான இடைவெளியிலேயே தானிருக்கும். பள்ளத்தாக்கின் மற்றப் பகுதிகளில் இத்தகைய 25 சதவிகித மழைகுறைவது 4 அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

மலைப்பகுதிகளைக் கணக்கிலெடுக்காமல், பவானி அமராவதியின் சில பகுதிகளைத் தவிர தமிழ்நாட்டில் பள்ளத்தாக்கின் பெரும் பகுதிகளிலும், கர்நாடகத்தில் ஷிம்சா அர்க்காவதியின் வட கிழக்குப் பகுதிகளில் ஒரு சிறு பகுதியிலும் ஆண்டுக்கு மாதாமாதம்

ஒகேனக்கல் அருவி

— அட்டை சொல்லும் செய்தி —

ஒகேனக்கல் அருவி, தருமபுரி மாவட்டம் பெண்ணாகரத்திற்கு 9 மைல் தொலைவில் உள்ளது. அந்த அருவியை நெருங்கும்போது, இரண்டு மைல்களுக்குமேல் மலைப்பாதையில் செல்லவேண்டும். நல்ல, கார் போகக்கூடிய பாதை, மலைகளின் இடுப்பைச் சுற்றிவளைத்த அணிகலன் போல் வளைந்து வளைந்து செல்கிறது. பச்சைப் பசேலென்ற மலைச்சரிவில் செம்மண் போன்ற விளிம்புகொண்ட தார்ப்பாதை. சுற்றிலும் கண்கொள்ளாக்காட்சி. ஓர் உல்லாசத் தலத்திற்குப் போகும் முன்னுணர்ச்சி பயத்திற்கு ஒரு பரபரப்பைக் கொடுக்கிறது.

தோப்பூர் மலைத்தொடரில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு பிளவு காவிரியைக் கடல் மட்டத்திற்கு 780 அடி உயரத்தில் சந்திக்கிறது. சிறிது தூரம் சமவெளி போன்ற படுகையில் பாயும் காவிரி இரண்டாகப் பிரிகிறது. ஆற்றின் முக்கியப் பகுதி மேற்குக் கரையின் வலப்பக்கம் பாய்கிறது. இந்த வாய்க்கால் போன்ற பாய்ச்சல் பின்னர் 86 அடி ஆழத்தில் ஒரு பள்ளத்தில் விழுகிறது.

ஒகேனக்கல் என்றால், புகையும் கல் என்று பொருள். 'பால்' 'ஹாலா'கவும், 'பழைய' 'ஹளய' வாகவும், பெயர் 'ஹெஸரு'வாகவும் கன்னடத்தில் மாறுவது போல, 'புகையும் கல்' 'ஒகேனக்கல்' என்று மாறியிருக்கிறது. நூறு அடி உயரத்திலிருந்து விழும் காவிரி ஒரே புகையாகத் திவலைகளை வீசி விசிறி அமர்க்களப்படும்.

ஆற்றின் இடது பகுதி இரண்டு கால்வாய்களாகப் பிரிந்து பாய்கிறது. ஒரு கால்வாய் மிகவும் நெருக்கமான பாறை மதில்களுக்கிடையே பாய்கிறது. ஆற்றுப் படுகையின் குறுகிய அளவையொட்டி இந்த இடத்தையும் 'மேகதாட்' என்று சொல்கிறார்கள் அசல் மேகதாட் 20 மைல் தொலைவில், காவிரி, தமிழ்நாட்டில் நுழையும் இடத்தில் இருக்கிறது. ஆற்றில் வெள்ளம் இல்லாத போது இரண்டு இடங்களில்தான் அருவியைக் காணலாம். பெரிய அருவிக்குப் பிரம்மகுண்டம் என்று பெயர். ஞானதீர்த்தம் என்னும் சிறிய அருவியைச் சுற்றி, நீராடுவோருக்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆடி பதினெட்டன்று திரளான கூட்டம் இங்கு கூடும்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் சுற்றுலாப் பயணிகளின் தேவைக்கு ஏற்ப வசதிகளைச் செய்துள்ளது. உணவு விடுதியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ந்து மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக 10-20 செ.மீ. மழை பெய்கிறது. மாதாமாதம் 200 செ.மீ. -க்கும் அதிகமாக மழை பெய்வது கீழ்த் தஞ்சையில் தான்.

மேற்சொன்னவை தவிர, மற்ற காவிரிப் பகுதிகளில் எங்கேயும் பயிர் வளர்ச்சிக்குப் பாசனமில்லாமல், குறைந்த தேவையெனக் கருதப்படும் அளவில்கூட தொடர்ந்து மூன்று மாதங்கள் கூட மழை பெய்வதில்லை. கர்நாடகத்தில் மேட்டுப் பகுதிகள் அனைத்திலும் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் அமராவதி, நொய்யல், பவானி கீழ்ப்பகுதி முதலியவற்றிலும் இத்தகைய நிலை நிலவுகிறது. இங்கேதான் பாசனம் தேவைப்படுகிறது எனலாம்.

பாசன வளர்ச்சி

பழங்காலந்தொட்டே காவிரிப் பள்ளத்தாக்கில், ஏரிகள் ஆற்றங்கரை வாய்க்கால்கள் மூலமாகவும், டெல்டாவிலும் பாசனம் பயிலப்பட்டு வருகிறது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பாசனப் பரப்பளவு ஏறக்குறைய 7 இலட்சம் எக்டேர். (17.50 இலட்சம் ஏக்கர்; 1 எக்டேர் 2.5 ஏக்கர்) இதில் 4,30,000 எக்டேர்கள் டெல்டாவில் மட்டும் இருந்தன. 1971-ஆம் ஆண்டில் காவிரிப் பாசனம் 8.4 இலட்சம் எக்டேர் வளர்ச்சியடைந்தது. 15-20-ஆம் நூற்றாண்டில் 1971 வரை புதிய திட்டங்கள் மூலம் ஒரு இலட்சம் எஎகளுக்கும் குறைவாகவே புதிய நிலப்பகுதிகளுக்குக் கர்நாடகத்தில் பாசன வசதிகள் விரிவாக்கப்பட்டன. ஆனால் 2 இலட்சம் எக்டேர்களுக்கும் மிகுதியாகவே தமிழ்நாட்டில் பாசன விரிவு செய்யப்பட்டது. இதில் பழைய மைசூர் அரசு தடுத்துச் சொல்லியும் 35,000 எக்டேர்கள் 1950-லிருந்து 1960 பாசன பிரிவு செய்யப்பட்டது ஆக, 1971-ஆம் ஆண்டில் கர்நாடகத்தில் பள்ளத்தாக்கில் பயிர்செய் நிலப் பரப்பில் 18 சதமே பாசன வசதி பெற்றிருந்தது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இதுவே 30 சதமாக்கப் பட்டிருந்தது. பள்ளத்தாக்கில் பாசனம் பெற்று விவசாயப் பரப்பளவு 15 இலட்சத்து 70 ஆயிரம் எக்டேர்களாகும். இதில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 12 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் எக்டேர்கள் இருந்தது.

நிலவியல்பு, கர்நாடகத்தில் காவிரிப் பாசன வளர்ச்சி கடினமாகவும் செலவு மிகையாகவும் இருக்கின்ற ஏதுக்களால் மட்டுமன்றி 1892-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே சுதேச சமஸ்தானமான மைசூரின் மேல் விதித்திருந்த (ஒப்பந்தத்) தடைகளையும் கர்நாடகத்தில் பாசன வளர்ச்சிக் குன்றலுக்கு ஏதுக்களாகயிருந்தன. ஏன் இத்தகைய தடைகள் விதிக்கப்பட்டன என்பது வரலாற்றுப் பொறுத்தமாகும்.

—'காவிரி நீர்ப் பங்கீடு' என்னும் நூலிலிருந்து

சிறுசேமிப்புத் துறை

எதிர்பாரா இன்னல்கள் ஏற்படுமுன் சேமியுங்கள். வரி செலுத்துவதைத் திட்டமிட்டு, இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பும் பெறுங்கள். இன்றே கீழ்க்கண்ட சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தில் ரூ.1,000/-ம் அதற்குமேலும் முதலீடு செய்து தனிநபர் விபத்து இன்ஷூரன்ஸ் பாலிசியைப் பெறுங்கள்.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்களின்கீழ் தனிநபர் விபத்து இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்:

- கிசான் விகாஸ் பத்திரம்
- தேசிய சேமிப்புத் திட்டம்
- அஞ்சலக மாதாந்திர வருமானத்திட்டம்
- அரசுப்பணியாளர்களுக்கான டெபாசிட் திட்டம் 1989
- தேசிய சேமிப்புப்பத்திரம் 8வது வெளியீடு
- 15 வருட பொது சேமநலநிதி
- அஞ்சலக குறித்தகால டெபாசிட்

வருமான வரி விலக்குப் பெற தேசிய சேமிப்பில் முதலீடு செய்வீர்

வசதிகள்	தேசிய சேமிப்பு பத்திரம் 8-வது வெளியீடு	பொதுசேம நலநிதி	தேசிய சேமிப்பு திட்டம்
வட்டி	12%	12%	11%
முதலீட்டுக்கு வருமான வரிவிலக்கு	ரூ.50,000 பிரிவு 88-ன்கீழ்	ரூ.50,000 பிரிவு 88-ன்கீழ்	ரூ.40,000 பிரிவு 80 CCA-ன் கீழ்
வட்டிக்கு வருமான வரிவிலக்கு	வருமான வரிச் சட்டம் பிரிவு 88-ன்கீழ்	வருமான வரியில் இருந்து வட்டிக்கு முழுவிலக்கு	வட்டி தொகை சேரும்போது வருமான வரி விலக்கு
செல்வ வரி	ரூ.5,00,000 வரை விலக்கு	முழுவிலக்கு	முழுவிலக்கு
டெபாசிட்டுகளுக்கான வரம்பு	வரம்பு கிடையாது	ரூ.60,000	ரூ.40,000

தமிழக அரசின் சிறப்பு சலுகைகள்:

- ஒவ்வொரு ரூ.500/- முதலீட்டிற்கும் ஒரு இலவச பரிசு கூப்பன் மூலம் 262 பரிசுகளில் ஒன்றைப் பெறும் வாய்ப்பு.
- தமிழ்நாட்டில் குறிப்பிட்ட சில திட்டத்தில் முதலீடு செய்யும் ஒவ்வொரு ரூ.1,000/- முதலீட்டிற்கும் 1% வரை ஊக்கத்தொகை.
- 1.1.91 முதல் 31.3.91 வரை தமிழ்நாட்டில் குறிப்பிட்ட திட்டங்களில் முதலீடு செய்யும் ஒவ்வொரு ரூ. 1000/- முதலீட்டிற்கும் தனிநபர் விபத்து இன்ஷூரன்ஸ் வசதி. பிரீமியத்தை தமிழக அரசே செலுத்துகிறது.

DIPR/189/MS91/ARIES

இலவச தனிநபர் விபத்து காப்புறுதி திட்டம் — அதிகபட்ச நஷ்ட ஈடு ரூ. 50,000/-

ரூ.50,000/- வரை தனிநபர் விபத்து இன்ஷூரன்ஸ் வசதி பெறுங்கள்.

கூடுதல் சலுகைகள்:

- இந்திய அரசின் முழுப்பாதுகாப்பு
- சொத்து வரிவிலக்கு
- உங்கள் குழந்தைகள் பெயரில் முதலீடு செய்து வருமான வரிவிலக்கு பெறுங்கள்.

யுனைடெட் இந்தியா இன்ஷூரன்ஸ் நிறுவனம், சென்னை.
தனிநபர் விபத்து இன்ஷூரன்ஸ் பாலிசி கிடைக்குமிடம்:
அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் மற்றும்

இயக்குநர்
சிறுசேமிப்புத்துறை
143, அண்ணாசாலை, சென்னை-600 002.
தொலைபேசி: 840223/846209.

சிலம்பு சொல்லும் காவிரி

சிலம்பில் காவிரி பற்றிய குறிப்பே மிகுதியாக அமைவது. இருபத்தோரு இடங்களில் காவிரி பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பன்னிரு காதைகளில் இக்குறிப்புகள் அமைகின்றன.

'காவிரி' என்ற சொல்லே எல்லா இடங்களி லும் அடிகளால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இசைப் பாடலாகிய கானல்வரியில் மட்டுமே இசைக்காக வேண்டி 'காவேரி' என நீட்சி பெறுகின்றது. பொன்னி என ஓரிடத்துக் குறிக்கப்படுகிறது காவிரி.

புகாரில் கடலொடு கலக்கின்ற காவிரியின் ஒடுக்கமும், திருவரங்கத்தில் இரண்டாகப் பிளவு படும் காவிரியும் அடிகளால் நினைவுகூரப்படு கிறது. புகார், திருவரங்கம் ஆகிய இரு இடங்களில் அமையும் காவிரிக் காட்சி மட்டுமே அடிகளால் வண்ணிக்கப்படுகின்றது.

வண்ணனை நிலையில் காவிரியின் பெருகிய நீர்வளம், துறைக்காட்சி, பொழில் காட்சி, கரைக் காட்சியாகிய தோற்றப் பொலிவே அடிகளால் பெரிதும் பேசப்படுகின்றது.

தங்கா விளையுளால் சோழ நாட்டை மகவாக வளர்த்து, மன்னுயிர் காக்கும் காவிரியின் பயன் பாடும், கடுகிய வரவினையுடைய காவிரிப் புது நீரின் வேகமும், புதுநீரின் கடுகிய வரவால் எழுகின்ற ஓசையும், அதனால் எழுந்த உழவர் தம் ஓதை, மதகோதை, உடைநீரின் ஓதையாகிய ஒலிக்காட்சியும், தண்மையும் சிறு அளவில் அடிகளால் நினைக்கப்படுகின்றன.

காவிரியும்-நீர்வளமும்

கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரி, காவிரிப் புதுநீர்க்கடுவரல், பேர்யாற்று அடைகரை நீர், பரப்பு நீர்க் காவிரி, விரிதிரைக் காவிரி, காவிரிப் புனலினும், கொழும் புனல் காவிரி, முது நீர்க் காவிரி என வருகின்ற அடைமொழிகள் காவிரி யின் பெருகிய நீர்வளன் குறிப்பனவாக அமை கின்றன.

காவிரியும் துறையும்

புகாரை ஒட்டி ஓடிய காவிரியில் நீர்த்துறை யிருந்த செய்தி பேசப்படுகின்றது. "தண்ணருங் காவிரி தாது மலி பெருந்துறை", "முதுநீர்க் காவிரி முன்துறை" என இத்துறை குறிக்கப் படுகிறது. இத்துறையை அடுத்துப் பொழில் இருந்தமை, "காரணி பூம்பொழில் காவிரிப் பேர்யாற்று நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை" என வரும் குறிப்பால் அறியப்படுகின்றது. இத்துறைநீர் தெய்வீகத் தன்மையுடையது என்பது, "புண்ணிய நல்நீர்", எனக் குறிக்கப்படுதலானும், இந்திரனை, இந்திர விழாத் தொடக்க நாளன்று இத்துறை நீரால் நீராட்டுதலானும், பத்தினிக் கல்லை நீர்ப்படை செய்ய இத்துறை நீர் தகுதியுடைய தெனச் செங்குட்டுவன் மொழிதலானும் போதாரும், "தெய்வக் காவிரி தீதுதீர் சிறப்பு" எனப் புகார்க் காண்ட இறுதிக் கட்டுரை சிறப்பித்தலானும் காவிரியின் தெய்வீகத் தன்மை பெறப்படுகிறது.

புகார்த் துறையை அடுத்துக் காவிரிக் கரையின் இருமருங்கும் பூக்கள் நிறைந்த மலர்ப் பொழில் இருந்தமையைத் 'தாழ்பொழில் உடுத்த தண்பதப் பெருவழிக் காவிரி, கொழும் புனல் காவிரி வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழில் காரணி பூம்பொழில் காவிரி' என வரும் குறிப்புகளால் அறியலாம்.

காவிரியும் - கரைக் காட்சியும்

காவிரிக்கரை காட்சியை ஒலிக் காட்சியாகவே அடிகள் அமைத்துக் காட்டுகின்றார். செந்நெல்லும்

கரும்பும் செழித்து வளர் செறுவின்கண் வளர்ந்த தாமரைக் காட்டில் கம்புட் கோழி முதலான பல்வேறு நீர்ப் பறவையினங்கள் எழுப்புகின்ற ஒலியும், கருங்கை வினைஞரும் களமருங் கூடி ஒருங்கு நின்றார்க்கும் ஒலியும், நடுவை உழத்தியர் நின்ற உழவர் தம் ஏர்மங்கலப் பாட்டொலியும், களத்துப் பொருநரின் முழவொலியும் ஆகிய பல்வேறு ஒலிகள் நிறைந்ததாக அமைகிறது. காவிரிப் பேரியாற்றின் அடைகரை இவ்வொலி களனைத்தும் காவிரி பாயும் நாட்டின் வளத்தைக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன.

காவிரியும் - நாடும்

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோற்கு, தங்கா விளையும் காவிரி நாடு எனக் காவிரி ஈடத்து நாட்டிற்கு அடையாக அமைகின்றது. இங்குக் காவிரியின் பயன் நினைக்கப்படுகிறது. காவிரி நாடான் என்பதில் காவிரி சோழ மன்னனுக்கு அடையாக அமைகிறது. ''கடலொடு காவிரி சென்றலைக்கும் முன்றில், மடலவிழ் நெய்தலங் கானல்'', ''காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் தன்னுள்'', என்பதில் ''காவிரி'', ''தெய்தலங் கானல்'' இருக்கும் இடம் குறிக்கவும்' பட்டினப் பாக்கத்திற்கு அடையாகவும் அமைகின்றது. இங்குக் காவிரியின் ஒடுக்கம் நினைவுகூரப்படுகிறது.

காவிரியும் - கற்பு மகளிரும்

புகாரில் வாழ்ந்து சிறந்த எழு கற்புடை மகளிரின் கற்புத்திறன் சிறக்கக் காவிரி துணைக் கருவியாக ஈரிடத்தே அமைகின்றது. மணற் பாவையைக் கனவனெனக் காத்து நின்றவள். ஆதிமந்தி ஆகிய இருவரின் கற்பு காவிரியால் துலக்கம் பெறுகின்றது. உழவர்களின் தாயாகவும் காவிரி கருதப்படுகின்றது. இதனை, காவிரியின் பயன் நோக்கி அமைந்த உருவகக் காட்சி எனலாம்

காவிரியும் - தெய்வத் தொடர்பும்

'விரி திரைக் காவிரி வியன்பெருந்துருத்தித் திரு அமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணம்') காண வந்ததாகக் கூறும் மாங்கரட்டு மறையவன் கூற்று, காவிரியின் ஆற்றிடைக் குறையில் (ஆற்றுவீ அரங்கம் - திருவரங்கம்) திருமால் கோயில் இருந்த செய்தியைத் தருகிறது. காவிரியின் தென்கரையிலும் திருமால் கோயில் இருந்தமையை தீதுதீர் நியமத் தென்கரை என்னும் தொடரால் அறியலாம். ''நியமம்'' சொல் திருமால்கோயிலைக் குறிப்பதே என்பது, 'உவணச் சேவல் உயர்த் தோன் நியமமும்' எனவரும் குறிப்பால் விளங்கும். காவிரிக்கரையில் பிற கோயில்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் சிலம்பில் இல்லை.

இங்ஙனம் வண்ணனை நிலையில் அமைகின்ற காவிரி, கானல் வரியில் காப்பிய வண்ணனை யாக உயர்ந்து காப்பியப் பண்பை- கதை மாந்தர் தம் பண்பை விளக்குகின்றது.

கோவலன் - ஆற்றுவரி

கோவலன் பாடும் மூன்று ஆற்றுவரிப் பாடலில் காவிரியைப் போற்றி அமைகின்றான். முதலிரு

பழமொழியில் காவிரி

★ உப்பளத்து மண்ணும் உழ மண்ணும் காவிரி மண்ணும் கலந்து வழங்குகிறது.

★ எங்கேறிப் பாய்ந்தாலும் காவிரி
கொங்கேறிப் பாய மாட்டாள்.

★ கண்ணோடு பிறந்த காவிரியானாலும்
நம் எண்ணம் சரியாகுமா?

★ கண்ணோடு பிறந்த காவிரியானாலும்
உதட்டைச் சுட்டு உறவாடுவானேன்.

★ காவிரி ஆற்றை மறிப்பாய்;
கார்த்திகை மாதத்து சந்திரனையும் மறிப்பாயா?

★ காவிரி ஆறு கஞ்சியாய்ப் போனாலும்
நாய் நக்கித்தான் குடிக்க வேண்டும்.

★ காவிரிக் கரைப் பசு போல் அலைகிறான்.

★ புல்லும் பூமியும் உள்ளமட்டும்
கல்லும் காவிரியும் உள்ளமட்டும் வாழ்க!

பாவில் காவிரியைக் கற்பு நங்கையாகவும் அடுத்த பாடலில் வளநங்கையாகவும் காணுகின்றான். இங்குப் பருப்பொருள் நிலையில் காவிரி சோழன் மனையாளாயும், நுண் பொருள் நிலையில் (உள்ளுறை நிலையில்) கண்ணகியாகவும் அமை கின்றது. கோவலனின் முதலிரு வரிப் பாடல் மூலம் இருவர்தம் பண்பு நலம் வெளிப்படுகின்றது.

திங்கள் மாலை வெண்குடையான்
 சென்னி செங்கோல் அதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
 புலவாய் வாழி காவிரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
 புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென்று
 அறிந்தேன் வாழி காவிரி.

மன்னும் மாலை வெண்குடையான்
 வளையாச் செங்கோல் அதுவோச்சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
 புலவாய் வாழி காவிரி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
 புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மன்னும் மாதர் பெருங்கற்பென்று
 அறிந்தேன் வாழி காவிரி.

- என்ற கோவலன் பாடலில், கணவன் பிறிது மகளிர் புணர்ச்சி வேட்டுச் செலினும் கற்பு நங்கை புலத்தலாகாது எனக் கருதுகின்ற கோவலனின் கற்பு நிலைப் பண்பும்,கோவலன் அறிந்த புலவாக் கற்புடைப் பெருங்கற்பினாள் கண்ணகியின் பண்பும் அறியப்படுகின்றன.

கோவலனின் மூன்றாவது ஆற்றுவரி, உழவரோதை, மதகோதை, உடைநீர் ஓதை, விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்பக் காவிரி நடப்பதற்கேது, மழவ ரோதை வளவன் தன் வளனே என

அமையும். இது உள்ளுறை நிலையில் மாதவியின் வள வாழ்வு நிலையைக் காவிரி வண்ணனையில் வழங்குவதோடு அவ்வள வாழ்விற்குத் தன் செல்வ நிலையே காரணம் எனக் கோவலன் அறிவுறுத்து வதாகவும் அமைகின்றது. இம்மூன்று பாடல் களிலும், புலவாக் காவிரி கண்ணகியின் துன் பியல் வாழ்வையும், ஓசை பல சிறந்தார்ப்ப நடந்த வளத்தகு காவிரி மாதவியின் இன்பியல் வாழ்வை யும் நினைவுகூரச் செய்கின்றன.

மாதவியின் எதிர்வரி

கோவலன் வரிப் பாடற்கு எதிர்வரி பாடிய மாதவியின் ஆற்றுவரிப் பாடல் மூன்றினும் காவிரி வண்ணனை இடம் பெறுகின்றது. கோவலன் ஆற்றுவரிப் பாடலில் இரு குறிப்புக்களைக் காணுகின்றாள் மாதவி. ஒன்று பெருங்கற்பை மகளிர்க்கு மட்டுமே உரிமை யாக்குவது; மற்றது தன்னைக் கோவலன் இகழ்கின்ற குறிப்பு; அஃதா வது தன்னின் வளமான வாழ்விற்குக் காரணம் கோவலனின் பொருள் வளமே என அவன் சுட்டிக் காட்டுவது. தன்னை இகழுங் குறிப்பு கோவலன் பாடலில் இருந்தமையாலே தான் ‘மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் தன்னிலை மயங்கி னான்’ என நினைக்கின்றாள்.

எனவே கற்பு ஆடவர்க்கும் வேண்டுமென அறிவுறுத்தவும், தன்னின் வள வாழ்விற்கவன் செல்வநிலை காரணமன்று எனத் தெளிக்கவும், அவன் பாடிய அதே ஆற்றையே தானும் பாடித் தெளிவிக்க முற்படுகின்றாள்.

மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப
 மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துக்
கருங்கயற் கண் விழித்தொல்கி
 நடந்தாய் வாழி காவிரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி
 நடந்த தெல்லாம் நின்கணவன்
திருந்து செங்கோல் வளையாமை
 அறிந்தேன் வாழி காவிரி!

பூவார் சோலை மயிலாலப்
 புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமர் மாலை அருகசைய
 நடந்தாய் வாழி காவிரி
காமர் மாலை அருகசைய
 நடந்த வெல்லாம் நின்கணவன்
நாம வேலின் திறங்கண்டே
 அறிந்தேன் வாழி காவிரி!

- என்ற மாதவியின் முதலிரு ஆற்றுவரிப் பாடல்களில் அமையும் ‘கருங்கயற்கண்’. ‘காமர் மாலை’ முதலான அடைகள் காவிரியை இன்பச் சுவையூட்டும் ஒரு காதற்கிழத்தியாகக் காட்சிப் படுத்துகின்றன. இங்கு, மாதவி தன்னையே காவிரியாக உருவகப் படுத்துதலின், தன் வாழ் வின் இன்பச் சுவைக்கேற்பக் காவிரியையும் இன்பச் சுவையூட்டும் பெண்ணாகக் காணுகின்றாள்.

இப்பாடற்கண், காவிரியின் வளவாழ்விற்குக் காரணம் அவள் கணவன் சோழனின் திருந்து செங்கோன்மையும், நாம வேலின் திறமும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இது கோவல ஆற்று வரியில் அமைகின்ற, ‘ஆற்றின் செழிப்பிற்கு ஆள்வான் வளமே’ காரணம் என்பதன் தவறுண்மை சுட்டும் முகனாக அமைகின்றது மட்டுமன்றித் தன்னுடைய (மாதவியின்) வளவாழ்விற்குத் தன்னின் (கோவலனின்) வளமே என்ற கோவலற்கு அற்றன்று; ‘நின்னின் செம்மை நெறியும், ஆளுமைப் பண்பு மன்றி வளனல்ல’ வென நிறுவுவதாகவும் அமைகின்றது. அன்றியும் மனஞ்சிதறா ஆளுமைத் தன்மை வேண்டுமென்பதைக் கோவலற்கு வலி யுறுத்தா நிற்கின்றன. இப்பாடல்கள் இவ்வாளு மைத் தன்மை ஆடவர்க்கின்றேல், பெருங்கற்பு மகளின் வளவாழ்வு சாலாதென்பதையும் மாதவி இவ்வாற்று வரியில் வலியுறுத்துகின்றாள்.

அடுத்த பாடலில் தன்னொத்த தாயாகக் காவிரியைக் காணுகின்றாள் மாதவி.

 ‘வாழி யவன்றன் வளநாடு
மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
 ஊழி யுய்க்கும் பேருதவி
ஒழியாய் வாழி காவிரி
 ஒழியா தொழுகல் உயிரோம்பும்
ஆழி யாள்வான் பகல்வெய்யோன்
 அருளே வாழி காவிரி!

- சோழன் மகவாய நாட்டை யவனருளால் வளர்க்கும் காவிரி யன்னக் கோவலன் மகள் மணிமேகலையை அவனருளால் மாதவி வளர்க் கின்றாள் என்பது பாடல்தரும் உள்ளுறை.

(திரு இரா. காசிராசன் எழுதிய ‘சிலம்பில் ஆறு’ என்னும் கட்டுரையிலிருந்து.)

தலைக்காவிரி

காவிரியாறு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் குடகு நாட்டுச் சையமலையில் உற்பத்தியாகிறது. குடகு நாட்டு மக்கள் காவிரி உற்பத்தியாகும் அவ்விடத்தில் 30 அடி சதுரமான ஒரு குளம் அமைத்துள்ளனர். அக்குளத்தில் எப்பொழுதும் இரண்டரை அடி ஆழமே நீர் நிரம்பியிருக்கும். எஞ்சிய நீரெல்லாம் மடைகளின் வழியாக வழிந்து விடும். அக்குளக்கரையில் காவிரித் தாயின் கோயிலும் அமைந்துள்ளது. இந்த இடத் திற்குத் தலைக்காவிரி என்று பெயர் வழங்குகிறது.

தலைக்காவிரியில் நீரூற்று என்றும் வற்றாமல் சுரந்துகொண்டே இருக்கின்றது. அது புண்ணிய தீர்த்தமாகக் கருதப்படுகிறது. தலைக்காவிரி யிலிருந்து பெருகும் நீர் முழுதும் பற்பல காடு களைக் கடந்து, மலைகளின் வழியாகப் ‘பாக மண்டலம்’ என்ற இடத்தினை அடைகிறது. காவிரி அங்கிருந்துதான் ஆறு என்ற உருவத் தினைப் பெறுகின்றது.

—தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியம்

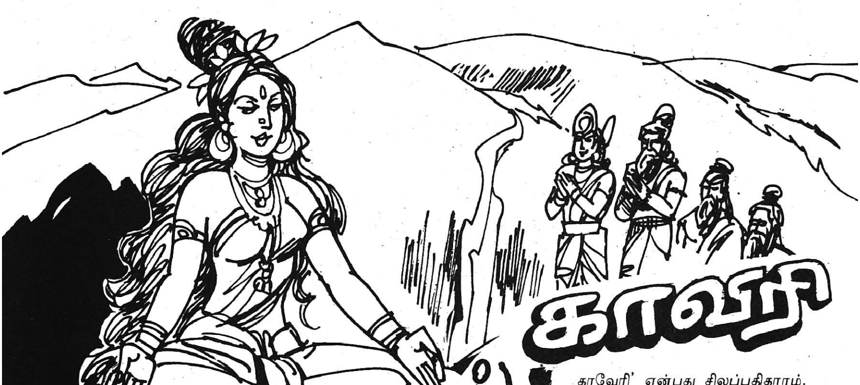

புராணங்களில் காவிரி

தென்னிந்தியாவில் ஓடும் ஆறுகளில் காவிரி தலைசிறந்ததாகும். அது தன் இடையறாத நீர்ப் பெருக்கால் 'ஜீவநதி' எனப் போற்றப்படுகின்றது. காவிரி குடகு நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி, மைசூர், சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களின் வழியாக ஏறக்குறைய 480 கல் தொலைவு ஓடி வங்காளக் குடாக் கடலில் கலக்கின்றது. இதனுடைய வடிகால் நிலப்பரப்பு 28,000 ச.மைல். இந்த ஆறு வற்றாது வளம் தருவதால் தமிழ் மக்கள் இதனைத் தாயாகப் போற்றுகின்றனர்; புண்ணியத் தீர்த்தமாகக் கருதி நீராடி மகிழ்கின்றனர். காவிரி 'தென்னாட்டுக் கங்கை' எனப் போற்றப்படுகின்றது. 'கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி' என்று புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

பெயர்க் காரணம்:

காவிரியைப் பற்றிய பல புராண வரலாறுகள் வழங்குகின்றன சூரபதுமனின் கொடுமைக்கு அஞ்சி இந்திரன் சீகாழியில் மறைந்து வாழ்ந்து வந்தான். அவன் இறைவனை வழிபடுவதற்காக வளர்த்த நந்தவனம் நீரில்லாமல் வாடியது. அவன் விநாயகரை வேண்ட, விநாயகர் காக்கை உருவம் கொண்டு, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஒரு பகுதியாகிய சைய மலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த அகத்திய முனிவரின் கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்தார். அக்கமண்டலத்தில் இருந்த தெய்வத் திருநதி பெருகி, இந்திரன் நந்தவனத்தைச் செழிக்கச் செய்தது. காகத்தால் கவிழ்க்கப்பட்டு விரிந்து பெருகிய ஆறு ஆதலால் 'காகவிரி' என வழங்கிய பெயரே பின்னர்க் 'காவிரி' என மருவியது என்றும், இந்திரனது நந்தவனம் (கா) செழிக்க விரிந்தமையால் 'காவிரி' எனப் பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர். இது கந்தபுராணம் கூறும் வரலாறாகும்.

இது 'காவேரி' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. 'நடந்தாய் வாழி காவேரி' என்பது சிலப்பதிகாரம். கவேரன் என்ற மன்னன் வீடு பேறடைய விரும்பிக் கடுந்தவம் புரிந்தான். நான்முகக் கடவுள் தன் மகள் விஷ்ணு மாயையை அம்மன்னனுக்கு மகளாக வழங்கினார். அவளுடைய தெய்வத் தன்மையால் அவனுக்கு வீடுபேறு கிடைத்தது. கவேரன் மகளாக வாழ்ந்தமையால் அவள் 'காவேரி' என்று பெயர் பெற்றாள். அவள் திருமாலை நோக்கித் தவம் புரிய, அவர்

மணிமேகலையில் காவிரி!

காவிரி பற்றிய குறிப்புக்கள் மணிமேகலையில், ஏழு இடங்களில் அமைகின்றன. 'காவிரி' என்ற சொல் வழக்கே காணப்படுகிறது. இரு இடங்களில் காவிரி புராணச் சாயல் பெற்றுக் கவேர முனிவன் புதல்வியாகப் பேசப்படுகிறது. மாருதி என்ற பெண்ணும் சுதமதி யின் தந்தையும், காவிரி ஆடிவரு கின்ற போது கடுந்துன்பத்திற்குள் ளாகின்றனர். இங்குக் காவிரியில் அருச்சுனன், அரிச்சந்திரன், சுசீலை, ஒரு பன்றி, மண்டுகம், முதலை ஆகியோர் நீராடி நற்கதி பெற்றனர் என்ற இந்து சமயப் புராணக் கருத்து மறுக்கப்படுகிறது.

—'தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆறு' என்னும் நூலிலிருந்து

கட்டளைப்படி உலோபா முத்திரை என்ற பெயருடன் அகத்தியரை மணந்தாள். அகத்தியர் அவளுடைய தெய்வத்தன்மையை உணர்ந்து திருமாலின் கட்டளைப்படி அவளைத் தீர்த்த உருவில் தம் கமண்டலத்திற் புகச் செய்து, கமண்டலத்துடன் சைய மலையை அடைந்தார். அப்போது அங்குப் பிரமன் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தான். அதனால் அம்மலை 'பிரமகிரி' என்றும் பெயர் பெற்றது. பிரமன் தவத்திற்கிரங்கித் திருமால் ஒரு பெரிய ஆமலக (நெல்லி) மர உருவில் தோன்றினார். பிரமன் தன் கமண்டலத்திலிருந்து விரஜா நதியின் நீரைச் சங்கால் முகந்து ஆமலக மூர்த்தியின் அடிகளை நீராட்டினான். அப்போது பிரமன் அருளால் பெரிய சுழற்காற்று வீச, அகத்தியரின் கமண்டலம் கவிழ்ந்தது. கமண்டலத்திலிருந்த காவேரி அங்சங்க தீர்த்தத்துடன் கலந்து, ஆறாகப் பெருகி ஓடலாயிற்று. அதனால் அந்நதிக்கு 'சையாமலக தீர்த்தம்', 'சங்க தீர்த்தம்' என்ற பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இங்ஙனம் ஆக்கினேய புராணம் காவேரி நதியின் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

'ஒரு சமயம் சோழ நாடு நீரில்லாமல் பெரும் பஞ்சத்தால் வாடியது. அப்போது அந்நாட்டை ஆண்ட காந்தமன் என்ற சோழ மன்னன் அகத்தியரை வேண்ட, அவர் தம் கமண்டலத்திலிருந்த காவிரி நதியைப் பூமியில் பெருகச் செய்து சோழ நாட்டை வளப்படுத்தினார்' என்று மணிமேகலை கூறுகின்றது. காவிரி நதிக்குப் 'பொன்னி' என்றும் ஒரு பெயர் வழங்குகிறது. காவிரி யின் நீரில் பொன் அணுக்கள் கலந்துள்ளமையால் அப்பெயர் பெற்றது என்று கூறுகின்றனர். காவிரி பாய்ந்து வளம் செய்யும் நாடுகளில் எல்லாம் பொன் (செல்வம்) கொழிக்கச் செய்தலின் அப்பெயர் பெற்றது என்றும் கூறலாம்.

ஆதாரம்:
'தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்.

தேவி வடிவத்தில் காவிரி

காவேரிப் புராணம்!

'காவேரிப் புராணம்' என்பது ஒரு பழைய நூல். இந்நூல் வட மொழி நூலான 'பிரமகைவர்த்தம்' என்ற நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. திருச்சிற்றம்பல முனிவர் என்பவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

'காவேரிப் புராணத்தை' நூலாக்கி விளக்கவுரை எழுதியவர். நாகை அருகிலுள்ள வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் சுப்பைய தேசிகர்.

காவேரி ஆற்றினைப் பற்றிய புராணச் செய்திகளை இந்நூலி லிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

''திருச்சியில் உள்ள ரங்கநாதர் ஆலயம் பாண்டியர் காலச் சிற்ப பாணியில், முன்வாயிலில் உயர்ந்த கோபுரத்துடன் அமைந்திருக்கிறது. கௌதம ரிஷி ரங்கநாதரை இங்கு வழிபட்டார் என்பது ஒரு பழைய செய்தியாகும். காவிரியின் வடகரையில் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு இடத்திற்கு இன்றும் கௌதம க்ஷேத்திரம் என்று பெயர். மூல விக்ரகமான ரங்கநாதர் ஆதிசேஷனின் மீது பள்ளி கொண்டு கம்பீரமாகக் காட்சி அளிக்கிறார். காவிரி தேவதையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ரங்கநாதர் அங்கு பள்ளி கொண்டதாக தல புராணம் கூறுகிறது. காவிரியே தேவி வடிவத்தில் ரங்கநாதர் காலடியில் வீற்றிருக்கிறாள். கௌதமரின் ரூபமும் அங்கே காணப்படுகிறது. பிரகாரத்தைச் சுற்றி வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களின் விக்ரகங்கள் இருக்கின்றன. கர்ப்ப கிருகத்தில் நுழையும் வழியில் இரண்டு தூண்களில் விஷ்ணுவின் 24 மூர்த்திகளும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயிலில் உள்ள வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் காணப்படும் எழுத்துக்களிலிருந்து அந்தப் பாத்திரங்கள் திப்புசுல்தானின் நன்கொடைகள் என்பது விளங்குகிறது. கோயிலில் உள்ள பல்வேறு கல்வெட்டுக்களில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, கி.பி.1210-ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு ஆகும்.

''ரங்கநாதர் ஆலயம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் காடுகள் நிறைந்த அந்தத் தீவில் கங்க ராஜாக்கள் காலத்தில் தனிப்பட்ட ஒருவரால் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. 1117-ஆம் ஆண்டில் ராமானுஜர் சோழநாட்டை விட்டு வெளியேறி மைசூர் மாநிலத்திற்கு வந்தபோது அங்கு ஆட்சி புரிந்து வந்த ஹோய்சால மன்னன் பிட்டிதேவனை ஜைன மதத்திலிருந்து வைஷ்ணவத்திற்கு மாற்றினார். அதற்குப்பின் விஷ்ணு வர்த்தனன் என்ற பெயரைக் கொண்ட பிட்டிதேவன் ராமானுஜருக்கும் அவருடைய சீடர்களுக்கும் ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்திற்கு அருகே காவிரியின் இரு கரையிலும் சில பகுதிகளை மானியமாகக் கொடுத்தான். அஷ்டகிராமம் என்ற எட்டு ஊர்கள் அடங்கியது இந்தப் பகுதி. ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம் 1120-ஆம் ஆண்டில் விஷ்ணு வர்த்தனின் சகோதரன் உதயாதித்யனால் நிறுவப்பட்டதென்பதும் வரலாறு மூலம் அறியப்படும்.''

('நடந்தாய் வாழி காவிரி'
என்னும் நூலிலிருந்து)

இந்தியச் சட்ட அமைப்பில் பன்மாநில ஆற்றுச் சிக்கல்கள் தீர

சட்டம் என்ன? வழி என்ன?

சே.பா. நமசிவாயம்

இந்தியச் சட்ட அமைப்பில் ''தண்ணீர்-அதாவது நீர் வழங்குதல் பாசனம், கால்வாய்கள், வடிகால்கள், கரைகள், நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் நீர் மின் உற்பத்தி'' தொடர்பாகச் சட்டங்கள் செய்யும் பொறுப்பு மாநிலச் சட்டமன்றங்கட்கு உரியது. ஆனால், பன்மாநில ஆற்றுப்பகுதிகளில் 'Inter State River Valleys' வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகவும், நீர்ப் பங்கீடு தொடர்பாகவும் சட்டங்கள் செய்யும் உரிமை நாடாளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறது. சட்டங்கள் செய்வது மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் ஆனாலும் சரி, நாடாளுமன்றம் ஆனாலும் சரி, செய்த சட்டங்களைச் செயற்படுத்த வேண்டியது மாநில அரசுகள் தாம்.

தவிரவும், பன்மாநில ஆறுகளைப் பயன்படுத்துவதில் தொடர்புடைய மாநிலங்களுக்கிடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டால், சிக்கலைப் பேச்சுகளின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்வதனால் சிக்கலைத் தீர்ப்பதில் முன்னேற்றம் இருக்க வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு மத்திய அரசு வருமானால் இதற்கென நடுவர்கள் குழு ஒன்றினை அமைக்கும் ஆய்விற்குப் பின்னர், இந்தக்குழு அளிக்கும் தீர்ப்பு முடிவானது.

சட்டத்தில் இவ்வாறெல்லாம் இருப்பினும், ஒவ்வொரு கட்டத்துக்கும் இவ்வளவுதான் காலவரையறை என்று இல்லை. நடுவர்கள் குழு அமைக்கும் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதில் மத்திய அரசு தாமதம் செய்தாலும், நடுவர்கள் குழுவின் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசுகள் தாமதம் செய்தாலும் மாற்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

எனவே, பன்மாநில ஆற்று நீர்ப் பங்கீடுகளில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதைப் பொறுத்த இந்தியச் சட்ட ஏற்பாடுகளில் சந்து பொந்துகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

இனி பன்மாநில ஆறுகளைப் பயன்படுத்தும் உரிமைகளைப் பற்றிச் சட்டங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட அமைப்பில் இதைப்பற்றி ஒன்றும் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. பாதைகளும் வகுக்கப்படவில்லை; இது தான் பாதையென்று வழிகாட்ட வும் முடியாது.

ஆனால், உலகமுழுவதிலும், கால தேச சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து ''தண்ணீர் உரிமைகளைப் பற்றிய

''இப்பொழுது காவிரிப் பங்கீட்டுக்காக நடுவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காவிரி நீர்ப்பங்கீடு போன்ற பன்மாநில ஆற்றுச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தியச் சங்கங்களில் இருக்கும் ஏற்பாடுகள் என்ன என்பதைக் 'காவிரி நீர்ப்பங்கீடு' என்னும் நூலில் தமிழ்நாடு அரசின் ஓய்வுப் பெற்ற தலைமைப் பொறியாளர் திரு. சே.பா.நமசிவாயம் அவர்கள் விளக்கியுள்ளார். அதனைக் கட்டுரை வடிவில் இங்கு தருகின்றோம்.

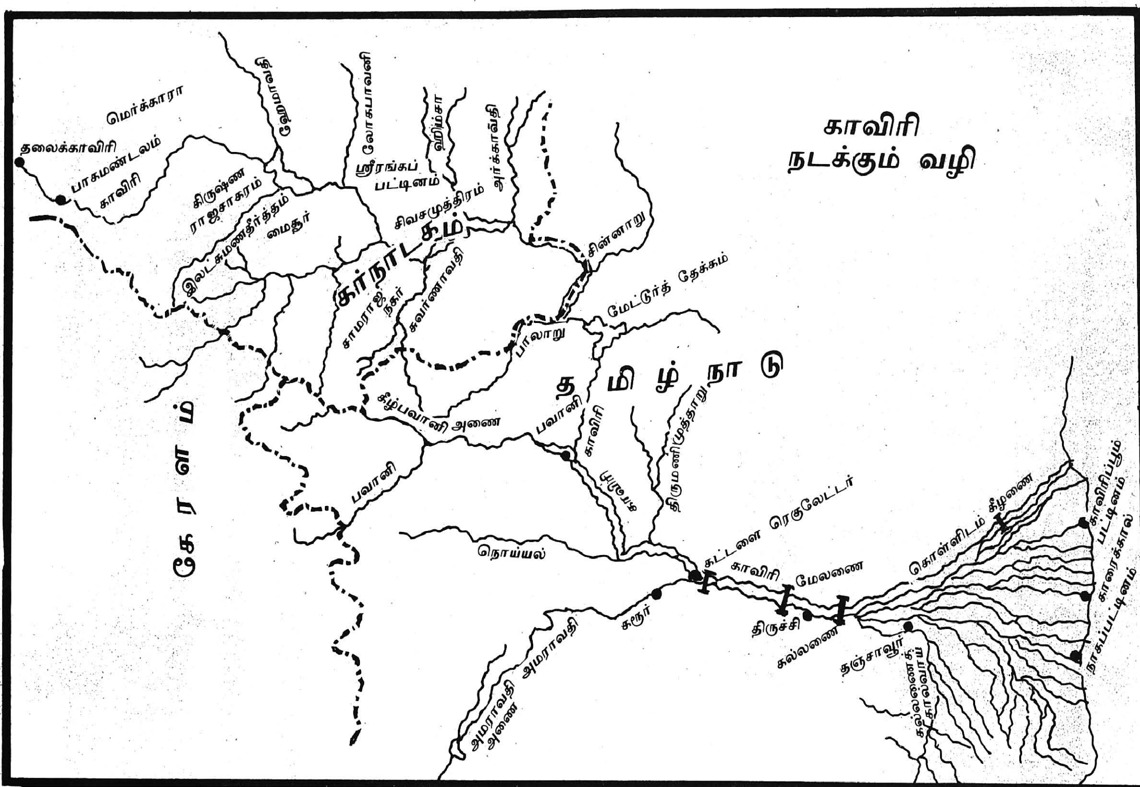

நன்றி: 'நடந்தாய் வாழி காவேரி'

பூம்புகாரில் காவிரி

பேராறாய்ப் பெருகிவந்த காவிரி பிறகு, இருபது கஜ அகலமே உள்ள வாய்க்கால்போல் காட்சி யளிக்கின்றது. இங்குக் காவிரியைக் கடக்க மூங்கிலாலேயே பாலம் அமைத்துள்ளனர். பின்னர்க் காவிரி யாறு தரங்கம்பாடிக்குப் பத்து மைல் வடக்கே வங்கக் கடலுடன் கலக் கிறது. இச்சங்க முகத்துறை மிகப் புனிதம் வாய்ந்த தீர்த்தமாகக் கருதப் படுகிறது. 'தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப் புண்ணிய நன்னீர்' என்று இளங்கோவடிகள் இச்சங்க முகத்துறையைப் புகழ்ந்துள் ளார். காவிரி கடலோடு கலக்கும் இவ்விடத்தில் சோழ நாட்டின் பழம் பெருந் தலைநகரமாகிய காவிரிப் பூம்பட்டினம் பண்டு சிறப்புடன் விளங்கியது.

—தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்

சட்டவடிவக் கொள்கைகள் பல எழுந்துள்ளன. அவற்றை நான்கு தலைப்புகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. ''நிலத்தை அடுத்த நீர் நிலத் துக்கே சொந்தம்'' Riparian Right இந்தக் கொள்கைப்படி, ஆற்றோர மாயுள்ள நிலங்களுக்கே ஆற்றி லோடும் தண்ணீரும் சொந்தம். ஆகவே, தண்ணீர் வருவது அள விலோ தூய்மையிலோ குறையக் கூடாது. இதன்படிப் பார்த்தால் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைத் தடுத்து புதியதாக மேட்டு நிலங்களுக்குத் திருப்பிக் கொண்டுபோக முடியாது. வான்வளமிக்க பகுதிகள் அல்லது சிற்றோடைகளை அடுத்த பகுதி களில் மட்டுமே இந்தக் கொள்கை பொருந்தும். பற்றாக் குறையுள்ள காவிரி போன்ற பெரிய ஆறு களுக்குப் பொருந்தாது. இந்தக் கொள்கை காலப்போக்கில் மறைந் தும் விட்டது.

2. ''நாட்டு முழு நுகருரிமைக் கொள்கை: இதன்படி ஒரு நாட்டி லுள்ள நீர்வளம் முழுவதையும் அந் நாடே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அண்டை நாடுகளில் ஏற்கெனவே யுள்ள பாசனங்கள் முதலியவை பற்றிய அக்கறை எதுவும் வேண்டிய தில்லை''. தொடர்புடைய நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் அதனதன் தேவைக் கும் அதிகமாகவே நீர்வளம் இருக் கிறது என்ற நிலையில்தான் இந்தக் கொள்கை ஓரளவு பொருந்தும். மற்றபடி அனைத்து நாட்டு ஒருமைப் பாட்டுக் கருத்துக்கு ஒவ்வாது. எனவே தான் தன்னுரிமை நாடுகளுக்கிடையே கூட, இந்தக் கொள்கை பின்பற்றப் படுவதில்லை. மேலும் இதன் நியா யத்தைப் பற்றி அனைத்து நாட்டுச் சட்ட வல்லுநர்களிடையே வலுவான ஐயம் பரவலாக இருக்கிறது. தன்னு ரிமை நாடுகளிடையே இந்தக் கொள்கை மடிந்துவிட்டதெனில், ஒரே நாட்டில் இணைந்துள்ள மாநிலங்களுக்கிடையே யுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு இதை எப்படி அடிப்படையாகக் கொள்ள முடியும்?- அதுவும், காவிரிச் சிக்கலைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்துவரும் பாசனம், கருநாடக, கேரள மாநிலங்களிலிருந்து வரும் நீரைக் கொண்டுதான் தொடர முடியும் என்ற நிலை இருக்கும் பொழுது? (கருநாடகமும், கேரள மும் மடிந்துபோன இதே கொள்கை யின் அடியொட்டித்தான் அதாவது தங்கள் மாநிலத்தில் தோன்றும் நீரைத் தாங்களே பயன்படுத்திக் கொள்வது; ஏற்கெனவே மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள பாசனம் பற்றி அக்கறை கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படையில்தான்-தத்தம் எதிர்காலத் திட்டங்களை வகுத்திருந் தார்கள். இது முன்னரே விளக்கப் பட்டுள்ளது.)

3. ''நுகருரிமைக் கொள்கை- நீரை நற்பயனுக்குப் பயன்படுத்து வோர் அவ்வாறு பயன்படுத்தும் அளவைத் தங்களுக்கே உரிமையாக்கிக் கொள்ளலாம்; அதாவது தொடர்ந்து பயன்படுத்தலாம். இடையிற் சில காலம் உரிமையைப் பயன்படுத் தாமல் இருந்தாலும் உரிமை பறி போய் விடாது; ஆனால், ஏற்கெனவே யுள்ள பயன்களுக்கு ஊறின்றி இருக்க வேண்டும். காலப்போக்கில், முதலில் பயன்படுத்தியவர்க்குப் போகத்தான் மற்றவர்க்கு.'' இந்தக் கொள்கை பழங்காலந்தொட்டே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. உரோமன் சட்டம், ஸ்பெயின் நாட்டுச் சட்டம், மெக்சிகோ நாட்டுச் சட்டம் இவற்றிலெல்லாம் இதன் வித்துக்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதும், அமெரிக்க நாட்டில் வறட்சிமிக்க மாநிலங்கள் வறட்சி காணும் மாநிலங்கள் யாவற்றிலும் இந்தக் கொள்கைதான் பின்பற்றப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நீர்ப் பற்றாக் குறையுள்ள நிலப்பகுதி களுக்கு இந்தக் கொள்கைதான் பொருத் தமானது. நாமும் ஏற்கெனவே பற்றாக் குறை ஏற்பட்டுள்ள காவிரி ஆற்று நீரை இந்தக் கொள்கையின் அடிப் படைக்குப் பொருந்தப் பயன்படுத்த வேண்டும் என நம் அறிக்கைகளி லும் பேச்சுகளிலும் வலியுறுத்தியுள் ளோம்.

4. ''நிகரமைப் பங்கீட்டுக் கொள்கை: இந்தக் கொள்கை யின்படி, குறிப்பிட்ட ஆற்றினால் பயன்பெறக் கூடிய பகுதிகள் யாவற் றுக்கும் அவற்றின் தேவைகளுக்குத் தக்கவாறு ஆற்றுநீரைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும்.'' அமெரிக்க

திருவையாறு

சோழ நாட்டில் காவிரி சம வெளியில் பாய்வதால் அதன் போக்கில் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. உருவம் மட்டும் மாறி வருகிறது. சோழ நாட்டில் காவிரியின் கரை யில் அமைந்த நகரங்களில் திரு வையாறு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வெண்ணாறு, வெட்டாறு, குட முருட்டி, காவிரி, கொள்ளிடம் ஆகிய ஐந்து ஆறுகள் பாய்வதனால் அப்பதி ஐயாறு எனப் பெயர் பெற்றது.

அதற்கு அடுத்து முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள சுவாமிமலை என்னும் ஊர் வழியாகக் காவிரி கும்பகோணத்தை அடைகிறது. காவிரி இங்குப் புண்ணிய தீர்த்த மாகக் கருதப்படுகிறது. மகாமகப் புண்ணிய தினத்தில் மகாமகக் குளத்தில் நீராடியபின் காவிரியிலும் நீராடவேண்டும் என்பது மரபாக உள்ளது.

காவிரி மாயூரத்தை அடையும் போது அதன் உருவம் மிகவும் சுருங்கி விடுகிறது. ஐப்பசி மாதம் துலா முழுக்கின் கடைநாளன்று மாயூரத்தில் காவிரியில் நீராடுவது பெரும் புண்ணியமாகக் கருதப்படு கிறது. அது 'கடை முழுக்கு' என வழங்கப்படுகிறது.

—தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்

காவிரி மைசூர் நாட்டில் பாயும் போது திப்பூர் என்னுமிடத்தில் 'ஹேமாவதி' என்ற சிற்றாறும், பைரபூர் என்னுமிடத்தில் 'இலட்சுமண தீர்த்தம்' என்ற சிற்றாறும் காவிரியுடன் கலக்கின்றன. இங்ஙனம் மும்மடங்காகப்பெருகுகிற காவிரி வெள்ளத்தைத் தடுத்துக் 'கிருஷ்ணராஜ சாகரம்' என்ற பெயருடன் பெரிய நீர்த்தேக்கத்தை அமைத்துள்ளனர். இங்குக் 'கண்ணம்பாடி' என்னுமிடத்தில் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது.

மைசூர் நாட்டில் மட்டும் காவிரியின் குறுக்கே பன்னிரண்டு அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பெரியது கண்ணம்பாடி அணையேயாகும். இவ்வணை காலம் சென்ற மைசூர் அரசர் கிருஷ்ண ராசேந்திர உடையார் ஆதரவால் தொடங்கப் பெற்றுப் பதினாறு ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கப் பெற்றது. அதனாலே அணையால் உண்டாக்கிய இந்நீர்த்தேக்கம், கிருஷ்ணராஜசாகரம் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

இயற்கை வசதி வாய்ந்த அவ்விடத்தில் அணை கட்டவேண்டுமென்ற முயற்சி திப்பு சுல்தான் காலத்திலேயே இருந்ததாக, அங்கிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பெற்ற கல்வெட்டொன்றால் தெரிகிறது. கண்ணம்பாடி அணை 8,600 அடி நீளமும், 130 அடி உயரமும் உடையது. நீர்த்தேக்கத்தின் அளவு 50 சதுர மைல். அத்தேக்கத்தில் 48,335 மில்லியன் கன அடி நீர் தேங்க வசதி உள்ளது. இவ்வணையின் உதவியினால் 1,25,000 ஏக்கர் நிலம் விளைவுக்குப் பயன்படுகின்றது.

இவ்வணையிலிருந்து அமைக்கப்பட்ட 'இர்வின் கால்வாய்' பயிர்த்தொழிலுக்குப் பெருதவி புரிகின்றது. இவ்வணைக்கு முன்புறத்தில் 'பிருந்தாவனம்' என்ற புகழ்பெற்ற நந்தவனம் உள்ளது.

—தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்.

உயர்நீதி மன்றம், அமெரிக்க மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்படும் நீர் வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றும்பொழுது, தொடர்புடைய மாநிலங்களின் தேவைகளை ஆராய்ந்து மொத்த நீர்வளத்திற்கேற்ப முரண்பாடுகளை அகற்றி ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்; ஏற்கெனவேயுள்ள பாசனத் தேவைகளை ஒரேயடியாக மறந்துவிட வேண்டும் என இந்தக் கொள்கை குறிப்பாற்கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, அவற்றுக்கே முதலிடம் என்பதே கொள்கையின் அடிப்படையாகும். ஆயினும் தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் பாசனத் தேவைகளை மட்டுப்படுத்துவதால் தீமையினும் நன்மையே மிகுந்திருக்கும் என்ற நிலை, இருந்தால், ஓரளவுக்கு அப்படி மட்டுப்படுத்துவதைக் கொள்கை ஆதரிக்கிறது. பொது நலனுக்காகச் சிறிது தியாகம்! (ஆனால் இதில் சிறு குழப்பம். நன்மையாயினும், தீமையாயினும், அதை விளையுமுன்பே எப்படிக் கணக்காக அளப்பது? இதனாலேயே மதிப்பீடுகள் பல, பங்கீட்டுக் கொள்கை நியாயமானதுதான். ஆனால், நடைமுறையில் மாற்றே இல்லாத் தீய விளைவுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. இது நேரா வண்ணம் முதலில் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு, முதற்கட்டமாக, மேலே குறிப்பிட்ட நுகருரிமைக் கொள்கையின் அடிப்படையில் பங்கீடு செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் பொழுதே, ஏற்கெனவேயுள்ள பாசனத் தேவைகளுக்குப்போக உள்ள மிகை நீரை மாநிலங்களின் புதுத் தேவைகளுக்கேற்ப பங்கிட்டுக் கொடுக்கலாம்; மிகை நீரைப் பங்கிடும் பொழுது, மாநிலங்களில் தொடர்புடைய பகுதிகளின் பயிர்வளங்களை ஒப்பிட்டு, பயிர்வளக் குறைவுகளை நிறைவு செய்யும் முறையில் பங்கிடலாம்.

இதன் பின்னர், பாசன நீரைப் பயன்படுத்தும் முறைகளில் இந்நாள் அறிவியல் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைச் சிறிது சிறிதாகப் புகுத்தி, இயற்கை வழியே சென்று தீமைகள் நேரா வண்ணம், பாசன நீர்த்தேவையைச் சிறுகச் சிறுகக் குறைக்க முயலலாம். இதில் மீதமாகும் நீரை, முன்னர் சொன்ன முறையில் மறு பங்கீடு செய்யலாம். அளவைக் குறைத்து மறுபங்கீடு செய்யும் ஒவ்வொரு வேளையிலும், இது தீமையேதும் விளைவிக்கவில்லை என்று உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

மேதகு ஆளுநர் திரு. பீஷ்ம நாராயண் சிங் அவர்கள் பசும் பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் காரைக்குடியில் மருது பாண்டியர் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக அலுவலகக் கட்டடம், சிவகங்கைப் பால் குளிரூட்டும் நிலையம் மற்றும் ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடங்கள் ஆகியவற்றைத் திறந்து வைத்தார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திருமதி குச்சியா காந்தி, இ.ஆ.ப. உடன் உள்ளார் (12.3.91).

மேதகு ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு.வி.கார்த்திகேயன் அவர்கள் தர்மபுரி செங்குந்தர் திருமண மண்டபத்தில் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்து, நலிந்தோர்க்கு நலத் திட்ட உதவிகளை வழங்கினார். செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை இயக்குநர் திரு. க. கணேசன், இ.ஆ.ப., தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சி யாளர் திரு. கா. அலாவுதீன், இ.ஆ.ப. ஆகியோர் உடன் உள்ளனர் (14.3.91).

மேதகு ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி. இராமசந்திரன் அவர்கள் சென்னையில் காதி - குடிசைத் தொழில் கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டார் (15.3.91).

படமும் செய்தியும்

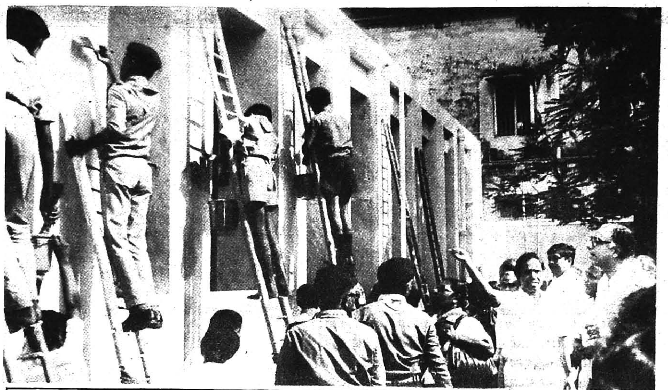

தலைமைச் செயலர் திரு. டி.வி. அந்தோணி, இ.ஆ.ப. அவர்கள், தேசிய மாணவர் படை, சாரணர் படை ஆகியோர் சென்னைப் புரசைவாக்கம் வெள்ளாளத் தெருவிலுள்ள மாநகராட்சி நடுநிலைப் பள்ளியினைத் தூய்மை செய்து வண்ணம் அடித்த நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றார் (16.3.91)

மாநிலப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளைக் கவனிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழுத் தலைவர் திரு. ஆர். தில்லைநாயகம் குழுவின் அறிக்கையை, மேதகு ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி. இராமச்சந்திரன் அவர்களிடம் அளித்தார் (18.3.91).

சாலை நெடுகிலும் மனிதச் சங்கிலியா?

இல்லை, இல்லை மனிதச்சுவர்!

(8-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஊற்றிக் கொண்டு நின்றிருந்தனர். அந்தத் தண்ணீருக்கும் வழியின்றிச் சிலர் தவித்தார்கள் !

ஆடுதுறை விவசாயிகள் சந்திப்பின் போது இந்த நிகழ்ச்சிகளை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் திரு. விவேக் ஹரி நாராயணன் கேட்போர் நெஞ்சுருகும் வகையில் எடுத்துரைத்தார்.

முன்னாள் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் திரு கோ.சி. மணி, ''நடுவர் மன்றம் தஞ்சைமாவட்டப் பகுதிகளைப்பார்வையிடப் போகிறது என்ற செய்தி வந்ததிலிருந்து தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் மிகுந்த நம்பிக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள்; காவிரி நீர் கிடைக்கும் **என** நம்பிக்கை பிறந்திருக்கிறது'' என்றார்.

திரு . மணிசங்கரய்யர் பேசும் பொழுது, ''காவிரி நீரில் தண்ணீர் வராமல் போனால் சோழவளநாடு என்ற பெயர் மாறி இந்த மாவட்டமே பாலைவனப் பூமியாகிவிடும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலத்தடி நீர் இருக்கிறது என்று யாரால் சொல்ல முடியும்? எங்கே நிலத்தடி நீர் இருக்கிறது?'' என்று வினவினார்.

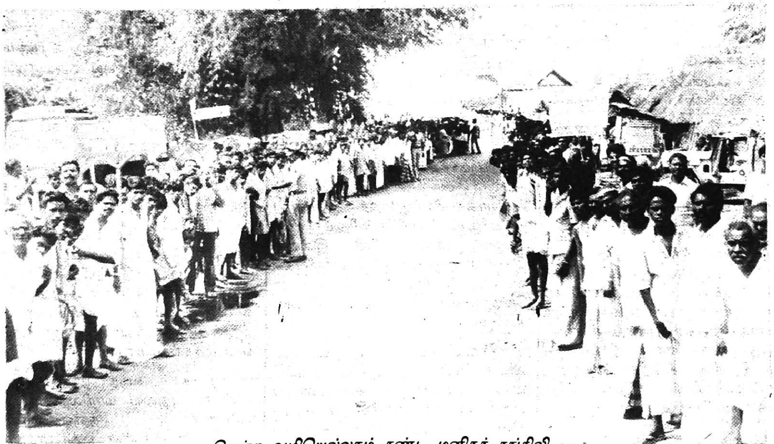

சென்ற வழியெல்லாம் கண்ட மனிதச் சங்கிலி.

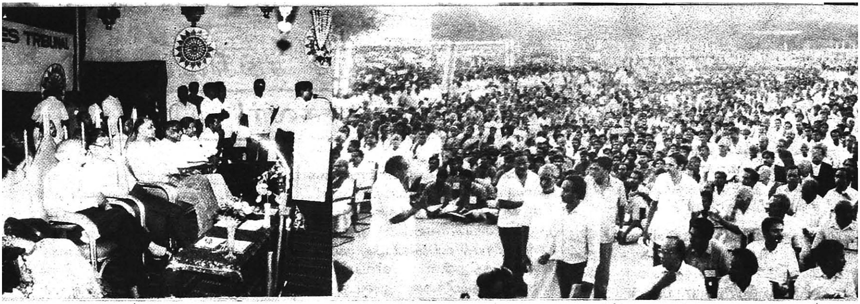

பட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற விவசாயிகள் சந்திப்பு பிரமாண்ட மான பொதுக்கூட்டமாக அமைந்தது.

இந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய விவசாயிகள், முக்கியப் பிரமுகர்கள் அனைவரும் காவிரி நீர் வராவிடில் தஞ்சைத் தரணி பஞ்பைப் பூமியாகி விடும் என்பதைத் தகுந்த ஆதாரத் துடன் விளக்கினார்கள்.

ஆடுதுறையிலிருந்து அணைக் கரைக்குத் திருப்பனந்தாள் வழியாக நடுவர்குழு சென்றது; வழிநெடு கிலும் மனிதச்சங்கிலி - துறவுபூண்ட சாமியார்கள் பலரும் இந்த மனிதச் சங்கிலியில் கலந்து கொண்டார்கள்!

கொள்ளிடத்தின் மீது அணக் கரையில் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணைக் கட்டு 1836-ல் கட்டப்பட்டது. இங்கு பிரியும் கால்வாய்கள் யாவும் வேளாண்மைக்குப் பயன்படுகின்றன. வீர நாராயண ஏரிக்கு இங்கிருந்து தான் நீர் கிடைக்கின்றது. சேத்தியாத் தோப்புப்பகுதிகள் இதன்மூலமே விவசாயம் பெறுகின்றன.

காவிரியில் வெள்ளம் மிகுந்தால் அது கொள்ளும் இடமாகக் கொள் இடம் இருந்தது. காவிரியே வறண்டு கிடக்கும்போது கொள்ளிடத்தில் வெள்ளமா வரும்?

பலநூறு ஆண்டுகளாகப் பாசன வசதி பெற்ற இடங்கள் 'பாழாகி வறண்டு கிடக்கும் கொடுமைதான் எங்கும் காணப்பட்டது. எங்களுக்கு உரிமையான காவிரி நீர் வர வேண்டும்! நியாயமான தீர்ப்பை வழங்குங்கள் என்று சொல்லும் தஞ்சைத்தரணி மக்கள் தங்கள் உணர்வைக் காட்டும் மனிதச்சங்கிலி யைத் தொடர்ந்தனர்.

அணைக்கரையிலிருந்து பந்த நல்லூர், வைத்தீஸ்வரன் கோவில் வழியாக சீர்காழிக்குச் சென்றது நடுவர்குழு. வழிநெடுகிலும் இரு புறமும் மனிதச்சங்கிலி, இல்லை இல்லை; ஒருபுறம் காலிப்பானைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. காலிக்குடங்கள் தோரணங்களாகக்கட்டப்பட்டிருந்தன.

சீர்காழியில் நடைப்பெற்ற விவசாயிகள் சந்திப்பில் பேசிய வர்கள் அனைவரும் கடைகோடிப் பகுதியாக இப்பகுதிக்கு நீர் வராத தினால் வேலையிழந்த குடும்பங் களின் வேதனைகளை எடுத்துரைத் தனர்.

சீர்காழிக்குப் பிறகு பூம்புகார் நோக்கி நடுவர் குழு சென்றது. வழியெங்கும் மனிதச் சங்கிலியும் தொடர்ந்து வழியில் மேலையூரில் காவிரியின் மீது கடைசியாக அமைந் துள்ள மதகுகளைப் பார்வையிட்டனர்.

குடகு நாட்டில் தோன்றிய காவிரி மலையிலிருந்து வீழ்ந்தும், விரிந்தும், சுருங்கியும் அகன்றும், முப்பத்தைந்து கிளை ஆறுகள் பிரிந்திட வழிவகுத்து சோழ நாடு முழுவதும் வளம் கொஞ்சும் பூமி யாக மாறிட உதவியபின் மிகச்சிறிய ஆறாக உருமாறி குணதிசையில் காவிரி கடலோடு கலந்த இடத்தில் அமைந்த ஊர் பூம்புகார்.

வறண்டு மேடிட்ட காவிரி பூம்புகாரில் கலக்குமிடம் மண் மேடிட்ட இடம் இன்று. காவிரியில் நீர் இருந்தால் அல்லவா அது கடலில் விழும்? வரும் வழியெல்லாம் வறண்டு கிடக்கும்பொழுது அது எப்படிச்சங்கமமாகும்?

பூம்புகார் வந்த நடுவர் குழு பின்னர் புதுவை மாநிலத்தின் ஓர் அங்கமாக தஞ்சை மாவட் டத்திற்குள் உள்ள காரைக்கால் பகுதிக்குச் சென்றது. தஞ்சை மாவட் டத்தின் எல்லை முழுவதும் தொடர்ந் தது மனிதச் சங்கிலி.

காரைக்கால் பகுதியில் காவிரி யில் நீர்வராததால் அதன் கிளை நதிகள் வறண்டு விட்டதால் பயிர்ச்

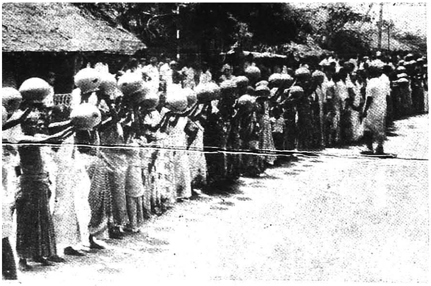

சாகுபடி அனைத்தும் கெட்டுவிட்டதை நடுவர் குழு கண்டது.

மறுநாள், மார்ச்சு-26 காரைக்கால் பகுதியில் பாசனமின்றி பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்த்த பிறகு, தஞ்சை மாவட்டத்தின் வெண்ணாற்றுப் பாசனப் பகுதியைப்பார்வையிட நடுவர் குழு சென்றது.

தஞ்சாவூர் மாவட்ட எல்லையான வாஞ்சூரில் தொடர்ந்த மனிதச் சங்கிலி அன்று இரவு எட்டரை மணிவரை செல்லும் பாதை எங்கும் தொடர்ந்தது.

நாகூர், நாகைப் பகுதியில் வாழும் இருபதாயிரம் மீனவர்கள் அன்று மீன் பிடிக்கச் செல்லவில்லை. காவிரிநீர் தர வேண்டி மனிதச் சங்கிலியில் கலந்து கொண்டனர். வணிகர்கள் கடைகளை மூடிவிட்டு மனிதச் சங்கிலியில் கலந்து கொண்டனர்.

நாகூர் முழுவதும் மக்கள் கூட்டத்தால் நிரம்பி வழிந்தது! 'இயற்கை பொய்க்கலாம், ஆனால் நடுவர் மன்றம் பொய்க்காது' என்ற நம்பிக்கை உணர்வுடன் நடுவர் குழுவை வரவேற்று நீதி கேட்கும் மனிதச் சங்கிலியில் இணைத்துக் கொள்ள ப்பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவியர்கள், செவிலியர், மருத்துவர்கள், மீனவர்கள, விவசாயத் தொழிலாளர்கள், வணிகர்கள், வழக்கறிஞர்கள் என்று சமுதாயத்தின் எல்லாத் தரப்பினரும் பங்கேற்றனர்.

நாகப்பட்டினத்தில் விவசாயிகள் சந்திப்பு உணர்ச்சிமிக்க நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருந்தது. விவசாயத் தொழிலாளியான ஒரு பெண்- ''ஆற்றிலே நீரில்லே. மழை பெய்தால்தான் எங்களுக்கு வாழ்வு. தண்ணீர் இல்லாததினால் ஒருவேளை உணவுக்குப் வழியில்லை. எங்களுக்கு சாவுதான் முடிவா?''- என்று வினவினார்.

நாகையில் நடுவர் மன்றத்தினரிடம் ஏராளமான கோரிக்கை மனுக்கள் குவிந்தன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலத்தடி நீர் உண்டா?

நாகையில் விவசாயிகள் சந்திப்புக்குப் பின், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்குத் தேவையான நீரை நிலத்தடியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வாதிடுவோரின் கூற்றுகள், ஆதாரமற்றவை.அடிப்படையிலேயே தவறானவை என்று நடுவர் மன்றத்தினரிடம் நமது தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் எடுத்துரைத்தனர்.

எவரும மறுக்கவொண்ணா சான்றுகளை எடுத்துரைத்தனர்.

ஐ.நா. வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீர் வல்லுநர்கள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டு முதல் 1972- ஆம் ஆண்டுகள் வரை நிலத்தடி தண்ணீரைப் பற்றி ஆய்வு செய்தார்கள்.

1969 முதல் 1972 வரை அவர்கள் ஆய்வு செய்த காலம் முறையாகத் தண்ணீர் வந்த காலமாகும். அவர்கள் ஆய்வே காவிரியில் ஜூன் திங்களில் தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பே காவிரி டெல்டா விவசாயிகள் நிலத்தடி நீரைக் கொண்டு விதை விதைத்துப் புதிய நாத்துக்களை வளர்க்கலாமா என்பதை முடிவு செய்யத்தான் அவர்களின் ஆய்வு அதற்குக் கூட வழியில்லை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நிலத்தடி நீரின் நிலை என்பதைத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டியது.

காவிரி ஆறும் 'அதன்கிளை ஆறுகளும் பாயும் பகுதியில் 22 சதவிகிதம் உப்புத் தண்ணீரும், வெண்ணாறும் அதன் கிளைப் பகுதிகளும் பாயும் பகுதிகளில் 82 சதவிகிதம் நிலத்தடிநீர் உப்புத் தண்ணீராகவும் உள்ளன. கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலப்பகுதி களிமண் மிகுந்ததாகும். மழைத்

தண்ணீர் முழுமையாக நிலத்துக்குள் இறங்குவதில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலத்தடி நீரின் இந்த நிலையை, மத்திய அரசின் நிலத்தடி நீர் அமைப்பும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

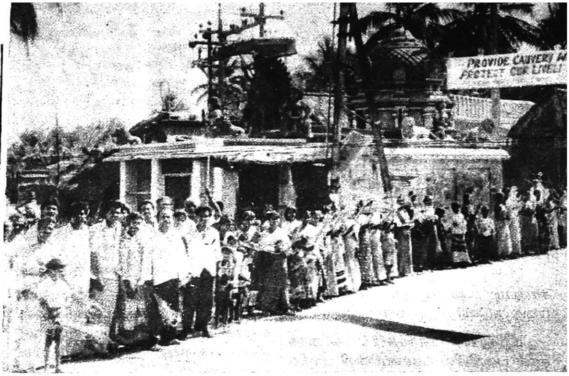

வடகிழக்குப் பருவமழையால் பாசனம் பெறுமா தஞ்சை மாவட்டம்?

இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப் படுகிறது வடகிழக்குப் பருவமழை பெய்யும்பொழுது வரும் நீரைக் கொண்டு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பாசனம் செய்ய முடியுமா? முடியவே முடியாது என்பதையும் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார் நிலத்தடி நீர் வல்லுந ரான நமது பிரதிநிதி திரு. லோகநாதன்

பருவமழை பெய்யும்பொழுது வரும் தண்ணீரின் ஒரு பகுதிதான் நிலத்தில் ஈர்க்கப்படுகிறது. மீதி யெல்லாம் வடிகாலில் சென்றடை கிறது. தேவையில்லாத கூடுதல் மழை கடைமடைப் பகுதிகளின் வேளாண்மையைப் பாதிக்கிறது.

இதை விளக்க இப்படி ஓர் உதாரணத்தைச் சொல்லலாம்.

ஒருவனுக்கு ஐந்து இட்லிதான் காலை உணவாகத் தேவைப்படும். அவனிடம் 60 இட்லியை கொடுத் தால், ஐந்து இட்லியைச் சாப்பிட்டு மீதியை மற்றவர்களிடம் கொடுத்து விடுவான், அல்லது ஒதுக்கி வைத்து விடுவான். மறுநாள் காலையில் அவனுக்கு இட்லி தேவைப்படும். 60 இட்லியை 12 நாட்களுக்கு வைத்துக் கொள் என்று சொல்லு வது போலதான் மழைத் தண்ணீ ரைப் பயன்படுத்து என்பது. அந்தநீரை எப்படிச் சேமிப்பது? கிழக்குத் தஞ்சையில் நாகை, பெரு மழையால் அடிக்கடி பாதிக்கப்படும் ஊராகும். ஆனால் அந்த மழைநீரை சேமித்து வைக்கும் பூமியாகக் கீழத் தஞ்சைப் பகுதி ஏன் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுவதும் இல்லையே. நிலத் தன்மை அப்படி.

இதனால்தான் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகக் காவிரி ஆற்றின் பாசனத்தை இந்த மாவட்டம் பயன்படுத்தி வந்தது.

இந்த விவரங்களை நமது தொழில் நுட்ப அறிஞர்கள் மிகத் தெளிவாக நடுவர்குழுவிடம் எடுத்துரைத்தனர்.

நாகையிலிருந்து வேளாங்கண்ணி சென்று அங்கிருந்து திரும்பி மஞ்சக் கொல்லை, சிக்கல், கீவளூர் வழியாக நடுவர்குழு திருவாரூர் சென்றது. செல்லும் வழியெங்கும் மனிதச் சங்கிலிதான். கோஷா அணிந்த இஸ்லாமியப் பெண்கள் முதல் தள்ளா வயதில் தடியூன்றி நின்று கொண்டிருந்தோர்வரை சாலையின் இருமங்கிலும் இந்தச் சங்கிலித் தொடர்தான். புறவழிச் சாலையில் மேலும் கீழுமாக மனிதச் சுவர் எழுப்பியது போல மக்கள் கூட்டம்.

திருவாரூரில் விவசாயிகள் சந்திப் பின்போது முன்னாள் நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பங் கேற்றனர். திரு. வீரையன் பேசும் பொழுது, தண்ணீர் வராததினால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் படும் துயரங்களை எடுத்துரைத்தார். விவ சாயத் தொழிலாளியான ஒரு பெண் தங்களது மனக்குமுறலை வெளி யிட்டார்.

திருவாரூரிலிருந்து திருத்துறைப் பூண்டிக்கு நடுவர்குழு செல்லும் வழியெல்லாம் எங்கும் மனிதச் சுவர்தான்.

இருமருங்கிலும் இந்த மனிதச் சுவர் இருந்தது. ஒரு பக்கம் மனிதர்கள் என்றால் இன்னொருபுறம் காலிப் பானைகள் என்றும் சில இடங் களில் மனிதச் சங்கிலி தொடர்ந்தது.

திருத்துறைப் பூண்டியில் விவசாயிகள் சந்திப்பின்போது யாராவது ஒருவர்

பேசுங்கள் என்று அழைத்தபோது கூட்டத்திலிருந்து எழுந்துவந்த ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி உள்ளம் உருகப்பேசினார்.

''கடந்த 17 ஆண்டுகளாகத் தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. குறுவை சாகுபடியுமில்லை. மொத்தமாக விதையைத் தெளித்து விவசாயம் பண்ணும்நிலை. பெண்களுக்கு மட்டும் புல்லைப் பிடுங்கிட சில நாட்கள் வேலை. ஆண்களுக்கு வேலையில்லை. பிள்ளைகளைப் பார்த்துக்கொள்ளும் வேலை தான், நாள்தோறும் கணவன் மனைவிச் சண்டை. ஒருநாள் ஒருவேளை உணவுக்கே திண்டாட்டம்'' என்ற நடைமுறை வாழ்க்கையை அவர் விளக்கினார்.

திருத்துறைப் பூண்டியில் இருந்து முத்துப்பேட்டை வழியாக நடுவர் குழு பட்டுக்கோட்டை சென்றது. வழிநெடுகிலும் காவிரி நீர் வேண்டும் என்ற உரிமைக் குரலை நடுவர் குழுவுக்கு உணர்த்த எடுக்கப்பட்ட மனிதச் சுவர் இருக்கிறதே அது கல் நெஞ்சுடையோரையும்கரையச்செய்யும்.

சின்னஞ்சிறிய சிறுமிகள் முதல் மூதாட்டிகள் வரை- வயது வேற்றுமை இல்லாமல் இளையோர்- மூத்தோர், ஆடவர், பெண்டிர் என்று சுவர் வைத்தது போல நின்றனர்.

இந்தக் காட்சிகளைக் கண்ட நடுவர் குழுவினரே மனம்விட்டுச் சொன்னார்கள் 'எங்கள் வாழ் நாளில் இப்படியொரு காட்சியைக் கண்டதில்லை' என்று.

அந்த அளவுக்கு உணர்ச்சி ஊட்டியது மனிதச் சங்கிலி. பட்டுக் கோட்டையில் கொளுத்தும் வெயிலிலும் எங்கும் மக்கள் திரள்! திரள்!

விவசாயிகள் சந்திப்பின்போது முன்னாள் அமைச்சர்கள் திரு. வீராச்சாமி, திரு.கோவேந்தன், முன்னாள் நாடாளுமன்ற, உறுப்பினர்

திரு. சுந்தரராஜன் விவசாயச் சங்கத் தலைவர்கள் உரை நிகழ்த்தினர். விவசாயத் தொழிலாளியான மகளிர் சங்கத் தலைவியான ஒரு பெண், தாங்கள் படும் வேதனையை மனம் உருகச் சொன்னார்:- ''காவிரியில் தண்ணீர் வந்தால் இராமநாதபுரத்தில் இருந்து பிழைக்க வருவார்கள். எங்கள் ஊரில் பிழைக்க முடியாததால் நாங்கள் பிழைப்புத் தேடி, வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை வந்திடுச்சு! தண்ணீர் தாருங்கள் இல்லேன ஈராக்கிலேகுண்டு போடுற மாதிரி குண்டுபோட்டு எங்களையும் சாகடிச்சிடுங்க!''.

இந்தக் கூட்டத்தில்தான் கடந்த இரண்டு நாட்களாகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 520 கிலோ மீட்டருக்கு அதிகமாக மனிதச் சங்கிலி இல்லை இல்லை, மனிதச் சுவர் அமைக்கப்பட்டு தங்கள் கோரிக்கைகளை விவசாயிகள் வலியுறுத்தி வருவதைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்தார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விவேக் ஹரிநாராயணன்.

''காவிரி ஆற்றில் தமிழ்நாட்டுக்கு உரிய தண்ணீரை வழங்குவது சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினை அல்ல. மனிதநேயப் பிரச்சினை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் பதினைந்து இலட்சம் குடும்பங்கள் ஒருவேளை உணவுக்கும் வழியின்றி அல்லலுறுவதை அழகாக எடுத்துரைத்தார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்.

பின்னர் பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து ஒரத்தநாடு வழியாகத்தஞ்சாவூருக்கு நடுவர் குழு சென்றது. இருட்டிவிட்ட நேரத்திலும் விளக்குகளுடன் மனிதச் சங்கிலி தொடர்ந்தது. தஞ்சை வரை மனிதச் சங்கிலிதான். ஏறத்தாழ 550 கிலோமீட்டர் தொலைவுக்கு மக்கள் மனிதச் சங்கிலியால் இணைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

மறுநாள் 27.3.91 காலையில் தஞ்சாவூரிலிருந்து நடுவர்குழுவினருடன் ஆளுநரின் ஆலோசகர்கள் திரு. கார்த்திகேயன், திரு. இராமச்சந்திரன், பொதுப்பணித்துறைச் செயலாளர் மற்றும் அதிகாரிகள் செல்ல அனைவரும் ஹெலிகாப்டரின் மூலம் காவிரி டெல்டா பகுதி முழுமைமையும் கொள்ளிடம் கடலில் கலக்குமிடம் முதல் தஞ்சையின் கிழக்குக் கடற்கரை முடிய எல்லாப் பகுதிகளையும் பார்வையிட்டனர்.

மாலையில் தஞ்சையில் விவசாயிகளின் பேரணி.

காவிரிப்பாசனம் எங்கள் பரம்பரை உரிமை. பறிக்கப்பட்ட அந்த உரிமையால் பாதிக்கப்பட்டது எங்கள் வாழ்வு மட்டுமல்ல ; நம் நாட்டின் உணவு உற்பத்தி! பதினைந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலையும் இல்லை. ஒருவேளை உணவுக்கும் வழியில்லை. அவர்களின் மனித உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்ட கொடுமையைக் கேளீர்! என்று சொல்வது போல் அமைந்திருந்தது அக்கூட்டம்.

ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளின் கோரிக்கையை எடுத்து வைத்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் விவேக் ஹரிநாராயண் அவர்களின் உரை, தஞ்சை விவசாயிகளின் மனக்குமுறலை எடுத்துக் காட்டியது.

இந்தக் கூட்டத்தில் திரு.எஸ்.ரங்க

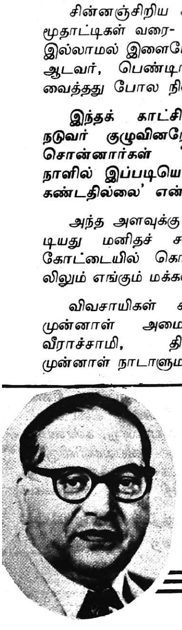

அடுத்த இதழ்

தமிழரசு

(16.4.91 இதழ்)

அண்ணல் அம்பேத்கர்
நூற்றாண்டு நிறைவுச் சிறப்பிதழ்

நாதன், திரு.ஆதிமூலம், திரு.தஞ்சை மன்னர் மன்னன், திரு. மன்னை நாராயணசாமி, திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு, திரு. வீரையன், திரு.துளசி ஐயா வாண்டையார் உட்படப்பலரும் பேசினார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தின் இருநாள் சுற்றுப்பயணத்திலும் கலந்துகொண்ட ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி. இராமச்சந்திரன், தஞ்சை நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்ற ஆளுநரின் ஆலோசகர் திரு. வி.கார்த்திகேயன் ஆகியோரும் தஞ்சையில் கலந்து கொண்டனர்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நடுவர் மன்றம் மற்ற பிரதிநிதிகள் கூண்ட அத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் பதினேழு ஆண்டுகளாகப் பாதிக்கப்பட்ட பரிதாப நிலையைப்படம் பிடித்துக் காட்டின.

மக்கள் தங்கள் உரிமையை எழுச்சியை உணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டிட உதவியவர் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. விவேக் ஹரி நாராயண்; கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாகத் தஞ்சை விவசாயி படும் தொல்லைகளை அனுபவித்தவர் போல் செயல்பட்டார். அவருடைய பணிக்கு உதவிய அலுவலர்கள்

அனைவரும் தஞ்சை மாவட்ட மக்களின் பாராட்டுதலுக்கும் நன்றிக்கும் உரியவர்கள் என்பதை மாவட்ட நிகழ்ச்சிகள் படம் பிடித்துக் காட்டின.

தஞ்சை மாவட்டத்து மக்களின் பிரச்சினையை நன்குணர்ந்தவர்கள். இப்பொழுது உள்ள ஆளுநரின் ஆலோசகர்கள், திரு.வி.கார்த்திகேயன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர்.

இன்னொரு ஆலோசகரான திரு. வி.இராமச்சந்திரன் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். மத்திய நீர்ப் பாசனத்துறை அமைச்சராக கே.எல்.ராவ் இருந்தபோது 1974-ஆம் ஆண்டில் காவிரி நீர்ப்பங்கீடு பேச்சு வார்த்தை ஒரு நல்ல, முடிவுக்கு வரும் என்ற சூழல் தோன்றிய போது உடனிருந்து பணியாற்றியவர்.

தலைமைச் செயலாளராக இருக்

கல்வெட்டு கண்ட காவிரி!

பல கால நிலைகளிலும் ஏற்பட்ட பல்வேறு படையெடுப்புகள் காவிரியின் நீர்ப்பெருக்கைக் குறைக்கவோ தடுக்கவோ இல்லை. காவிரி வெள்ளம் ஆண்டாண்டு தோறும் வற்றாமலே இருந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. மகேந்திரவர்ம பல்லவர் காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோவிலில் வெட்டப்பெற்ற கல்வெட்டு

''யாற்றை விரும்பும் இறைவன்... தோட்டங்களையும் விரும்பத்தக்க குளங்களையுமுடைய காவிரியாற்றைக் கண்டு அவள்மீது காதல் கொள்வான் என்று மலையரையன் மகள் ஐயமுற்றுத் தான் பிறந்தகத்தை விட்டு இம்மலை மீது நின்று கொண்டு 'இவ்யாறு பல்லவனது' என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறாள்''

என்று கூறுகின்றது.

சாளுக்கிய அரசன் இரண்டாம் புலிகேசியின் பட்டயமொன்று,

''துள்ளிவிழும் கயல்மீன்களைக் கண்களாகக் கொண்ட காவிரி, சாளுக்கியனது யானைகளின் மதநீர் விழுந்ததால் ஓட்டம் தடைப்பட்டுக் கடலில் கலக்க இயலாததாயிற்று. புலிகேசியும் பல்லவப் பனியைப் போக்கும் கடுங்கதிரவனாய்ச் சேர சோழ பாண்டியரைக் களிப்புறச் செய்தான்''

என்று கூறுகின்றது. இத்தகைய பெருக்குடைய காவிரியின் நீர்ப் பயன்பாடு பற்றி கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கல்வெட்டுக்களின் வழியே பல செய்திகள் அறியப்படுகின்றன.

கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டு அளவிலேயே காவிரியாற்றின் கடைமடைப் பகுதியில்; அதாவது இன்றைய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரி ஆறும் அதனுடைய பல கிளை ஆறுகளும் பெருமளவுக்குப் பாசனத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைக் கல்வெட்டுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஏராளமான சிறு சிறு கிளைக் கால்கள் இவ்வாறுகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, பெரும்பாலான ஊர்களுக்குப் பாசனம் கொடுக்கப் பட்டது. எந்த ஊர் கல்வெட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அந்த ஊரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கிளை வாய்க்கால்கள் இருந்தன என்ற செய்தி கிடைக்கும். இக்கிளை வாய்க்கால்கள் நீரோடுகால் பாலாறு, கண்ணாறு என்று பலவாறு வழங்கப்பட்டன. வயல்களிலிருந்து நீரை வடிப்பதற்காகவும் தனிக்கால்கள் இருந்தன என்று தெரிகிறது. இந்த வடிகால்கள் வதி என்று அழைக்கப் பட்டன.

—'காவிரி தமிழகத்தின் உயிரோட்டம்' என்ற நூலிலிருந்து.

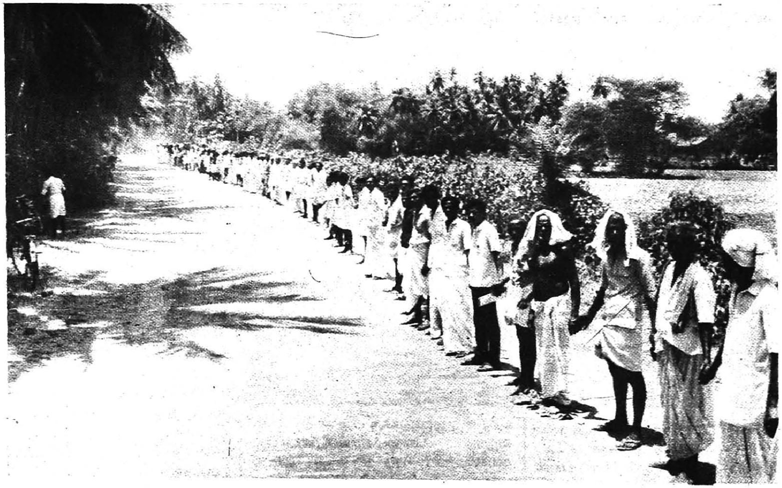

கும் திரு.டி.வி.அந்தோணி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவ ராக இருந்தவர்.

பொதுப்பணித்துறைச் செய லாளராக இருக்கும் திரு.டி.முருகராஜ் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர். எனவே, எல்லாரும் தஞ்சை மாவட்டத்தின் உண்மை நிலையை நன்கு உணர்ந்த வர்கள். உரிமைக் குரலை எடுத்துரைப்பதில் எந்தவிதத் தயக் கமும் இல்லை.

மறுநாள் 28.3.91 காலையில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள மாய னூரில் உள்ள கட்டளைக் கால்வாய் பகுதியைப் பார்வையிட்டார்கள். அகண்ட காவிரியின் உருவத்தை தெற்குக் கரைப்பக்கம் இருந்து நடுவர் குழு கண்டது. மாயனூர் விவசாயிகள் சந்திப்பும் காவிரி நீர் வராததினால் படும் துன்பத்தை தெளிவாக்கியது.

எப்பொழுதாவது பெருக்கெடுத்து ஓடிவரும் காட்டாற்று வெள்ளத்தை யும் கட்டுப்படுத்தி குடகனாற்றில் விட வழி செய்யும் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் வேட சந்தூர் அருகிலுள்ள அழகாபுரியில் கட்டப்பட்டும் குடகனாறு அணை கட்டுமானப்பணியையும் நடுவர்கள் பார்வையிட்டனர்.

குடகனாறு அமராவதியில் சேரும் துணை ஆறு அமராவதி பின்னர் காவிரியுடன் சேருகிறது. இதனை நடுவர்குழு நன்கு தெரிந்து கொள்ள அந்தப் பகுதிக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டது.

மொத்தத்தில் இந்தப் பயணம் தமிழ்நாடு அரசின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நடுவர்குழு எடுத்து ரைக்கும் நல்வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்தது. நமது அரசு சார்பில் நமது உரிமையை ஆதாரப்பூர்வமாக வலி யுறுத்தினோம்.

இந்தப் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு திறம்படப் பணியாற்றிய பொதுப்பணித்துறைச் செயலாளர் டி.முருகராஜ், காவிரி நீர்ப் பங்கீடு தமிழகக் குழுவின் தலைவர் திரு. ஏ.மோகன கிருஷ்ணன், தொழில்நுட்ப வல்லுநர் திரு. பி.கே.பாலகிருஷ்ணன், நிலத்தடி நீர் வல்லுநர் திரு.லோகநாதன் ஆங்காங்கே விளக்கம் தந்த நீர்பாசனத் துறை பொறியாளர்கள், தமிழகக் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்த பொதுப் பணித்துறை பொறியாளர்கள், வல்லு நர்கள் அனைவரும் சிறப்புடன் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி னார்கள் என்று மட்டும் சொல்லி விட முடியாது.

ஏற்ற பொறுப்பைத் திறப்படச் செய்த அவர்களைப் பாராட்டவும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தவும் தமிழ்மக்கள் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

இந்தச் சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சி உணர்த்திய உண்மை இது!

நமது நியாயமான கோரிக்கை வெற்றியை ஈட்டித் தரும் என்ற நம்பிக்கையையும் இந்தச் சுற்றுப்பயணம் ஏற்படுத்தியது.

ஏனெனில்,
வாய்மையே வெல்லும்!

திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டத்தில்

இடைபடு காடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம்

வனக் காடுகளுக்கு அருகில் வாழும் மக்களுக்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பயன் படும் வனப்பகுதி, இடைபடு காடுகள் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

இப்பகுதியில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவை யானவற்றைக் கிடைக்கச் செய்யவும், காடுகளையே நம்பி வாழும் நிலையை அகற்றிடவும் இத்திட்டத்தில் வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் இத்திட்டம் செங்கை-அண்ணா, சேலம், திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டம், அய்யலூர் வனப் பகுதி யில், காப்புக்காடு, காப்புக்காடு அல்லாத 4231.64 எக்டேர் பரப் பில் 1988-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலிருந்து இத்திட்டம் செயல் படுகிறது.

அய்யலூர் மலைப்பகுதியில் ஏழு காப்புக்காடுகளில் 7,723.13 எக்டேர் பரப்பில் காடுகள் தரம் குறைந்துள்ளதாகக் கண்டு அறியப் பட்டுள்ளது. இக்காப்புக் காட்டுக் கருகில் 8 கிராமங்களும் 70 ஊர் களும் அடங்கியுள்ளன.

மலையை நம்பி வாழும் இப் பகுதி மக்களுக்கு மாற்றுப் பணி கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ், குடும் பத்தில் ஒருவருக்கு ஆண்டு முழு வதும் வேலைவாய்ப்பளிப்பது, தீவனப்பயிர், பழ மரங்கள், விறகு மரங்கள், சிறு தடி மரங்கள் போன்ற வற்றைக் கிராமப் புறம்போக்கு நிலங்களில் வளர்த்து கிராமத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது ஆகிய வற்றுக்கான நடவடிக்கை மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தனியார் நிலங்களில் பயிரிட, பழமர விதைகள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வரு கின்றன.

வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத் தின்கீழ், இதுவரை 6 இலட்சத்து 75 ஆயிரத்து 438 மனித சக்தி நாட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 43 ஆயிரத்து 446 மரக்கன்று வழங்கப் பட்டுள்ளது. 448 தடுப்பு அணைகள் கட்டப்பட்டு, 344.70 கி.மீ. தூரம் சமதள நீர்த்தேக்கக் குழிகள் வெட்டப் பட்டுள்ளன. 4 கசிவு நீர்க் குட்டைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

நிலமில்லா விவசாயத் தொழி லாளி, குறு, சிறு விவசாயிகள் இத் திட்டத்தினால் இதுவரை 4 ஆயிரத்து 217 குடும்பங்கள் பயன்பெற்றுள் ளன. 40 டன் தீவனப் புல் மற்றும் ரூ.38 ஆயிரத்து 745 மதிப்புள்ள சிறு வன மகசூல் பொருட்களும் விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. 350 மகளிருக்குச் சுயவேலைவாய்ப் புக்கான பயிற்சியும், குடும்பநலத் திட்டப் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டுள் ளன. 6 குழந்தைகள் காப்பகங் களும், 5 கிராமங்களுக்கு ஆழ் குழாய்க் குழாயும் அமைத்துக் கொடுக் கப்பட்டுள்ளன. 4 திறந்த வெளிக் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. 4 தீவன வங்கிகளும், முதியோர் இரவுப் பள்ளிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 60 மீட்டர் நீளத்திற்குச் சிரமதானத்தின் மூலம் தடுப்புச் சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது. 5 கிராமத்தில் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் 203 குடும்பங்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பரவலாக்கப்பட்ட நாற்றங்கால் எழுப்பும் திட்டத்தின்கீழ், 120 மகளிர்களுக்கு ரூ.1 இலட்சத்து 43 ஆயிரத்து 691 வழங்கப்பட்டுள்ளது. அய்யலூர் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் ஒரு இலட்சம் மரக்கன்றுகள் எழுப்பியதன் மூலம், இப்பள்ளிக்கு 3 குதிரை சக்தியுள்ள மின்சாரப் பம்பு செட்டும், ஒரு வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி யும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத் திற்காக ரூ.145 இலட்சம் செல விடப்பட்டுள்ளது.

—கே.பி.நல்லதம்பி,
உதவி மக்கள் தொடர்பு அலுவலர்
திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத்
மாவட்டம்

மிக நுண்ணிய செய்திகளை மனத் தில் திணித்து மனனம் செய்து அனைவருக்கும் எடுத்துரைப்பது மட்டுமே கல்வியல்ல; அது, பார்வை அற்றவர்களுக்குக் கண்களைக் கொடுப் பதற்குப் பதிலாகக் கண் போன்ற எதையோ அவர்களுக்கு ஒட்ட வைப்பது போலவாகிவிடும்.

— டாக்டர் எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

நான்காவது அட்டையில்:

காவிரியால் வளம் பெற்று வந்த திருச்சி மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி.

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் தமிழ்நாடு அரசு செய்தி மக்கள் தொடர்பு இயக்குநர், சென்னை. அரசினர் தோட்டம் தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
முகவரி : தமிழரசு அலுவலகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002. தொலைபேசி எண் : 568926, 568927

எளிமையானவை! நேர்த்தியானவை!
மேன்மை மிகுந்தவை!
தோற்றம் அளிப்பவை!

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
தமிழ்நாடு கைத்தறி

* பருத்தி, பாலியஸ்டர், பட்டுச் சேலைகள்.
* பருத்தி, பாலியஸ்டர் சர்ட்டிங்ஸ், பட்டுத் துணிகள்.
* பருத்தி, பாலியஸ்டர் சூட்டிங்ஸ்.
* லுங்கிகள், துவாலைகள். வேட்டிகள்.
* படுக்கை விரிப்புகள், அலங்காரத் துணி வகைகள்.

அருகாமையில் உள்ள கோ-ஆப்டெக்ஸ்
விற்பனை நிலையத்தை அணுகவும்.

பதிவு எண். M. 8676
Licence No. TN/MS(C)/PP-23

தமிழரசு